

CONTESA CALOMIRA DE CIMARA

*juw 176
II-87*

PSALTIREA LUI DAVID

TALMĂCITA DUPĂ
TEXTUL BIBLIC

ÎNȘOTITĂ DE CELE MAI ÎNSEMNATE COMENTARII

וְהָיָה לְדָוִד וְלְבֵיתוֹ
וְלְכָל הַיִּשְׂרָאֵלִים

Se va scrie aceasta pentru
neamul ce urmează și po-
porul viitor va lăuda pe
Domnul.

Ps. CII. Stil. 1922

IAȘI. — TIPOGRAFIA „LUMINA MOLDOVEI”
1922

COMUNITATEA EVREILOR (Mozabek)
DIN IASI

Iul 176

I 87

SCUMPA MEA MAMĂ, FII-MI IN SUFLET CĂLĂUZĂ CUM MI-AI
FOST IN VIAȚĂ; ÎȚI INCHIN LUCRAREA ACEASTA ȚIE, CARE
TEMEINIC CUNOSCUȚ-AI LEGILE DOMNULUI.
IN VECHII VECILOR, PACE ȚIE.

CONTESSA CALOMIRA DE CIMARA

INTRODUCERE

Această carte de cîntări sfinte, pe care mi-am propus s'o traduc după textul biblic, e una dintre cele mai prețioase pietre, cari împodobesc cununa literaturilor antice, păstrată de poporul evreu. Este o comoară nesecată de cea mai înaltă poezie, născută chiar pînă în zilele noastre unde trăiește spiritul sfînt, care a însușit pe poezii timpurilor mai vechi.

După cum susțin învățații evrei, între psalmii ce s'au atribuit poetului încoronat, se găsesc și poezii încă cu mult mai vechi.

Observîndu-se titlurile diferiților psalmi, Talmudiștii afirmă că au fost cîntări de zece poeți și anume: Adam*) Melchisedec, Abraham, Moise, David, Sulomon, Asaf și cei trei fii a lui Corah; cît despre Ieduthin, se susține, că nu e decît un instrument muzical.

Cele mai multe poezii sunt însă ale lui David. Aici și-a revărsat sufletul său în rugăciuni înaintea Domnului, pe cînd păștea oile tatălui său, și Dumnezeu îl alesese păstorul turmei sale. În nevoile și necazurile multe, cari s'au abătut asupra-i în zbuciumata sa viață, el a cerut ajutorul lui Dumnezeu numai prin poezie.

Și după ce treceau valurile de durere, tot prin poezie, mulțumea lui Dumnezeu, pentru scăparea lui.

Așa făcut-a toată viața: a cîntat după cum spun vechii traducători, „năravurile cele bune“, evlavia, faptele istorice și tainele naturii. În toate, David își arată dragostea și admirația sa față de Domnul, iubirea de aproapele, blîndețea și evlavia. La bătrînețe, după ce a pus rege pe Salomon în locul său, spune el în

*) Toți Talmudiștii atribuesc Ps. 92 lui Adam (al Genezei, bine înțeles)

intarea de pe urmă (psalm. LXXII Stih. 20): „S'au sfârșit rugămintele lui David...”. Toate acestea au fost adunate într-o carte pentru urmași. Deci cu drept cuvânt, Marele Sinod a introdus psalmii printre cărțile canonice sub numele lui David.

În aceste stihuri se poate oglindi fiecare om pe sine; el își va găsi un balsam de mângiere în vremurile de restriște și afla cheia porților cerești.

Și eu m'am folosit de multe ori de psalmi pentru rănilor sufletului meu. Cu acest prilej i-am citit traduși în limba română și în mai multe limbi. Dorind însă să-i citesc în original, am prins să învăț limba psalmiștilor, pentru care am căpătat un cult deosebit, ca pentru o limbă ce-i cu adevărat sfântă, *) și când i-am citit înții mi s'au deschis lumi nouă. Paică am fost transportată în sferele înalte, plină în templul poeziei.

Ce limbă, ce stil, ce figuri, adevărată limbă îngerească! Nici nu poate fi vorba de comparație între original și traduceri!

Am observat atunci că, deși traducerea scrisă în limba română sunt făcute unele de episcopi sau mitropoliți, totuși se pare că n'au tradus direct nici odată după textul ebraic, ci din grecește și latinește, sau de cele mai multe ori, din slavonește. De acela în multe locuri nu corespund cu textul, ca de pildă psalmul XLVI și altele.

Atunci mi-am propus să fac eu o traducere în limba română, direct, după textul biblic. Traducerea aceasta am făcut-o pentru creștinii evlavioși, pentru cei cari s'au abătut dela calea Adevăratului și va fi folosită chiar multora dintre evrei, cari n'au cunoscut de-a-și cunoaște limba lor strămoșască.

Drept căldură în această grea încercare mi-a folosit traducerea lui Mendelsohn, la care a muncit timp de zece ani, și care e una

*) Evreii numesc limba ebraică, limba sfântă, fiind-că după Biblie, D-zeu a vorbit în această limbă cu Adam, cu Avraham... cu toți Patriarhii și lui Moise a dat cele zece Porunci în această limbă. Și când Domnul a zis: „Domnul în grădina zicându-i אִכְיָה (unde ești)? Tot în această limbă i-ar fi răspuns Domnul. Învățați evrei dovedesc tot prin faptul că Adam a vorbit limba ebraică. Când D-zeu a făcut pe Eva și a zis: „O tu Adam, acesta a zis: „Aceasta este oase din oasele mele, și carne din carnea mea”, adăugând: aceasta se va numi אִשָּׁה căci e limba אִשָּׁה. לֵוָא יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִשׁ לִקְחָהּ וְהָיָה” In nici o altă limbă din lume de acela ebraică nu se poate exprima în asemenea mod אִשָּׁה. În această limbă, aceste două cuvinte se tălmăcesc diferit: bărbat-femeie, Homme-femme, Man-woman, Mann-Frau, etc.

din cele mai desăvârșite. Și el a avut de căldură „Targumul caldeic” al lui Oncheles. M'am mai condus după comentariile lui Rași, și ale altora.

Pe cât am putut, am căutat să fac o traducere cât mai credincioasă; dacă am reușit sau nu, lumea pricepută va judeca.

Pe cât mi-a fost cu putință, am căutat să nu mă depărtiez de text; dar, pe-alocuri, unde expresiunile sunt prea arhaice și traduse în românește n'ar suna deloc bine, am păstrat numai înțelesul. Am păstrat pe-alocuri și pleonasmul, care în ebraică dă mai multă tărie expresiunii. Așa sunt psalmii unde poetul cîntă fapte istorice cu totul necunoscute nouă și părțile psalmului la prima vedere nu se potrivesc; consultînd comentarii vechi, am căutat să stabilesc un acord între ei.

În acest fel traducerea aceasta redă poate mai puțin poetic unele idei și sentimente de cât altele; în schimb din ea cititorul evlaviosul și studiosul poate înțelege felul de exprimare din original.

„Mergînd odată la țară — spunea profesorul — am văzut niște țărani, cari săpau o groapă la marginea drumului:

— „Ce faceți, oameni buni? — i-am întrebat.

— „Ia ce să facem? o fîntînă”, răspunseră ei.

— „Și cine vă plătește?”

— „Nimeni, cine să ne plătească? Ia facem și noi o pomână”.

— „Și credeți, că vă va mulțumi cineva?”

— „Apoi de, conașule, dacă din o mie cîți ș'or astîmpăra sefeea la fîntîna asta, o spune numai unul „bogaș”, ne vom fi mulțumiți”.

Și eu neașteptîndu-mă la mai mult, voi fi mulțumită.”

CONTESSA CALOMIRA DE CIMARA

COMUNITATEA EVREILOR (Mozabul)
DIN IASI

PSALTIREA LUI DAVID

CARTEA I - a

PSALMUL I

*) Despre fericirea omului, cind urmează calea cea dreaptă.

- 1 Ferice de bărbatul care n'a umblat în sfatul celor răi
Și în calea păcătoșilor n'a stat,
Și nici în adunarea batjocoritorilor n'a șezut.
- 2 Ci în învățătura Domnului e dorința lui
Și în învățătura lui cugetă ziua și noaptea !
- 3 Acela va fi ca un pom răsădit lângă un rîuleț de apă,
Carele își dă roadele lui la timp
Și frunzele lui nu se vor vesteji ;
Și toate cîte le va face, va izbuti.
- 4 Nu tot așa pentru nelegiuiri ;
Ci ei vor fi ca pleava împrăștiată de vînt.
- 5 Pentru aceasta nu vor putea sta cei răi la judecată,
Nici păcătoșii în adunare cu cei drepti ;
- 6 Căci cunoaște Domnul calea celor drepti,
Iar, calea celor răi va pieri.

*) Acest psalm și cel următor servesc ca introducere a psalmilorși explică în ce constă adevărata fericire a omului.

PSALMUL II

*) Cântărețul vorbește despre dușmanii lui David, cari voiau să-l răstoarne, și Dumnezeu le-a zădărnicit gândurile lor, și le-a predat în mina lui David.

- 1 Pentru ce s'au ridicat popoarele,
Și neamurile au cugetat deșertăciuni ?
- 2 Se așează regii pământului,
Și principii se sfătuiesc împreună [și se răsvrătesc]
împotriva Domnului.
- Și împotriva unsului Său ;
- 3 Să rupem legăturile lor,
Și să lepădăm de pre noi frînghiile lor !
- 4 Cel care locuiește în ceruri își rîde de ei,
Și Domnul meu își bate joc de ei ;
- 5 Odată va grăi către dinșii cu minie,
Și în furia Sa îi va turbura pre ei ;
- 6 Căci eu am uns pre regele meu
Peste Sion, muntele meu cel sfînt !
- 7 Povestii-voi legea ;
Domnul mi-a spus : Fiul meu ești tu !
Eu astăzi te-am născut.
- 8 Cere dela mine, și îți voi da ție popoarele, moștenirea ta.
Și stăpînireă ta, marginile pământului ;
- 9 Frînge-vei pre dinșii cu varga de fer,
Ca vasele olarului, îi vei zdrobi.
- 10 Și acum regilor, pricepeți !
Învățați-vă judecători ai pământului !
- 11 Slujiți Domnului cu frică,
Și bucurați-vă tremurînd.

*) Acest psalm cu psalmul I formează un singur capitol ; așa-l con-
sideră talmudul.

- 12 Luați învățătură *) ca nu cumva să se minie [Domnul]
Și să pierdeți calea,
Cînd se va aprinde, cât de puțin, furia Sa.
Ferice de toți acei cari nădăjduesc în El.

PSALMUL III

Increderea lui în Dumnezeu la vreme de strîmtoare.

- 1 **) Un psalm al lui David, cînd a fugit dinaintea
fiului său Absalom.
- 2 Doamne ! Cît de mulți mai sunt dușmanii mei !
Mulți s'au răscolat împotriva mea !
- 3 Mulți spun despre mine :
Nu mai este pentru el mîntuire întru Domnul ! - Selah.
- 4 Tu însă Doamne ! ești scutul meu,
Mărirea mea și înălțătorul capului meu.
- 5 Glasul meu strigă către Domnul,
Și m'au auzit din muntele [Sion], cel sfînt. - Selah.
- 6 Eu culcatu-m'am și am adormit ;
M'am trezit, căci Domnul mă sprijinește.
- 7 Nu mă tem de zecile de mii ale poporului,
Care de jur împrejur mă împresoară ;
- 8 Scoală-Te Doamne ! mîntuește-mă, Dumnezeul meu !
Căci Tu ai lovit fălcile dușmanilor mei,

*) Ebraism (Sărută-ți fiul) שָׁלוּ בְּרִי

**) Acest psalm se împarte în trei părți ; fiecare parte se isprăvește
cu cuvîntul Selah.

Acest cuvînt n'are tălmăcire hotărîtă, avînd mai multe înțelesuri :
In veci — Adevăr — Pausa — De la început — Ridicarea glasului etc.
Între marii învățați evrei este neînțelegere din pricina acestui cuvînt
și de acela, de obicei nu se tălmăcește și rămîne *ad libitum* după în-
țelesul stihului. Philipsohn și Mendelshon afirmă că, după înțelesul
frazel, Selah înseamnă : în vecii vecilor.

Stărnit-ai dinți celor nelegiuiți.

9 A Domnului este mîntuirea ;

Peste poporul Tău, binecuvîntarea Ta ! — Selah !

PSALMUL IV

Impotriva plămășilor și răsvrătiților dintre slujbași săi

1 Meșterul cîntăreț din neghinoth*). Un psalm al lui David.

2 La strigătul meu, răspunde, Dumnezeu dreptății mele !
Din strîmtoare m'ai scos la larg !
Miluește-mă și ascultă ruga mea !

3 Voi, fiii oamenilor [de seamă], pînă cînd slava
mea va fi disprețuită ?

Pînă cînd veți iubi deșărtăciunea,

Și veți căuta minciuna ? — Selah.

4 Veți ști, că alesu-și-a Domnul pe cuviosul său ;
Domnul va auzi cînd voi striga către El.

5 Tremurați și nu mai păcătuiți ;
Vorbiți în inimele voastre, în așternuturile voastre
și tăceți. — Selah.

6 Jertfiți jertfe dreptății **)
Și nădăjduiți întru Domnul ;

7 Mulți spun : Cine va arăta nouă cele bune ?

Ridică asupra noastră steagul Feței Tale, Doamne !

8 Dat-ai veselie în inima mea,

Mai mult de cît în timpul,

Cînd grînele și vinurile lor s'au înmulțit ;

9 Dacă am fi cu toții în pace, m'ași culca,

Și astăzi adormi,

Căci Tu Doamne, singur, întru nădejde m'ai așezat.

*) Un instrument muzical.

**) După ritual.

PSALMUL V

Rugăciune către Dumnezeu, ca să-l scape de vrăjmașii lui
și de cei cari-l părăsesc în mina lui Saul.

1 Meșterului cîntăreț din nehiloth *). Un psalm al lui David.

2 Graiurile mele ascultă-le, Doamne !
Pricepe gîndul meu !

3 Ia aminte glasul strigătului meu,
Regele și Dumnezeuul meu,
Căci către Tine îndrept ruga mea !

4 Doamne ! dimineața vei auzi glasul meu ;
Dimineața mă voi pregăti dinaintea Ta și voi privi
cu răbdare,

5 Căci tu nu ești Dumnezeuul căruia îi place nelegiuirea ;
Lîngă tine nu va locui răutatea.

6 Nu vor petrece îngîmfații înaintea ochilor Tăi ;
Urăști toți făptuitorii de rele ;

7 Perde-vei pre cei cari grăesc minciuni ;
Pre ucigaș, și pre trădător, Domnul disprețuește ;

8 Iar eu, prin-mila Ta cea mare, vin în casa Ta,
Mă închin în lăcașul Sfințeniei Tale, întru frica Ta.

9 Doame ! du-mă în dreptatea Ta, din pricina
vrăjmașilor mei

Indreptează înaintea mea, calea Ta.

10 Că nu este în gura lor adevărul ;

Lăuntrul lor este viclenie,
Mormînt deschis gîturile lor,
Limbele lor lingușitoare.

11 Osîndește-i Doamne !
Să cadă hotărîrile lor, de multele nelegiuri făcute !
Alungă-i, căci s'au răsvrătit împotriva Ta.

*) Alt instrument muzical.

- 12 Atunci se vor bucura toți acei, cari nădăjduesc în Tine,
 În veci vor cînta și îi vei apăra,
 Și se vor înveseli întru Tine,
 Cei cari iubesc numele Tău.
- 13 Căci Tu vei binecuvînta pe cel drept, Doamne,
 Îl vei încunună cu bună-voință asemenea unei paveze.

PSALMUL VI

*) Psalm compus cînd era înconjurat din toate părțile
 de nevoi și necazuri.

- 1 Meșterului cîntăreț din neghinoth **) și din șminith ***).
 Un psalm al lui David.
- 2 Doamne ! nu cu mînia Ta să mă mustri,
 Și nici în furia Ta să mă pedepsești.
- 3 Miluește-mă, Doamne ! că nenorocit sunt;
 Vindecă-mă, Doamne ! că s'au slăbit oasele mele.
- 4 Și sufletul meu este tulburat foarte,
 Iară Tu, Doamne ! pînă cînd ?...
- 5 Întoarce-Te Doamne ! izbăvește sufletul meu,
 Mîntuește-mă, pentru mila Ta ;
- 6 Că nimeni dintre morți nu Te pomenește ;
 În mormînt, cine îți va mărturiși Ție ?
- 7 Trudit sunt întru suspinul meu,
 Scald în fiecare noapte patul meu cu lacrimile mele,
 Calcușul meu este ud [de ele].
- 8 S'a întunecat de minie ochiul meu ;
 Îmbătrînit-m'au strîmtorările mele ;
- 9 Depărtați-vă dela mine, toți făptuitorii de rele,
 Căci Dumnezeu aude glasul plîngerilor mele.

*) Acesta este primul din cei șapte psalmi de ispășire.

**) Alt instrument muzical.

***) Atînată cu opt strune.

- 10 Auzit-au Domnul ruga mea.
 Primit-au Domnul plîngerea mea.
- 11 Să se rușineze și să se îngrozească foarte,
 Toți vrăjmașii mei se vor întoarce, se vor rușina
 într'o clipă.

PSALMUL VII

Un psalm împotriva unora din dușmanii lui, care l'au
 pîrît lui Saul.

- 1 *) Șigaion al lui David, pe care l'a cîntat Domnului des-
 pre Cuș Beniaminitul.
- 2 Doamne, Dumnezeuul meu !
 În tine am nădăjduit ;
 Mîntuește-mă, de toți cei cari mă fugăresc, și izbă-
 vește-mă ;
- 3 De teamă să nu sfișii, sufletul meu ca un leu,
 Care rupe în bucăți și [de care] nimeni nu poate
 scăpa.
- 4 Doamne Dumnezeuul meu,
 De am făcut aceasta,
 De este nedreptate în mîinile mele ;
- 5 Dacă am răsplătit cu rele, acelui care era în pace cu
 mine,
 Și am slobozit vrăjmașii mei în deșert ;
- 6 Să-mi prigonească vrăjmașul sufletului meu și să [-mă]
 ajungă
 Și să calce la pămînt viața mea
 Și slava mea, în țărîină să o așez — Selah.
- 7 Scoală-Te Doamne, întru mînia Ta !
 Înălță-Te cu urgie împotriva vrăjmașilor mei,

*) שניין pentru unli înseamnă un instrument, pentru alții משונה
 adică o greșală comisă de David, că a cîntat la căderea lui Saul, ceea
 ce nu ar fi trebuit să facă,

Și deșteaptă-mi judecata, ce ai poruncit
 Și adunarea de neamuri Te va înconjura
 Și deasupra ei la înălțime Te întoarce;
 Domnul va judeca noroadele;

După dreptatea mea și neprihana mea!

10 Știrsească-se, rogu-Te, răutatea celor răi,
 Și va întemeia pe cel drept,
 Cel care cearcă inimile și răunchii, Dumnezeu cel
 drept.

11 Scutul meu este Dumnezeu,
 Mintuitorul celor cu inima dreaptă.

12 Dumnezeu judecător drept,
 Iar Atotputernicul se infurie în fie-care zi.

13 De nu se va întoarce, [cel rău din răutățile-lui] sabia
 sa va luci.

Arcul său îl va încorda și-l va pregăti.

14 Și pentru dînsul a pregătit uneltele morții,
 Săgețile Lui pentru prigonire va lucra;

15 Iată [cel rău] a chinuit pe nedrept,
 Și a plămădit durerea și au născut minciuna.

16 Groapă săpat-a și a adîncit-o,
 Și cădea în groapă ce a făcut.

17 Întoarce-se durerea lui pe capul său
 Și pe ceața sa coboare-se furia lui!

18 Voi lauda pe Domnul, după dreptatea Sa,
 Și voi lauda numele Domnului Cel Prea Înalt.

PSALMUL VIII

Despre mințile lui Dumnezeu, despre mila Sa și bunătatea Sa.

1 Meșterului cîntăreț din gitith*); un psalm al lui David.

*) Un instrument muzical.

2 Doamne, Dumnezeu nostru!
 Cît de falnic este numele Tău, peste tot pămîntul!
 Tu care ai pus măreția Ta peste ceruri.

3 Din gura pruncilor și a sugacilor,
 Ți-ai întemeiat puterea [Ta] pentru vrăjmașii Tăi,
 Ca să amuțești pe dușmanii [Tăi] și pe răzbnă-
 torii [Tăi];

4 Cînd privesc cerurile Tale, făptura degetelor Tale,
 Luna și stelele pe care le-ai așezat,

5 Ce este omul, de-ți amintești de dînsul?
 Și fiul omului, ca să-l cercetezi?

6 Cu puțin l'ai micșorat față de înger
 Și cu slavă și cu măreție l'ai încununat.

7 L'ai pus domnitor peste făptura minilor Tale;
 [Și] toate [ai] supus picioarelor lui;

8 Oile, boii, totul;
 Precum și dobitoacele cîmpului;

9 Păsările cerului și peștii mărilor,
 Ce trec pre cărările mării.

10 Doamne, stăpînul nostru!
 Cît este de falnic numele Tău peste tot pămîntul!

PSALMUL IX

Rugăciune împotriva dușmanilor săi.

1 Meșterului cîntăreț din muslăben*). Un psalm al lui David

2 Lăuda-voi pe Domnul din toată inima mea,
 Povesti-voi toate minunile Tale.

3 Bucura-mă-voi și mă voi veseli în Tine,
 Cînta-voi Numele Tău, Prea Înalte!

*) Alt instrument muzical sau „despre frumoasa tinerețe”.

- 4 Când se vor întoarce vrăjmașii mei îndărăt,
Slăbi-vor și vor peri înaintea Feței Tale.
- 5 Căci făcut-ai judecata mea și dreptatea mea,
Sedzînd pe tron ca un judecător drept.
- 6 Muștrat-ai popoarele, ai făcut să piară pe cel fără de lege,
Numele lor ai șters în vecii vecilor.
- 7 În ruina veșnică sfîrșitu-s'a vrăjmașul și cetățile
ai dărâmat !
Perit-a amintirea lor !
- 8 Domnul în veci va fi,
Pus-a scaunul Său spre judecată ;
- 9 Și el va judeca lumea cu dreptate,
Judecă-va neamurile fără părtinire.
- 10 Și va fi Domnul un sprijin [puternic] celui asuprit,
Un sprijin puternic în vreme de strîmțorare.
- 11 Și vor nădăjdui în Tine, cei cari cunosc numele Tău,
Căci nu ai părăsit pe cei cari Te caută pe Tine,
o Doamne !
- 12 Psălmuiți pe Domnul care locuiește în Sion,
Vestiți printru neamuri isprăvile Sale !
- 13 Căci El, răzbunătorul singelui, își aduce aminte de ei,
Nu uită strigarea sârmanilor.
- 14 Miluește-mă Doamne !
Vezi mîhnirea mea, din pricina vrăjmașilor mei,
Înălță-mă din porțile morții,
- 15 Ca să povestesc toate laudele Tale,
La porțile Sionului,
Bucura-mă-voi de mîntuirea Ta ;
- 16 Scufundatu-s'au popoarele în groapa, care au făcut-o,
În lațul pre care l'au ascuns s'au prins picioarele lor ;

- 17 Cunoscut s'a făcut Domnul, [și] face judecată.
Prin făptura minilor Sale s'a prins cel fără de lege.
Ce cuget înalt !—Selah.
- 18 Întorcă-se cei fără de lege în mormînt !
Toate popoarele cari uită pe Dumnezeu.
- 19 Ci nu întru vecie va fi uitat săracul,
Nădejdea celor smeriți nu va peri în veci.
- 20 Scoală-Te Doamne ! nu lăsa să se îndărătnicească
muritorul !
Să fie judecate popoarele înaintea Feței Tale !
- 21 Sufală Doamne în ei frica !
Ca să cunoască popoarele că sunt oameni ! — Selah.

PSALMUL X

Vorbește despre răutatea oamenilor, cari uită pe Dumnezeu

- 1 Pentru ce Doamne stai departe ?
[Și] te ascunzi în timpurile de strîmțorare ?
- 2 În mîndria lui, nelegiuitul urmărește pe cel sârman ;
El va prinde în gîndurile [vicleane] care a cugetat.
- 3 Căci se fălește nelegiuitul întru poftele sufletului său ;
Și sgîrcitul blestemă, disprețuind pre Domnul.
- 4 Cel păcătos în culmea mîniei sale nu cercetează nimica
Nu este Domnul în toate gîndurile lui.
- 5 Căile lui izbutesc în toată vremea ;
Înalte sunt judecățile Tale în fața lui ;
Sufală împotriva tuturor vrăjmașilor lui.
- 6 Zice în inima sa : „Nu mă voi clăti din neam în neam,
Căci nu voi avea nici un rău“.
- 7 De blestem gura sa este plină, și de vicleșuguri,
și de gînduri rele ;
Sub limba lui este apăsare și omor.

- 8 Sade ascuns la pîndă în curți,
Ca să ucidă pre cel nevinovat;
Ochii lui umblă să pîndească pre cel sărman;
- 9 Pîndește în ascuns ca leul în vizuină lui;
Pîndește ca să sfîșie pre cel sărman;
Sfîșie pe sărmanul trăgîndu-l în lațul său.
- 10 Și se arată smerit și încovoiat,
Și cade în puterea lui mulțimea de săraci.
- 11 Zice în inima sa: „A uitat Atotputernicul!
Fața Sa au ascuns-o, ca să nu vadă în veci!”
- 12 Scoală-Te Doamne! Atotputernice, ridică mîna Ta!
Nu uita pe cei sărmani!
- 13 Pentru ce disprețuește cel rău pre Dumnezeu?
Pentru ce zice în inima sa: „Să nu cercetezi!”
- 14 Văzutu-o-ai; Căci tu pre asuprit și pre cel necăjit
ai privit,
Ca să-l iai în mîna Ta;
În Tine se bizue cel sărman,
Orfanului, Tu i-ai fost ajutor.
- 15 Zdrobește brațul necredinciosului și al răului;
Cercetează răutatea lui, în zadar o vei găsi;
- 16 Domnul [este] Rege în vecii vecilor;
Peri-vor barbarii de pe pămîntul Său.
- 17 Dorința celor smeriți ai auzit, Doamne!
Întărește inima lor și pleacă urechea Ta.
- 18 Apără orfanul și sărmanul,
Pentru ca muritorul de pe pămînt să nu mai răspân-
dească spaimă

PSALMUL XI

- Răspîlata celor răi, cari pîndesc pre cel drept.
Meșterului cîntăreț; al lui David.

Intru Domnul nădăjduesc.

- Cum puteți spune sufletului meu,
„Pribegeste pe muntele vostru ca o pasăre?”
- 2 Că iată, cei nelegiuți încoardă arcul,
Pregătesc săgețile lor pre coardă,
Ca să le arunce prin beznă către cei cu inima ne-
vicleană.
- 3 Căci dacă zidurile se dărîmă,
Cel drept ce poate să facă?
- 4 Dumnezeu locuiește în Lăcașul Său cel sfînt,
Domnul își are tronul Său în ceruri,
Ochii săi privesc,
Ploapele Sale cercetează pe fiii omului.
- 5 Domnul încearcă pe cel drept;
Iar pe cel răutăcios și pe iubitorul de jaf îl urăște
în sufletul Său.
- 6 Va face să ploaie, asupra celor nelegiuți,
Cărbuni de foc și pucioasă,
Și un vînt arzător va fi cupa care li se va cuveni.
- 7 Căci drept [este] Domnul, dreptatea iubește;
Curăția privește fața Sa.

PSALMUL XII

O rugăciune împotriva creșterii răutății.

- 1 * Meșterului cîntăreț din Șminith *). Un psalm al lui David.
- 2 Mîntuește, Doamne! căci s'a stins cel cuvios,
Căci numărul credincioșilor scade dintre fiii omului.
- 3 Strîmb grăește unul către altul.
Buzele viclene în două înțelesuri vorbesc.
- 4 Stîrpește Doamne, pe toate buzele lingușitoare,
Limba care grăește cu atîta mîndrie.

*) Alăută cu opt strune.

5 Pre cei care spun: „Prin limba noastră ne întărim“,
 „Graiul este al nostru;“
 Cine ne poate stăpîni?“

6 Din pricina apăsării săracilor, din pricina suspinului
 celor mîhniți.

Acum mă voi scula, zice Domnul,
 Mă voi pregăti de mîntuire, grăește El.

7 Cuvintele Domnului sunt cuvinte curate,
 Ca argintul lămurit în cuptor de pămînt,
 Curățit de șapte ori.

8 Tu, Doamne! păzește-i.
 Ferește-ne de neamul acesta în veci.

9 De jur împrejur cei necredincioși mișună;
 Ca vermi, se tirie rușinea omenirii.

PSALMUL XIII

David cere ajutor dela Dumnezeu, ca să-l scape de dușmani.

1 Meșterului cîntăreț; Un psalm al lui David.

2 Pînă cînd, Doamne mă vei uita în veci?
 Pînă cînd vei ascunde fața Ta de mine?

3 Pînă cînd vei pune sfaturi în suilelul meu,
 Intristare zilnic în inima mea?
 Pînă cînd se va înălța vrăjmașul meu asupra mea?

4 Privește, răspunde-mi, Doamne Dumnezeul meu!
 Luminează ochii mei,

5 Ca nu cumva să adorm' în Somnul morții;
 Ca nu cumva să spună vrăjmașul meu: „Primitu-l-am!“
 Dușmanii mei să nu se veselească dacă mă voi clăti.

6 Dar eu în mila Ta mă sprijin;
 Bucură-se-va inima mea de Mîntuirea Ta;
 Cînta-voi Domnului, căci m-a răsplătit.

PSALMUL XIV

David se plînge, că răutatea crește pe pămînt.

1 Meșterului cîntăreț, al lui David.
 Spune cel răutăcios întru inima sa: — „Nu este
 Dumnezeu!“

Stricatu-s'au, intinatu-s'au faptele lor;
 Nimeni nu face bine;

2 Domnul din ceruri privește pe fiii omului,
 Ca să vadă, de este un priceput,
 Care cercetează pre Dumnezeu.

3 Toți s'au abătut împreună, netrebnci s'au făcut:
 Nici unul nu face bine,
 Chiar nici unul.

4 Oare nu cunosc toți făptuitorii de rele,
 [Toți] cei cari mîncă pre poporul meu, cum s-ar
 mîncă pînea?

Oare nu-l cunosc pre Domnul pre care nu-l strigă.
 5 Acolo o groază înspăimîntătoare [ii va cuprinde],
 Căci Atotputernicul [apăra-va] neamul cel drept.

6 Sfatul sārmanului voi disprețuiți,
 Fiindcă Domnul [este] sprijinitorul său.

7 *) Cîne ar da din Sion mîntuirea lui Israel?
 Cînd va reîntoarce Domnul din robie poporul Său,
 Bucura-se-va Iacob, veseli-se-va Israel.

**) PSALMUL XV

Insușirele cele drepte pentru cel care proslăvește pe Domnul

1 Un psalm al lui David.

Doamne cine va locui în lăcașul Tău?

*) Fraza din urmă n'are nici un înțeles în gura lui David, de oarece în zilele lui, Ierusalimul și Sionul nu existau și israeliții nu erau în captivitate; de acela se zice, că un poet în „diaspora“ mai tirziu cîntînd poezia lui David a adăugat acest Stih, ca o dorință și rugă-minte lui Dumnezeu.

**) Acest psalm dă într-o formă foarte scurtă o puternică înfățișare

- 2 Cine va sălăslui pe muntele tău cel sfânt ?
 2 Cel care umblă fără prihană și face dreptate,
 Cel care grăește adevăr în inima sa ;
- 3 Nu clevește cu limba sa ; n'a făcut rău prietenului său,
 Și rușine n'a adus aproapelui său ;
- 4 Cel defăimat este disprețuit în ochii lui ;
 Iar pre cei cari se tem de Domnul îi slăvește ;
 Cel care a jurat în paguba sa și nu șovăește.
- 5 Banul său nu l-a dat cu camătă, și mită împotriva celui nevinovat n'a luat.
 Cel care face acestea nu se va clăti în veci.

PSALMUL XVI

8. In care se vorbește de nemurirea sufletului și răsplata celor drepți în lumea viitoare.

- 1 Un juvaer al lui David.
- 2 Păzește-mă, Doamne ! căci mă sprijin în Tine,
 2 Zis-ai [suflete] către Domnul :
 „Domnul meu, Tu ești fericirea [mea veșnică] !
 Nimic mai presus de cît Tine.”
- 3 Spre sfinții cei de pre pămînt,
 Spre cei mai puternici, toată plăcerea mea este în-
 tranșii.
- 4 Inmulțitu-s'au slăbăciunile lor, după darurile lor ;
 Nu vreau jertfele lor de singe,
 Nu vreau să pomenesc numele lor cu buzele mele.

sare, o adevărată evlavie. Versetul 1 întreabă : „Care este adevăratul credințios, și răspunde în alte patru propozițiuni, din care două, citește, formează o strofă afirmativă și una negativă. Ca încheiere versetului și v-lea face parte tot din membrul al II-lea. Cei ce se cere în aceste versete, se rapoartă excepțional la sinceritate și la dreptate. Despre forme dogmatice, jertfe și rugăciuni nu se găsește nici o urmă.

- 5 Domnul este partea moștenirii mele și a cupei mele ;
 Tu ești cel care sprijini soarta mea ;
 Partea plăcută mi-a căzut mie ;
 Și moștenirea frumoasă în stăpînirea mea.
- 7 Lăuda-voi pe Domnul, care mă sfătuește ;
 Chiar în nopțile [mîhnite] în care rărunchii mă
 muștră.
- 8 Totdeauna mi-a pus Domnul sprijin înaintea mea ;
 Fiind la dreapta mea, nu mă voi clăti ;
- 9 Pentru aceasta s'a bucurat inima mea și s'a veselit,
 cinstea mea,
 Și trupul meu va locui în pază bună :
- 10 Că nu vei părăsi sufletul meu în iad ;
 Nici nu vei da pe cuviosul tău, să vadă gheena ;
- 11 Fă-mi cunoscute căile vieții ;
 Indestulate de veselie, cu fața Ta,
 În dreapta Ta, fericirea veșnică.

PSALMUL XVII

In care se vorbește împotriva pîritorilor lui Saul cari. Spun că David este răzvrătit și împotriva regilor

- 1 Rugăciunea lui David.
- Doamne ! Ascultă dreptatea.
 Ia în seamă strigătul meu.
 Ia aminte rugăciunea mea din buze neviclene !
- 2 Dinaintea Ta, judecata mea să iasă.
 Ochii tăi să vadă drept.
- 3 Cercat-ai inima mea, ai cercetat-o noaptea,
 Lămurit-o ai, n'ai găsit nimic ;
 Gîndul meu n'a depășit cuvîntul meu.
- 4 Despre faptele omului, după cuvîntul buzelor Tale,
 Eu m'am ferit de căile desfrîinate ;

5 Intărit-ai pașii mei în cărările Tale,
Ca să nu alunec pașii mei.

6 Eu strigat-am către Tine, că-mi vei răspunde.
Atotputernice!

Pleacă urechea Ta către mine, ascultă cuvintele mele

7 Arată minunata Ta milă,

Mintuiește pre cei cari se adăpostesc sub dreapta-Ta
[de protruivnicii lor]

8 Păzește-mă ca preoapetele ochilor

La umbra aripelor-Tale ascunde-mă.

9 Din fața acestor nelegiuți, cari mă pradă,
Dușmanii vieții mele, cari mă înconjoară.

10 Cu grăsimia lor astupă [inima lor],
De aceia gurile lor vorbesc cu mândrie.

11 Acum pașii noștrii [ei] înconjoară,
Ochii lor pîdesc, ca să năvălească în țară,

12 Samănă cu un leu, care dorește să sfășie,
Și ca un leu tânăr care stă la pîndă.

13 Scoală-Te Doamne! Preîntîmpină-l, îngenunchiază-l!
Scapă sufletul meu de cel rău cu sabia*) Ta!

14 Dintre cei cari mor de mîna Ta, Doamne!
Dintre cei cari mor de bătrînețe, partea lor este în
întinuturile vieții

Și cu ascunsă Ta bunătate umpli pîntecele lor,
Ii sature de copii și leșî prîsosirea lor copiilor lor.

15 Eu cu dreptate voi privi fața Ta;
Cînd mă deștept, privesc cu nesaț chipul Tău.

*) Aluzie la Filisteni

PSALMUL XVIII

*) În acest psalm David vorbește de iubirea lui către Dumnezeu, mulțumindu-L pentru că a ascultat ruga lui și l'a scăpat din mîna vrăjmașilor săi și prin ajutorul Său i-a biruit.

1 Meșterului cîntăreț. Din partea robului lui Dumnezeu, David, care a rostit către Domnul această cîntare, în ziua cînd l'a scăpat Domnul din mîna tuturor vrăjmașilor săi și din mîna lui Saul.

2 Și a spus: Te iubesc, Doamne, Tu ești puterea mea!

3 Doamne, Stîncă mea și Cetățuia mea și scăparea mea ești!

*) Acest psalm precum și psalmul LXVIII sunt după Philipsohn: Coroana poeziei. El constituie o desăvîrșită și sublimă cîntare de laudă și mulțumire după o izbîndă strălucită asupra tuturor dușmanilor lui David și dobîndirea unei vieți incununată cu slavă. O încheiere a unei povestiri în stilul cel mai înalt, de durere și de fericire, de luptă și de izbîndă a unei vieți sbruciumate. Aci nu mai strigă după ajutor, nu mai cere mintuirea, nici nu se mai plînge de nedreptate, de înșelăciunile vieții, de stăpînirea răului, sau de persecuția celui drept.

Poetul a trecut prin toate aceste amărăciuni ajungîndu-și ținta dorită mulțumită numai deplinei încrederi în Dumnezeu, care cu nemărginita Lui putere, izbăvește pe cei drepti și pierde pe cei răi.

Cu drept cuvînt spune Răsi, că David a compus acești doi psalmi la bătrînețe, după ce s'a liniștit de toate nenorocirile cari l'au învăluit în viața lui atît de sbruciumată.

După o mică introducere, în care se exprimă nețărmurita încredere în Dumnezeu (2-4) poetul descrie nenorocirea în care se află (5-7) și atunci apare Dumnezeu în toată mărirea și înfricoșarea Sa (8-16) și mintuiește pe cel apăsător (17-20).

Izbăvirea este răsplata curatei sale evlavii (21-25), căci Dumnezeu susține pe cel drept (26-30), că numai El este desăvîrșit (31-37) și ajută să învingă în luptă pe dușmani (38-43).

Așa Dumnezeu a mintuit pe poet și l'a înălțat (44-46), ca acesta să-L slăvească printre popoare (46-51).

Poezia lui se revîrșă, în cea ce privește ideea fundamentală, ca un rîu mult mai larg ca de obicei. David, se înalță cînd pe aripile inspirației pînă la culmile poeziei, cînd se coboară legînd în fraze simple observațiunile sale.

De aci rezultă, că psalmul se împarte în două părți: una (2-30), unde sunt descrise nevoile și nenorocirile în care se afla poetul și scăparea lui; (31-51) unde se povestește nimicirea desăvîrșită a dușmanului. Versetul 51 conține încheierea.

Dumnezeu meu cel tare, în care voi nădăjdui !
Scutul meu și cornul *) mîntuirii mele, izbăvitorul meu !

4 Striga-voi Slavă-Ție Doamne !
Și de vrăjmașii mei, voi fi mîntuit,

5 Cuprinsu m'au lanțurile morții
Și riurile iadului m'au înspăimîntat ;

6 Lanțurile iadului m'au înconjurat,
De mult m'au cuprins lanțurile morții.

7 În strîmtoarea mea chem pe Domnul,
Și către Dumnezeu meu am strigat,
Din casa lui auzit-au El glasul meu
Și strigătul meu a ajuns dinaintea Sa pînă la ure-
chile Sale ;

8 Și s-a zguduit, și s'a cutremurat pămîntul,
Și temeliile munților s-au scuturat,
Și s'au mișcat căci s'a aprins minia Sa.

9 Înălțatu s'a fum din nările Sale
Și foc cotropitor din gura Sa ;
Cărbunii s'au aprins dela El.

10 Și a făcut să se plece cerurile, și s'a pogorît ;
Și pîcla deasă [s'a lăsat] sub picioarele Sale.

11 Și a călărit pe un Heruvim, și a zburat,
Și a pluit pe aripile vîntului.

12 Și din întuneric și-a făcut învelișul, cort pentru
întunecatu s'au apele în nourii văzduhurilor ;

13 Din strălucirea dinaintea Sa, nourii treceau,
Cu grindina și cărbunii de foc.

14 Și turnau din ceruri Domnul,

*) Ebr. Puterea, nobleța, strălucire, coroană, colțuri ești ai altarului etc.

15 Și cel înalt slobozit-au glasul Său,
Cu grindină și cu cărbuni de foc ;
Trimes-au săgețile Sale și i-au împrăștiat [pe vrăj-
mașii mei]

16 Și cu fulgere multe i-a zăpăcit.
Atunci albiile apelor s'au arătat,
Și s'au descoperit temeliile lumii,
De strigătul Tău, Doamne !
De suflarea duhului miniei Tale.

17 Trimes-au din înălțimi și m'au luat,
Scosu-m'au din apele multe :

18 Scăpatu-m'au de vrăjmașul meu cel puternic,
Și de dușmanii mei, cari sunt mai puternici de cît
mine.

19 [Acestia] îmi eșiseră înainte, în ziua nenorocirii mele,
Doamne, însă Tu, fii Mîntuitorul meu,
20 Scosu-m'au la larg,
M'au scăpat în dragostea Sa.

21 Mi-a răsplătit Domnul după dreptatea mea,
Curăția minilor mele m'a întors spre bine ;

22 Fiindcă am păzit căile Domnului,
Și n'am făcut rău înaintea Domnului meu.

23 Căci toate judecățile Sale au fost dinaintea mea,
Și legile Sale nu le-am depărtat de mine,

24 Și am fost fără prihană cu El,
Și m'am păzit de păcatul meu.

25 De aceia m'a răsplătit Domnul după dreptatea mea,
După curăția mînilor mele în fața ochilor Săi.

26 Cu cel cuvios, cuvios ești [Tu Doamne],
Cu cel desăvîrșit, desăvîrșit ;

27 Cu cel ales, ales ești,

- Și cu cel îndărătnic, ești îndărătnic.
 28 Căci Tu pe poporul cel smerit îl mîntuie,
 Și ochii mândri îi înjoșești.
 29 Căci Tu luminezi lumina mea;
 Doamne, Dumnezeu meu, Tu luminezi întunericul meu.
 30 Că prin Tine biruesc oștile,
 Prin harul Dumnezeului meu sar zidul.
 31 Desăvârșite sunt căile Atotputernicului
 Cuvîntul Domnului este lămurit;
 Scut este tuturor celor cari nădăjduesc în El.
 32 Căci cine este Dumnezeu afară de Domnul?
 Și cine [este] stîncă afară de Dumnezeul nostru?
 33 Atotputernicul mă încinge cu puterea,
 Și mă pune pe calea neprihănită.
 34 Imi dă picioare de căprioare,
 Și pe înălțimi mă așează.
 35 Învăță minelile mele la luptă,
 Și a încorda arcul de aramă cu brațele mele.
 36 Și-mi dai mie scutul mîntuirii Tale,
 Dreapta-Ta mă sprijinește,
 Și mila-Ta mă întărește.
 37 Tu lărgesci pașii mei sub mine,
 Ca să nu alunec cîlcile mele.
 38 Fugăresc pe vrăjmașii mei și-i ajung,
 Și nu mă întorc pînă nu-i nimicesc.
 39 Ei rănesc pînă nu mai pot să se scoale.
 Ei cad sub picioarele mele.
 40 Căci mă încingi cu putere la luptă,
 Ingenunchiînd pe cei cari se scoală împotriva mea.
 41 Iar, pe vrăjmașii mei îi întorci cu ceafa spre mine,

- Și pe cei cari mă urăsc, îi nimicești.
 42 Mîntuire! strigă către Dumnezeu,
 Dar nimeni nu mîntuește și nu răspunde!
 43 Și îi zdrobesc ca praful în fața vîntului,
 Ca tina drumurilor îi calc.
 44 [Tu] mă izbăvești de gilceava norodului,
 Și mă pui căpetenie a neamurilor;
 Popoare pe cari nu le-am cunoscut îmi sunt supuse.
 45 *Poruncile mele sunt ascultate,
 Fiii barbarilor mă lingușesc;
 46 Fiii barbarilor lincezesc,
 Și șchioapătă în lanțurile lor.
 47 Viu [este] Domnul și lăudată e stîncă mea!
 Și înălțat fie Dumnezeul mîntuirii mele,
 48 Atotputernicul care îmi dă răzbunarea,
 Și supune noroadele sub mine.
 49 Izbăvitorul meu de vrăjmași!
 Chiar de cei cari se scoală împotriva mea,
 De omul crud mă izbăvesti.
 50 De aceia, Doamne, Te voi lăuda printre popoare,
 Și numele Tău voi psălmui.
 51 Cel care mărește mîntuirile regelui Său
 Și arată milă unsului Său David,
 Și seminției lui în vecii vecilor,

PSALMUL XIX

Lăudă către Domnul pentru lucrările naturii și legile ei.

- 1 Meșterului cîntăreț. Un psalm al lui David.
 2 Cerurile povestesc mărirea Atotputernicului,
 Și bolta cerească vestește lucrul minilor Sale.

* Ebraismul: întru auzul urechei sunt ascultat. לִשְׁמַע אָזְנוֹ יִשְׁמַע לִי

- 3 Ziua zilei [următoare] vestește,
Și noaptea nopții dă știință.
- 4 Fără vorbe și fără cuvinte,
Fără să se audă glasul lor.
- 5 [Și totuși] pe tot pământul zbîrnie strigătul lor,
În colțurile lumii [ajunge] graiul lor,
Unde El a pus cort pentru ele.
- 6 Și el [soarele] ca un mire ce iese din baldachinul său,
Se bucură, ca un viteaz se avîntă [la luptă].
- 7 Din capătul cerurilor [este] eșirea lui,
Și încunjoară toate marginile lor,
Și nimeni nu se poate ascunde de arșița lui.
- 8 Invățătura Domnului [este] desăvîrșită, [ea] înveselește
sufletul !
Mărturia Domnului [este] credincioasă, [ea] înțelep-
tește pe cel slab de minte.
- 9 Așezămintele Domnului [sunt] drepte, [ele] înveselesc
inima ;
Porunca Domnului [este] senină, [ea] luminează ochii.
- 10 Frica de Dumnezeu [este] curată, ea [este] în veci ;
Judecățile Domnului [sunt] adevărate și drepte în
împreunarea lor ;
- 11 Dorite mai mult decît aurul, mai mult chiar de cît
aurul cel mai curat ;
Și mai dulce decît mierea și orice dulceată.
- 12 Chiar robul Tău [este] luminat prin ele ;
Și păzindu-le răsplata [este] mare.
- 13 Greșelile tine [și] le știe ?
De [greșelile] ascunse curăță-mă.
- 14 Chiar de trifăși cruță pe robul Tău ;
Ca să nu domnească asupra mea !
Atunci voi fi desăvîrșit, și curățit de multe fără de legi.

- 15 Plăcutu-Ți-au vorbele gurii mele,
Și cugetul inimii mele înaintea Ta,
Doamne, Stînca mea și Mintuitorul meu !

PSALMUL XX

David a cugetat acest psalm, cînd cu o mică oștire a învins pe dușman
care avea o armată foarte numeroasă.

- 1 Meșterului cîntăreț. Un psalm al lui David.
- 2 Răspunde, Tu Doamne ! În ziua de strîmtorare,
Să te apere mînele Dumnezeului lui Iacob !
- 3 Trimete-va ajutor ție din sfîntul locaș,
Și din Sion te va sprijini. Amin.
- 4 De toate darurile tale, își va aduce aminte ;
Și jertfa ta să se facă cenușă ! — Selah.
- 5 Îți va da ce inima ta [dorește],
Și toate hotărîrile tale se vor îndeplini.
- 6 Bucura-ne-vom de mîntuirea Ta,
Și în mîinile Dumnezeului nostru să ridicăm steagul ;
Implini-va Domnul toate cerințele tale,
- 7 Acum știu că mîntuit-au Domnul pe miruitul Său ;
Și va răspunde din cerul sfînteniei Sale,
Prin puterea mîntuirii dreptății Sale ;
- 8 Aceștia vin cu care de război și alții călare ;
Dar noi, în numele Domnului, Dumnezeul nostru,
vom fi pomeniți.
- 9 Dînșii îngenunchiatu-s'au și au căzut ;
Dar noi ne-am sculat, și ne-am întărit.
- 10 Doamne, mîntuește regele !
Ne va răspunde în ziua strigării noastre.

PSALMUL XXI

Ô cîntare de biruință asupra dușmanului.

- 1 Meșterului cîntăreț. Un psalm al lui David.
- 2 Doamne ! În puterea Ta se va veșeli regele.
Și de mîntuirea Ta cît de mult se va bucura !
- 3 Dorința inimii sale i-ai împlinit,
Și de ce-au glăsuît buzele lui, nu l-ai lipsit.—Selah.
- 4 Căci l-ai întîmpinat cu binecuvîntări,
Și ai pus pe capul lui o cunună de aur curat ;
- 5 Viață cerut-a el dela Tine ;
I-ai dat zile îndelungate pentru vecii vecilor ;
- 6 Mare [este] slava lui prin mîntuirea Ta ;
Cu strălucire și cu măreție l-ai acoperit.
- 7 Căci vei da lui binecuvîntare în veci,
Înveselindu-l prin veselia Feșii Tale.
- 8 Căci regele nădăjduște întru Domnul ;
Și în mila Celui Prea Înalt nu se va clăti.
- 9 Afla-va mînia Ta toți vrăjmașii Tăi,
Dreapta Ta va ajunge pe toți cei cari Te urăsc,
- 10 Te vei face ca un cuptor de foc în clipa mîniei Tale ;
Domnul întru furia Sa îi va nimici,
Și focul îi va mistui.
- 11 Rodul lor de pe pămînt pierde-vei
Și urmașii lor dintre fiii omului ;
- 12 Căci au întins rețele asupra Ta,
Cugetat-au răutăți, care nu vor putea izbuti ;
- 13 Căci le vei pune ținta Ta,
Coardele Tale vei întinde spre fața lor ;
- 14 Înaltă-Te, Doamne în puterea Ta !
Cînta-vom și psalmul-vom vitejia Ta.

PSALMUL XXII

Ruga lui și nădejdea sa, cînd a fugit dinaintea lui Saul.

- 1 Meșterului cîntăreț din flautul zorilor. Un psalm al lui David.
- 2 * Dumnezeu ! Dumnezeului meu ! De ce m'ai părăsit ?
Departe [stai] de mîntuirea mea, [și de] cuvintele
suferințelor mele
- 3 Dumnezeu meu ! Strig ziua și nu-mi răspunzi ;
[Strig] noaptea, și nimeni nu mă liniștește.
- 4 Tu [însă, eşti] Sfîntul,
Care locuești de-asupra laudei lui Israel ;
- 5 Spre Tine nădăjduit-au părinții noștri ;
Nădăjduit-au și i-ai izbăvit.
- 6 Către Tine strigat-au și mîntuiți au fost ;
Spre Tine nădăjduit-au și n'au rămas de rușine.
- 7 Și eu, un vierme sunt, iar nu un bărbat,
Rușinea neamului omenesc
Și disprețul norodului.
- 8 Toți cei cari mă văd își bat joc de mine,
Strîmbat-au buzele, clătînat-au din cap.
- 9 Întorcă-se către Domnul ! Îl va mîntui,
Și îl va ajuta ; căci are plăcere de el.
- 10 Căci Tu m'ai scos din pîntecele mamei mele,
Mi-ai fost nădejdea mea la pîntecul mamei mele.
- 11 [In grija] Ta am fost aruncat din mîtră ;
Din pîntecele mamei mele Tu ai fost Dumnezeu meu ;
- 12 Nu Te despărți de mine că strîmtoarea [este] aproape,
și nu este nici un ajutor !

* De această invocație s'a servit Isus Hristos pe cruce, schimbînd cuvîntul עֲבוֹרָתִי ebraic în שְׁכָרְתִּי care are același înțeles în limba marnă, chaldeică.

- 13 Înconjuratu-m'au tauri mulți,
Tauri puternici din Bașan m'au cuprins.
- 14 Deschis-au gura lor către mine,
Ca un leu care sfișie și mugește.
- 15 Ca apa sunt vărsat,
Și s'au rupt toate oasele mele;
S'a făcut inima mea ca ceara
Care se topește în lăuntrul meu.
- 16 S'a uscat ca un hîrb puterea mea,
Și limba mea [e] lipită de cerul gurii,
Și în praful morții mă pune.
- 17 Căci înconjuratu-m'au cîinii,
O hoardă de nelegiuiți m'au cuprins,
Ca un leu [frint-au] minile și picioarele mele.
- 18 Numără toate oasele mele,
Ei mă privesc și se uită [furioși] la mine.
- 19 Își împart hainele mele între dînșii,
Și asupra îmbrăcăminții mele aruncă sorți.
- 20 Tu, însă, Doamne, nu te depărta!
Puterea mea, ajutorul meu grăbește!
- 21 Scapă de sabie trupul meu,
Izbăvește de laba cînelui unicul meu [suflet].
- 22 Mintuește-mă din gura leului,
Căci din coarnele zimbrului m'ai mintuit.
- 23 Povesti-voi numele Tău fraților mei,
În mijlocul soborului Te voi lăuda;
- 24 Voi care vă temeți de Domnul, lăudați-L!
Toți urmașii lui Iacob slăviți-L,
Temeți-vă de El, urmașii lui Israel!
- 25 Căci n'au defăimat, nici n'au disprețuit durerea sârmanului,
Și n'au ascuns Fața Sa dela dînsul;
Ci cînd L'au strigat au auzit.
- 26 În Tine lauda mea [este]; în sobor mare,

- Voi împlini cele juruite înaintea celor cari se tem de El.
- 27 Mîncă-vor sârmanii și se vor sătura;
Lăuda-vor pre Domnul cei cari-L caută.
Viu va fi în inimele voastre în veci!
- 28 Se vor aminti și se vor întoarce către Domnul toți din
colțurile pămîntului,
Și închina-se-vor înaintea Ta, toate familiile neamurilor.
- 29 Căci a Domnului este împărăția;
Și El stăpînește noroadale.
- 30 Mîncă-vor și se vor închina toți îngrășații pămîntului;
Înaintea lui îngenunchia-vor toți cei care se cobor
în țărîna,
- Și cei cari nu-și pot întreține viața.
- 31 Urmașii Îl vor sluji;
Vor povesti despre Domnul din neam în neam.
- 32 Vor veni, și vor vesti dreptatea Sa norodului care
se va naște,
Căci [mărește fapte] a făcut.

PSALMUL XXIII

O cîntare de mulțumire pentru mîntuirea Domnului și pronia Sa.

- 1 Un psalm al lui David.
- Domnul [e] păstorul meu, nu voi duce lipsă.
- 2 Pe pajiștea cu iarbă mă sălășluește,
Spre apa odihnei mă duce.
- 3 Iese în calea sufletului meu,
Mă duce pre cărările drepte,
Pentru numele Său.
- 4 Chiar cînd voi umbla în valea umbrei morții,
Nu mă voi teme de rele, căci cu mine ești Tu;
Toiagul Tău și sprijinul Tău mă va mîngîia.

- 5 Gătește înaintea mea masă,
În fața celor ce mă dușmănesc,
Unge cu untdelemn capul meu,
Cupa mea [este] plină.
- 6 Numai bunătatea și mila se vor coborî asupra mea,
În toate zilele vieții mele,
Și locui-voi în casa Domnului
Întru îndelungate zile.

PSALMUL XXIV

* O cîntare de mulțumire — cînd au adus chivotul legii
la porțile Sionului.

- 1 Un psalm al lui David.
- Al Domnului este pămîntul și tot ceia ce-l umple,
Lumea și cei cari locuiesc în ea.
- 2 Căci El pre mare l-au întemeiat,
Și pre riuri l-au așezat.

* Se crede în deoposte că versurile la Ebrei nu se bazau pe numărul silabelor ca versul modern, nici pe cantitatea silabelor ca la greci sau la latini.

Cu toate aceste Sfîntul Ieronim zice în prăcuvîntarea sa a Bibliei: Nemo cum prophetas versibus viderit esse descriptos, metro eos existimet apud Hebraeos ligari et aliquid simile habere de Psalmis et operibus Salomonis: sed quod in Demosthene et Tullio solet fieri, ut per cola scribantur et commata, qui utique prosa et non versibus conscripserunt. (și aiurea): Quod si qui videtur incredulum metra esse apud Hebraeos et in morem nostri Flacci, graecique Pindari et Alcaeii et Sapho, vel psalterium, vel lamentationes Ieremiae, vel omnia scripturarum cantica comprehendit, legat Philonem, Iosephum, Origenum Caesariensem Eusebium, et earum testimonio me vere dicere comprobabit.

Forma obișnuită a lor era paralelismul, adică o înșirare de gîndiri, și mișcarea ritmică, care nu era alcătuită numai de silabe și cuvinte, ci și din imagini și sentimente rînduite într-o simetrie mai mult sau mai puțin exactă.

Această simetrie se observă în psalmi, atît în fie-care vers și în fie-care membru al versului cît și în structura întregii compoziții, și ea constituie o formă poetică mult mai măreață de cît acela a rimei sau

- 3 Cine [este vrednic] să se înalțe pe muntele Domnului?
Și cine va sta în locul cel sfînt al Său?
- 4 Cel cu minile curate și cu inima limpede,
Care n'a ridicat în deșert sufletul său,
Și care nu s'a jurat întru vicleșug.
- 5 Acesta va lua binecuvîntarea dela Dumnezeu,
Mîntuitorul—său
- 6 Acesta [este] neamul care cercetează.
În căutarea Feței Tale în Iacob.—Selah.
- 7 Porților, înălțați bolțile voastre!
Și înălțate să fie ușile veșniciei,
Căci va intra Regele Slavei.
- 8 Cine este acest Rege al Slavei?
Domnul cel puternic, cel viteaz.
Domnul cel viteaz în război.
- 9 Porților, înălțați bolțile voastre!
Înălțați-le voi uși ale veșniciei,
Căci vă intră Regele Slavei!

ritmului. Ea a luat naștere datorită împrejurării că psalmii erau destinați să fie cîntați pe rînd, poporul răspunzînd în cor.

Ebreii au avut mulți profeți sau mai bine zis cîntăreși. Samuel ne vorbește de o trupă de profeți cari coborau (Regi, I.) de pe deal în cîntece, precedați de timpanoane, de psalterioane, flaute și harfe.

Arta cîntului a înflorit deosebi sub David care a rînduit patru mi de leviți în douăzeci și patru de coruri ce trebuiau să cînte la serbările publice.

Psalmul acesta care se cînta cînd chivotul Domnului a fost urcat pe Muntele Sionului a trebuit să rămîie neuitat în memoria tuturor; de asemenea alaiul. Împărțit în coruri, leviții și cîntăreșii cari erau în cap și întovărășiți de instrumente, cîntau pe rînd (Stih. 1).

Începînd urcușul ei întrebau (Stih. 3).

Și cu toții răspundeau în cor (Stih. 4).

Apoi cînd chivotul se apropia de locul hotărît cîntecele se întăneau și se auzea hăulind porunca (Stih. 7 și 9).

Atunci cei cari erau pe înălțime întrebau (Stih. 8 și 10).

Și cu toții reluau cîntul răspunzînd: a doua parte (Stih. 8 și 10).

- 10 Cine este acest Rege al Slavei ?
Domnul oștirilor,
El este Regele Slavei ! — Selah.

PSALMUL XXV

Rugăciune către Atotputernicul, care l-a mântuit și l-a înălțat în
căile Sale și i-a ertat păcatele lui.

- 1 Al lui David.
Doamne ! către Tine înalț sufletul meu.
2 Dumnezeu meu ! în Tine am nădăjduit ; să nu fiu
de rușine !
Să nu se bucure vrăjmașii mei !
3 Chiar toți cei cari nădăjduesc în Tine nu vor fi
de rușine ;
Aceia vor fi de rușine care trădează în zadar,
4 Căile Tale, Doamne ! fă-mi-le cunoscute,
Învăță-mă cărările Tale.
5 Indrumează-mă spre calea adevărului Tău, și învață-mă ;
Căci Tu ești Dumnezeuul mântuirii mele,
Căci pre Tine Te-am așteptat în fiecare zi:
6 Adu-Ți aminte, Doamne ! de îndurarea Ta și de mila Ta ;
Că din veci sunt.
7 Păcatele tinerețelor mele și fărădelegile mele nu le
pomeni ;
Intru mila Ta pomeneste-mă,
Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne !
8 Bun și drept este Domnul ;
De aceia va arăta păcătoșilor calea [cea dreaptă].
9 Indrumează pe cei blinzi în judecată ;
Învăța-va pe cei smeriți calea Sa.

- 10 Toate căile Domnului sunt milă și adevăr,
Pentru acei cari păstrează legătura Sa și mărturiile Sale.
11 Pentru numele Tău, Doamne !
Imi vei erta strîmbătatea mea căci mare este.
12 Cine este acest om, care se teme de Domnul ?
Ii va arăta calea aleasă.
13 Sufletul lui în bine va sălășlui,
Și urmașii—lui vor moșteni pămîntul.
14 Taina Domnului către cei cari se tem de El
Și legătura Lui, îi va face cunoscut lor.
15 Ochii mei pururi spre Domnul,
Că el va scoate din mreje picioarele mele.
16 Intoarce-Te către mine și miluește-mă,
Că singuratec și sărman [sunt]
17 Strîmtorările inimii mele s'au înmulțit,
Din necazurile mele scoate-mă.
18 Vezi scîrba mea și truda mea,
Și iartă toate păcatele mele.
19 Vezi vrăjmașii mei, că s-au înmulțit,
Și cu ură furioasă mă urăsc.
20 Păzește sufletul meu și mă izbăvește !
Nu mă tulbura, căci m'am sprijinit în Tine.
21 Desăvîrșirea și dreptatea [cuvintelor mele] îmi păzească,
Căci am nădăjduit în Tine.
22 Izbăvește, Doamne, pe Israel
De toate nevoile sale !

PSALMUL XXVI

Vorbește de desăvîrșirea și de cinstea lui, și caută ca Atotputernicul
să-l cerce și să-l judece după faptele lui.

- 1 • Un psalm al lui David.

- Judecă-mă, Doamne! că eu în întregimea mea
am urmat,
2 Și în Dumnezeu am crezut; nu mă voi clătina.
Cearcă-mă, Doamne! ispitește-mă,
Lămurește răunchii mei și inima mea,
3 Căci mila Ta [este] înaintea ochilor mei,
Și m-au adus în adevărul Tău.
4 N-am șezut cu bărbați nedrepți,
Și între lingușitori n-am venit;
5 Urăsc adunarea celor răi,
Și cu nelegiuiți nu șed.
6 Spăla-voi mâinele mele în nevinovăție,
Și cuprind altarul Tău, Doamne.
7 Ca să-i fac să audă în glas lauda,
Și să povestesc toate minunile Tale,
8 Doamne! iubit-am locuința casei Tale,
Și locul odihnei slavei Tale.
9 Nu te împreuna cu cei cari păcătuiesc, sufletul meu,
Nici viața mea cu vărsări de sânge;
10 În minile cărora este răutatea,
Și dreapta lor e plină de mituire,
11 Dar eu, în întregimea mea umblu;
Izbăvește-mă și mă miluește.
12 Piciorul meu a stat [pre pământul] dreptății,
Întru adunare [în ceruri] Te voi lăuda, Doamne!

PSALMUL XXVII

Crede în Dumnezeu, Mîntuitorul său, și sufletul lui dorește să slujească
în lăcașul sfințen'ei Sale.

- 1 Un psalm al lui David;
Domnul [este] lumina mea și mîntuitorul meu!
De cine m'ași teme?

- Dumnezeu [e] puterea vieții mele;
De cine m-ași înfricoșa?
2 Cînd se apropiau asupra mea cei răi,
Ca să mănince carnea mea,
Cei cari mă strîmtoază și cei cari mă dușmănesc,
Se poticnesc și cad.
3 De s-ar rîndui asupra mea o tabără,
Nu s'ar înfricoșa inima mea:
De s'ar scula asupra mea război
În „Acesta” am încredere.
4 O [îndurare] cerut-am dela Dumnezeu; pe ea o voi
cere totdeauna:
Să locuiesc în casa Domnului toate zilele vieții mele,
Ca să privesc frumuseța Domnului
Și să cercetez locașul Său.
5 Căci mă va ascunde în cortul Său în ziua cea rea,
Mă va ascunde în ascunzătoarea cortului Său,
Pe stîncă mă va înălța.
6 Și acum, El va înălța capul meu asupra vrăjmașilor
mei, cari mă înconjoară;
Și voi jertfi în cortul Său, jertfă de bucurie în
Sunetul surlei voi cînta, și voi lăuda pre Domnul.
7 Ascultă, Doamne, glasul meu, cînd strig:
„Miluește-mă și răspunde-mi!”
8 Ție ți-a spus inima mea, cercetat-ai fața mea!
Fața Ta, Doamne, voi căuta.
9 Nu ascunde Fața Ta dela mine,
Și nu depărta în minie pe robul Tău!
Ajutorul meu ai fost, și nu mă lepădă, și nu mă părăsi.
Dumnezeul meu, Mîntuirea mea.
10 Că dacă tatăl meu și mama mea m'au părăsit,
Domnul mă va strînge.

- 11 Învață-mă, Doamne, calea Ta
Și pune-mă pe cărarea cea dreaptă
Din pricina dușmanilor mei,
- 12 Nu mă da în voia vrăjmașilor mei,
Căci s'au sculat împotriva mea martori strîmbi
cari ațîță.
- 13 Ah! dacă n'ași fi avut încredere să privesc bunătățile
Domnului
În ținuturile vieții..
- 14 Așteaptă pre Domnul!
Intărește și îmbărbătează inima Ta!
Și așteaptă pre Domnul!

PSALMUL XXVIII

Se roagă lui Dumnezeu, ca să-l scape din mina barbarilor pedepsindu-l.

- 1 Un psalm al lui David.
Către Tine, Doamne! voi striga.
Stîncă mea! nu tăcea către mine,
Că dacă cumva vei tăcea,
Mă voi asemana celor cari se pogoară în mormînt.
- 2 Ascultă glasul rugăciunilor mele, cînd strig la Tine,
Cînd ridic minele mele către pridvorul casei Tale.
- 3 Să nu mă socotești printre cei răi și printre făptuitorii
de rele,
Printre cei cari cu vecinii lor au pacea [pe limbă],
dar și răutate în inima lor.
- 4 Dă-le după faptele lor și după răutatea lucrărilor lor,
După fapta minilor lor,
Să le dai răsplată.
- 5 Că n'au înțeles lucrările Domnului,
Și isprava minilor Sale.
Li va nimici [pe cei răi] și nu-i va mai reclădi!

- 6 Lăudat să fie Domnul!
Care a ascultat glasul rugăciunii mele.
- 7 Dumnezeu, puterea mea, și scutul meu,
În El se încrede inima mea,
Și cu cîntece îl voi lăuda.
- 8 Domnul este puterea poporului Său,
Și sălășluirea și mîntuirea miruitului Său.
- 9 Mîntuiește pe poporul Tău,
Și binecuvîntează moștenirea Ta!
Păstorește-i și înalță-i în veci!

PSALMUL XXIX

Laudă către Domnul cel slăvit și care dă izbîndă poporului Său.

- 1 Un psalm al lui David.
Dați Domnului fii celor puternici,
Aduceți Domnului slăvă și putere.
- 2 Aduceți Domnului slava numelui Său!
Închinați-vă înaintea Domnului, în strălucirea Sa
cea sfîntă!
- 3 Glasul Domnului de asupra apelor,
Atotputernicul cel slăvit a făcut să tune;
Domnul [tună] peste ape puternice.
- 4 Glasul Domnului e cu putere,
Glasul Domnului întru strălucire;
- 5 Glasul Domnului rupe cedrii,
Și va sfărma Domnul cedrii Libanului.
- 6 Și va face să zburde ca un vițel Libanul,
Și Sirionul * ca un rinocer ** tînăr.

* Muntele Eromonului.

** עֲרִיָּא Se traduce de obicei prin rinocer tînăr, cu toate că nu se cunoaște anume înțelesul acestui cuvînt.

- 7 Glasul Domnului scapără flacări de foc.
 8 Glasul Domnului face să se cutremure pustiul;
 Domnul va face să se cutremure deșertul Kadeș.
 9 Glasul Domnului face să fete căprioarele,
 Și va dezgoli codrii,
 [Inșă] în palatul Său totul grăește de mărirea Sa !
 10 Domnul a domnit în timpul potopului;
 Și va domni Domnul ca rege în veci;
 11 Domnul va da izbândă poporului său;
 Domnul va binecuvînta poporul Său în pace.

PSALMUL XXX

Cîntare de mulțumire, după ce s'a vindecat de o boală grea.

- 1 Un psalm al lui David.
 O cîntare de tîrnosire a casei sale.
 2 Înălța-Te-voi, Doamne, că ridicatu-m'ai,
 Și n'ai înveselit vrăjmașii mei asupra mea.
 3 Doamne, Dumnezeu meu !
 Strigat-am către Tine și m'ai vindecat.
 4 Doamne ! Scos-ai din iad sufletul meu,
 Înviatu-m'ai dintre cei cari se pogoară în mormînt.
 5 Psălmuiți pre Domnul, voi cuvîșii Săi
 Și slăviți amintirea-Sa cea sfîntă !
 6 Căci o clipă ține minia Sa,
 Inșă o viață întreagă bună voința-Sa ;
 Seară salășluește în plînsul meu și dimineța în
 cîntări de bucurie.
 7 Și eu mi-am zis în liniștea mea :
 „Nimic nu mă va clătina în veci“ !
 8 Doamne ! întru voia Ta ai întemeiat muntele meu cu
 putere.

- Fața Ta ascuns-o-ai, am rămas îngrozit ;
 9 Către Tine Doamne ! strig
 Și către Domnul mă voi ruga,
 10 Ce folos în vîrsarea singelui meu ?
 Pogorîndu-mă în mormînt
 Oare Te va lăuda țărîna ?
 Vesti-va adevărul Tău ?
 11 Ascultă-mă, Doamne, Și miluește-mă !
 Doamne fii ajutorul meu ;
 12 Prefăcut-ai plînsul meu în veselie,
 Descinsu m'ai de sacul * meu, și m'ai încins cu
 bucurie ;
 13 Că să prăznuiesc cu slavă și să nu tac Doamne,
 Dumnezeu meu ! în veci Te voi lăuda.

PSALMUL XXXI

** Indurerat se roagă fugînd de Saul, în durerea sa cere izbăvire.

- 1 Meșterului cîntăreț. Un psalm al lui David.
 2 În tine, Doamne, am nădăjduit !
 Și nu mă rușina pentru vecie !
 Întru dreapta Ta, izbăvește-mă !
 3 Pleacă către mine urechea Ta ; grăbește de-mi ajută
 Fii-mi stîncă tare ca o cetate,
 Ca să mă mîntuești.
 4 Că stîncă mea și cetatea mea ești Tu ;
 Și pentru numele Tău mă vei îndruma și duce.
 5 Scoate-mă din mreaja aceasta, pe care mi-au ascuns-o ;
 Că Tu ești puterea mea.
 6 În mîna Ta încredințez duhul meu ;

* În semn de jale israeliții îmbrăcau un sac și rupeau stralle lor.
 ** Acesta este al 11-lea psalm de ispășire.

- Și Tu mă vei răscumpăra, Doamne Dumnezeul
adevărului !
- 7 Urit-am pe cei cari păzesc deșertăciuni strîmbe, *
Și eu întru Domnul m'am încredințat.
- 8 Bucura-mă-voi și mă voi veseli în mila Ta,
Care văzut-ai durerea mea și ai cunoscut strîmtoarea
sufletului meu.
- 9 Și nu m'ai predat în mîna vrăjmașului meu,
Ai așezat la larg piciorul meu.
- 10 Miluește-mă Doamne ! Că necăjit sunt :
Și au tulburat în furia [lor] ochiul meu, sufletul meu
și trupul meu.
- 11 Că s'a stins în durere viața mea,
Și anii mei în suspine ;
Slăbit-a între păcate puterea mea,
Și oasele mele putrezit-au.
- 12 Întru toți vrăjmașii mei am rămas de rușine,
Și foarte pentru vecinii mei ; și o spaimă cunoscu-
ților mei :
- Cei cari mă văd pe afară fug de mine.
- 13 Am fost uitat în inimă ca un mort,
M'am făcut un vas pierdut.
- 14 Căci auzit-am ocara multora,
Spaimă de jur împrejur,
Cînd se adună împreună împotriva mea ;
Ca să-mi ia sufletul meu cugetat-au.
- 15 Iar, eu în Tine m'am încredințat o Doamne !
Zisu-mi-am : „Dumnezeul meu ești Tu !”
- 16 În mîna Ta sorții mei ;
Izbăvește-mă de mîna vrăjmașilor mei și de cei cari
mă gonesc !

* Aluzia la cei cari se închinau stelelor și idolilor.

- 17 Luminează Fața-Ta către robul-Tău,
Mîntuește-mă prin mila Ta !
- 18 Doamne să nu mă rușinez, că te-am chemat !
Rușinați să fie nelegiuiții
Și în iad pogoriți [să fie] !
- 19 Mute să fie buzele nedrepte,
Care cuvinte [aspre] împotriva dreptilor [grăiesc]
În mîndrie și dispreț !
- 20 Cît sunt de mari bunătățile Tale,
Pre care ascunsu-le-ai pentru cei cari se tem de Tine,
Făptura Ta este pentru cei cari nădăjduit-au în Tine
Înaintea fiilor oamenilor !
- 21 Ascunde-i întru ascunsul Feței Tale ;
Înaintea îngîmfării oamenilor ascunde-i pre dinșii în
cortul Tău, de cearta limbilor
- 22 Binecuvîntat să fie Domnul !
Căci minune a făcut cu mine.
Mila Sa pentru mine e așisderea unei cetăți întărite
- 23 Și eu zis-am în graba mea :
„Depărtat sunt înaintea ochilor Tăi !”
Să auzi glasul plîngerilor mele,
Cînd am strigat către Tine.
- 24 Iubiți pre Domnul toți cuvioșii Săi,
Pre cei credincioși îi păstrează Domnul,
Și răsplătește cu prisosință pre cei mîndri ;
- 25 Întăriți și îmbărbătați inimele voastre,
Toți cei cari nădăjduiți întru Domnul !

PSALMUL XXXII

Ertare păcatelor celor cari se spovăduesc înaintea lui Dumnezeu
cu toată inima.

- 1 Un psalm al lui David. O învățătură.

- Ferice de cei căror li se iartă fără-de-legile și li se
acoperă greșalele !
- 2 Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti domnul păcatul lui,
Și nu este în duhul său violența !
- 3 Cît am tăcut, muiatu-s'au oasele mele,
Strigat-am toată ziua :
- 4 Căci ziua și noaptea s'a îngreuiat deasupra mea mîna Ta,
Puterea mea piere [ea] în arșița verii. — Selah.
- 5 Cunoscută Ți-am făcut greșala mea, și păcatul meu
n-am ascuns.
Zisu-mi-am : Mărturisi-voi fără-de-legile mele Domnului
Și Tu ertat-ai păcatele mele și greșala mea.—Selah.
- 6 De acela se vor ruga toți cuvioșii către Tine în clipa
ce te vor găsi !
Atunci nici-un potop de ape multe, nu se va apropia
de dinșii,
- 7 Tu ascunzișul meu de strîmtoare mă vei scăpa,
În cîntece și în alai înconjura-mă-vei, — Selah.
- 8 Priceput te voi face, și voi arăta pre ce cale vei merge ;
Întări-voi asupra ta ochiul meu.
- 9 Nu fiți calul nici catrîul fără pricepere,
Cu zăbală și cu friu ; podoabă lor ca să închidă gura,
Pentru a nu se apropia de Tine.
- 10 Multe plăgi (vor atinge) pre cei păcătoși,
Iar pre cel care se încrede întru Domnul, mila îl va
înconjura.
- 11 Bucurați-vă întru Domnul și veseliți-vă cei drepti !
Și veți chiui de bucurie toți cei cu inima curată !

PSALMUL XXXIII

Dumnezeu mintuește pre cei drepti și tot ce El hotărăște asupra lor
e cu dreptate și credință.

- 1 Cîntați de bucurie cei drepti întru Domnul !
Celor curați se cuvine să-L laude.
- 2 Lăudați pe Domnul cu harfă,
În psaltirea cu zece strune psălmuiți-L.
- 3 Cîntați-I cîntare nouă !
Cîntați cu măiestrie un cîntec vesel.
- 4 Căci fără violențe este cuvîntul Domnului,
Și toate fapturile sale întru credință.
- 5 El iubește dreptatea și judecata ;
De mila Domnului [e] plin pămîntul.
- 6 Prin cuvîntul Domnului cerurile s'au făcut,
Și cu duhul gurii Sale toată oștirea lor.
- 7 Adună grămadă apele mării,
Stăvilindu-le în adîncuri.
- 8 Temeți-vă de Domnul !
Să se cutremure de El toți locuitorii pămîntului !
- 9 Căci El a spus și s'au făcut ;
El a poruncit, și s'au întemeiat.
- 10 Domnul zădărnicește sfaturile neamurilor,
Surpă gîndurile popoarelor.
- 11 Dar sfatul dumnezeesc pentru vecie se va întemeia,
Cugetările inimii Sale din neam în neam [se vor întări].
- 12 Fericit [este] neamul a cărui Domn este Dumnezeul lui !
Și poporul ales pentru moștenirea Sa !
- 13 Din ceruri privește Domnul,
Văzut-a pe toți fiii omului ;
- 14 Din locașul Său urmărit-au pe toți loc uitorii pămîntului

- 15 Cel care a alcătuit împreună inima lor,
Cel care pricepe toate fapăturile lor.
- 16 Nu s'a mîntuit regele, prin marea oștire.
Viteazul nu scapă prin mare vitejie.
- 17 Calul nu ajunge să te scape și toată puterea lui nu
te poate mîntui.
Și prin marea sa putere nu va fi scăpat.
- 18 Iată ochiul Domnului spre cei cari se tem de El,
Cei cari nădăjduesc întru mila Lui.
- 19 Ca să izbăvească de moarte sufletele lor.
Și să le țină în viață în timp de foamete.
- 20 Sufletul nostru așteaptă întru Domnul;
Ajutorul nostru și scutul nostru este El.
- 21 Că întru El se va înveseli inima noastră,
Căci în numele Său cel sfînt ne încredințăm.
- 22 Fie mila Ta, Doamne, asupra noastră!
Precum am nădăjduit întru Tine!

PSALMUL XXXIV

Acest psalm l-a alcătuit fiind într'o mare desnădejde din care l-a scăpat Domnul; de aici poate învăța fiecare om să-și întărească nădejdea în Dumnezeu.

- 1 Un psalm al lui David. Cînd își prefăcușmintea din-
măntea lui Abimelek, care l-a alungat și s'a dus.
- 2 Binecuvîntați voi pre Domnul în toate vremurile;
Pururea lauda Sa va fi în gura mea.
- 3 Intru Domnul se fălește sufletul meu!
Auzi-vor cei smeriți și se vor veseli!
- 4 Preamăriți pre Domnul cu mine!
Și să înălțăm numele Său împreună!

- 5 Cercetat-am pe Domnul și mi-au răspuns;
De toate spaimile mele m'au scăpat.
- 6 Cei cari privesc la El vor străluci,
Și fețele lor nu se vor rușina.
- 7 Acest sârman strigat-a, și Domnul l-au auzit,
Și din toate strîmtorile lui l-au mîntuit.
- 8 Tăbărăște îngerul Domnului în jurul celor cari se tem
de El.
Și-i va întări.
- 9 Gustați și veți vedea, că bun este Domnul!
Ferice de omul care nădăjduiește în El!
- 10 Temeți-vă de Domnul, voi sfinții Lui!
Că nu vor duce lipsă cei cari se tem de El.
- 11 Leii tineri sunt lipsiți și flămînzii,
Iar cei cari caută pre Domnul nu vor duce lipsă
de cele bune.
- 12 Veniți fiilor, ascultați-mă pre mine!
Frica Domnului vă voi învăța.
- 13 Care [este] omul, care nu dorește viața?
Carele nu iubește să vază zile bune?
- 14 Oprește limba ta de la rău,
Și buzele tale de a vorbi viclenie.
- 15 Depărtează-te de rău și fă bine;
Caută pacea și aleargă după ea.
- 16 Ochiul Domnului spre cei drepti,
Și urechea Sa spre rugăciunea lor.
- 17 Minia Domnului asupra celor ce fac rele,
Va șterge de pe pămînt amintirea lor.
- 18 Strigat-au cei drepti, și Domnul i-au auzit,
Și din toate nevoile lor îi va scăpa.
- 19 Aproape [este] Domnul de inimile frînte,
Și pe cei ce au sufletul zdrobit îi va mîntui.

- 20 Multe *[sunt]* nenorocirile ce dau peste cel drept,
Dar din toate îl scapă Domnul.
- 21 El păzește toate oasele lui,
Nici unul dintr'însele să nu se fringă.
- 22 Pre cei răi îi ucide răutatea lor,
Și cei cari urăsc pre cel drept vor fi pedepsiți.
- 23 Răscumpăra-va Domnul sufletul robilor Săi,
Și pedepșiții nu vor fi cei ce nădăjduesc spre El.

PSALMUL XXXV

Rugăciune de răzbunare împotriva dușmanilor săi, cari îi răsplătesc
binele cu rău.

- 1 Un psalm al lui David.

- 2 Ceartă-i Doamne ! pre cei cari se ceartă *[cu mine]* !
Războește-Te cu cei cari se războesc cu mine !
- 3 Apucă scutul și pavăza,
Și Te scoală întru ajutorul meu !
- 4 Și ascute sulita și o aruncă împotriva celor ce mă
prigonesc !
- 5 Spune către sufletui meu : „Mintuirea ta Eu sunt” !
Să se rușineze și să fie de ocară, cei cari îmi pîndesc
viața.
- 6 Întoarce-se înapoi și să se rușineze cei cari cugetă
pierzania mea.
- 7 Fie ca pleava înaintea vîntului,
Și îngerul Domnului să-i spulbere !
- 8 Fie căile lor întunecate și lunecoase,
Și îngerul Domnului să-i izgonească !
- 9 Căci fără vină pus-au mie lațurile lor pierzătoare,
Ca nevinovat, săpat-au groapă pentru sufletul meu.
- 10 Să le vie pierzania pe neașteptate,

- 11 Și lațul lor, pe care l-au ascuns, să-i strîngă pe ei
însăși,
- 12 Și în perzanie să cază !
- 13 Iar sufletul meu bucura-se-va întru Domnul,
Și se va veseli întru mintuirea sa.
- 14 Toate oasele mele vor zice : „Doamne cine *[este]* ca Tine”,
Care scapă pre cel sărman de cel mai tare de cît
dînsul,
- 15 Și pre cel sărman și pre cel lipsit din mîna hoților ?”
- 16 Sculatu-s'au martori strîmbi împotriva mea ;
[Despre lucrurile] de care n'am știut, și mă întrebă.
- 17 Răsplătitu-mi-au rele pentru bine,
Punîndu-mi durere în suflet.
- 18 Dar eu, cînd erau bolnavi, îmbrăcat-am sacul, *
Chinuit-am prin post sufletul meu,
Și *[rostit-am]* rugăciunea mea *[cu capul]* întors spre
sînul meu.
- 19 Ca prieten, ca frate alergat-am *[pentru ei]*,
Ca în jălirea mamei, cernit și încovoiat.
- 20 Pe cînd ei în șovăiala mea veselitu-s'au și s'au adunat ;
Adunatu-s'au asupra mea hoarde pe cari nu le cunosc ;
Dacă ar sfișia *[inima mea]* n'ar curge singe.
- 21 Dintre lingușitori, în batjocură pentru *[un blid de]*
mîncare,
- 22 Scrișnesc dinții asupra mea.
- 23 Dumnezeuul meu ! cît timp vei privi aceasta ?
Ferește sufletul meu de uneltirile lor,
Și duhul meu de *[acești]* pui de lei.
- 24 Te voi lăuda în soborul cel mare,
În mijlocul mulțimei Te voi lăuda.

* Vezi adn. Ps. XXX Stih. 12.

- 19 Să nu se bucure de mine dușmanii mei !
Cei mincinoși mă urăsc cu nedreptate, și mă
batjocoresc din ochi.
- 20 Că nu vorbesc de pace
Și asupra oamenilor pașnici grăesc violenții precugetate.
- 21 Și deschid gura mare asupra mea,
Spunînd : „Ce bucurie văzură ochii noștri !”
- 22 Văzut-ai Doamne ! să nu faci !
Dumnezeul meu, nu Te depărta de mine !
- 23 Trezește-Te și deșteaptă-Te la judecata mea !
Domnul și Dumnezeul meu și pentru dreptatea mea !
- 24 Judecă-mă după dreptatea Ta, Doamne ! Dumnezeul meu !
Să nu se bucure asupra mea !
- 25 Să nu spună întru inimile lor : „O sufletul nostru !”
Să nu zică : „L'am înghițit”.
- 26 Să se rușineze și să se înfățișeze împreună
Cei cari se bucură de relele mele !
Să se îmbrace cu rușine și cu ocară
Cei cari vorbesc cu îngîmfare asupra mea !
- 27 Să cînte și să se bucure,
Cei cari doresc dreptatea mea,
Și să spuie deapururi : „Preamărit să fie Domnul,
Cel care dorește pace robului său !”
- 28 Și limba mea va grăi dreptatea Ta,
Toată ziua lauda Ta !

PSALMUL XXXVI

Impotriva celor ce vorbesc bine și cugetă rău asupra Ta.

- 1 Meșterului cîntăreț. Al lui David. Robului Domnului.
- 2 Nelegiuirea celui rău îmi spurcă inima mea,
[Este] fără groază de Domnul înaintea ochilor săi.
- 3 Ca să lingusească cu privirea sa,

- Ca să îplinească păcatul lui de ură.
- 4 Vorbele gurii sale, strîmbătate și vicleșug [grăesc].
Încetează de a pricepe, de a face bine :
- 5 Strîmbătate cugetă el din așternutul său,
Stat-a în calea care nu-i bună,
Răul nu-l disprețuește.
- 6 Doamne ! în ceruri [e] mila Ta,
Adevărul Tău pînă în supra-ceruri *.
- 7 Dreptatea Ta ca munții cei puternici,
Judecățile Tale ca adîncurile cele mari.
Doamne, Tu mîntuești pe om și pe dobitoc !
- 8 Ce este mai scump de cît mila Ta, Doamne ?
Și fiii omului la umbre aripilor Tale se adăpostesc.
- 9 Îngrășa-se-vor cu grăsimia casei Tale,
Și din izvorul desfătărilor Tale îi vei adăpa.
- 10 Căci în Tine [este] izvorul vieții ;
În lumina Ta zărim lumină.
- 11 Întinde mila Ta asupra celor ce Te cunosc,
Și dreptatea Ta pentru cel cu inima curată !
- 12 Să nu apese asupra mea piciorul celui mîndru,
Și mîna celor nelegiuiți să nu mă clatine !
- 13 Acolo căzut-au făptuitorii de rele ;
Împinși cu putere și nu vor putea să se ridice.

PSALMUL XXXVII

* Răsplata pentru cei drepti și pentru cei fără-de-lege.

- 1 Un psalm al lui David.
- Nu rîvni a fi între cei răi,

* שוֹמֵר al treilea din acei șapte ceruri.

** Acesta este al III-lea din cei șapte psalmi de ispășire.

- 2 Nu pizmui pe făcătorii de rele.
Căci ca iarba curînd vor fi cosiți,
Și ca verdeața se vor vesteji.
- 3 Incredințează-te întru Domnul și fă bine;
Lecuește pămîntul și paște adevărul.
- 4 Desfătează-te întru Domnul,
Și El îți va [îndeplini] cererile inimii tale.
- 5 Lasă [grija] căilor tale asupra Domnului,
Și nădăjduște într'însul și El va face.
- 6 Și va scoate ca lumina dreptatea Ta,
Și judecata ta ca amiază-zi.
- 7 Taci către Domnul, nădăjduște întru El,
Nu rîvni celui ce sporește în calea sa,
În omul ce cugetă rele.
- 8 Părăsește minia, lasă urgia;
Nu rîvni numai a face rău;
- 9 Căci cei răi vor peri,
Dar cei ce nădăjduesc întru Domnul moșteni-vor
pămîntul.
- 10 Și încă puțin și cel rău se va perde;
Și vei privi spre locul său, și nu va mai fi.
- 11 Dar cei smeriți moșteni-vor pămîntul,
Și bucura-se-vor de un mare belșug.
- 12 Cel rău amenință pe cel drept,
Și scrișnește dinții asupra lui.
- 13 Domnul rîde de el,
Căci vede că se apropie ziua lui [din urmă].
- 14 Spada o trag cei răi,
Și încordează arcul lor,

- Ca să doboare pe cel sărman și pe cel nenorocit,
Intr'un măcel pe cei cari umblă în calea dreptății.
- 15 Dar spada lor va intra în inima lor,
Și arcul lor frînt va fi.
- 16 Mai bine puțin celui drept,
Decît mare belșug celor răi.
- 17 Căci brațele eelor răi se vor frînge,
Și Domnul întărește pe cei drepti.
- 18 Cunoaște Doamne, zilele celor fără prihană,
Și moștenirea lor în veci va fi.
- 19 Nu se vor rușina în vremea cea rea,
Și în zilele de foamete se vor sătura.
- 20 Căci păcătoșii [peri-vor]
Și vrăjmașii Domnului se vor topi,
Ca grăsimea meilor se vor mistui în fum.
- 21 Imprumută cel nelegiuit și nu plătește,
Iar cel drept se îndură și dă.
- 22 Căci cei binecuvîntați vor moșteni pămîntul,
Dar cei afurisiți vor peri.
- 23 Dumnezeu întărește pașii omului [drept]
Și calea lui [e] în voia Sa.
- 24 Cînd va cădea nu se va zdruncina,
Căci Domnul sprijină mîna lui.
- 25 Tinăr am fost și am îmbătrîniț,
Și n'am văzut pe cel drept părăsit,
Nici urmașii lui cerînd pîne.
- 26 Toată ziua miluește și împrumută;
Și urmașii săi întru binecuvîntare vor fi.

- 27 Depărtează-te de rău și fă bine,
Și vei locui în veci.
- 28 Că Domnul iubește judecata dreaptă,
Și nu va părăsi pe cuvioșii săi;
În veci vor fi păziți,
Iar urmașii celor nelegiuiți vor peri.
- 29 Cei drepti vor moșteni pământul
Și vor sălășlui în veci într'însul.
- 30 Gura celui drept vorbi-va înțelepciune,
Și limba lui va grăi judecată.
- 31 Legea Dumnezeului său [e] în inima lui
Și pașii săi nu vor luneca.
- 32 Pindește cel rău pe cel drept,
Și caută să-l omoare.
- 33 Dumnezeu nu-l părăsește în minile lui,
Nici nu-l va osîndi cînd va fi judecat.
- 34 Așteaptă pre Domnul și păzește calea Sa,
Și te va înălța, ca să moștenești pământul;
Vei vedea cum vor peri cei răi.
- 35 Văzut-am pe cel nedrept foarte puternic,
Care se întinsese ca un oleandru plin de vlagă.
- 36 Și a pierit și iată nu mai este;
Și l-am căutat și nu l-am aflat.
- 37 Păzește cinstea și vezi desăvîrșirea;
Căci sfîrșitul unui asemenea om [este] pacea.
- 38 Dar cei fără-de-lege vor fi nimicîți,
Împreună peri-vor în sfîrșitul celor răi.
- 39 Iar mîntuirea celor drepti dela Domnul;

- 40 Sprijinul lor va fi în timpuri grele.
Și Domnul îi va ajuta și-i va izbăvi;
Îi va izbăvi de cei răi și îi va mîntui,
Căci am nădăjdut în El.

PSALMUL XXXVIII

Dureroasa plingere a suferințelor sale, părăsit de prieteni și înconjurat
de vrăjmași, cere ajutorul lui Dumnezeu.

- 1 Un psalm al lui David spre amintire.
- 2 Doamne! În mînia Ta nu mă muștra,
Nici în furia Ta nu mă pedepsi!
- 3 Căci săgețile Tale s'au înfipt în mine,
Și mîna Ta greu asupra-mi apasă.
- 4 Nimic sănătos [n'a rămas] în trupul meu din pricina
urgiei Tale,
Nici pace în oasele mele din pricina greșalelor mele.
- 5 Căci păcatele mi-au covîrșit capul;
Ca o sarcină grea, prea grea pentru mine.
- 6 Puroi puturos curge din rănile mele,
Din rănile neroziei mele.
- 7 Strîmbat foarte, și gîrbovit,
Toată ziua mîhnit umblu.
- 8 Căci șelele mele sunt pline de putreziciune,
Și nimic sănătos nu [este] în trupul meu.
- 9 Lîncezit [sunt] și cu totul zdrobit;
Izbucnește într'un răcnet îngrozitor neliniștea inimii
mele.
- 10 O Doamne! Înaintea Ta sunt toate dorințele mele,
Și încă suspinele mele nu-ți rămîu ascunse.
- 11 Inima mea e tulburată, părăsindu-m'au puterea,
Și lumina ochilor mei și ea s'a depărtat de mine.

- 12 Iubiții și prietenii stau departe de rănile mele,
Și chiar cei mai aproape de mine se țin departe.
- 13 Iară dușmanii mei de moarte îmi întind curse;
Și cei ce caută nenorocirea mea mă amenință cu peire
Într-una cugetă vicleșuguri.
- 14 Eu, însă, ca un surd trebuie să n'aud;
Și ca un mut, care nu deschide gura [să stau].
- 15 Și sunt ca un om, ce nu înțelege,
Și lipsit de cuvinte pentru a mustra.
- 16 Că spre Tine, Doamne, am străduit!
Tu îmi vei răspunde, Doamne, Dumnezeul meu!
- 17 Căci dacă vorbesc, mă tem să nu se bucure [răii],
Cînd alunecă piciorul meu ei se fălesc în fața mea.
- 18 Căci parcă sunt făcut pentru a suferi,
Și durerea mea este pururea înaintea mea.
- 19 Căci păcatele mele le cunosc,
Îmi fac multă grijă greșelile mele.
- 20 Vrașmașii mei [însă] trăesc și sunt puternici;
Și se măresc dușmanii mei pe nedrept.
- 21 Și cei ce răsplătesc binele cu răul mă urăsc,
Fiindcă mă văd urmărind binele.
- 22 Nu mă părăsi, Doamne!
Dumnezeul meu, nu Te depărta de mine!
- 23 Grăbește în ajutorul meu,
Doamne Mintuitorul meu!

PSALMUL XXXIX

Aci vorbește despre durerile lui și despre deșertăciunea vieții omului.

- 1 Meșterului cîntăreț din Edutnen *. Un psalm al lui David.

* Un instrument muzical.

- 2 Zis-am : păzi-vor calea mea
Să nu greșesc cu limba mea;
Păzi-voi gura mea,
Pînă cînd cel rău dinaintea mea va fi.
- 3 Amușit-am în tăcere;
Tăcut-am din bunătate,
Dar durerea mea s'a întărit.
- 4 Inferbîntatu-s'a inima mea în peptul meu
Și în cugetul meu se va aprinde foc;
Grăit-am cu limba mea.
- 5 Fă-mi cunoscut, Doamne, sfîrșitul meu,
Și măsoară zilele mele, cite vor dăinui;
Fă-mi cunoscută nimicnicia mea.
- 6 Iată cu șchioapa zilele mi-ai dat,
Și adîncile mele bătrînețe [nu sunt] nimic dinaintea Ta,
Numai deșertăciune [e] totul, chiar la tot omul
așezat. — Selah.
- 7 Numai în umbră umblă omul,
Dar în zădar se tulbură;
Adună comori și nu știe cui le adună.
- 8 Și acum ce am de așteptat, Dumnezeul meu?
Așteptarea mea este în Tine.
- 9 De toate greșelile înele scapă-mă!
De rușinea nătărăului nu mă da.
- 10 Amușit-am, și n'am deschis gura,
Căci Tu ai făcut-o.
- 11 Depărtează dela mine rana ce mi-ai făcut!
De întărirea minii Tale sunt nimicit.
- 12 Dacă mustrez pe omul păcătos,
Dispare frumusețea lui ca stricată de molii;
Numai deșertăciune este omul. — Selah.
- 13 Ascultă rugăciunea mea, Doamne și strigătului meu
pleacă urechea Ta!

- La lacrimile mele să nu taci,
Căci drumet străin [sunt] eu la Tine,
Cum au fost toți strămoșii mei.
- 14 Slăbește-mă ca să mă întăresc [în credință]
Mai înainte de a mă duce și de a nu mai fi!

PSALMUL XI

Un psalm de mulțumire pentru a fi scăpat de durerile lui; se roagă
lui Dumnezeu, să facă de rușine pe dușmanii săi.

- 1 Pentru meșterul cîntăreț. Un psalm al lui David.
- 2 De așteptat, am așteptat pe Domnul;
Și s'au plecat către mine, și a auzit strigătul meu.
- 3 Și m'a scos din groapa peirii,
Din fundul noroiului;
Și a ridicat pe stîncă piciorul meu,
Întemeiat-a pașii mei.
- 4 Pus-a în gura mea o cîntare nouă,
Laudă către Domnul nostru;
Vedea-vor mulți și se vor teme,
Și se vor încredința întru Domnul.
- 5 Fericit bărbatul, care a pus în Domnul încrederea lui,
Și nu se întoarce către cei mindri,
Și către acei ce se închină minciunii!
- 6 Multe făcut-ai, Doamne, Dumnezeul meu!
Minunile Tale și gîndurile Tale asupra noastră [plutesc].
Nimic nu se poate asemui cu Tine;
Le voi vesti, le voi trîmbița,
[Însă] sunt prea puternice pentru a le număra.
- 7 Jertfă și daruri n'ai dorit,
Urechile cioplitu-mi-ai;
Jertfă de ardere și ștergere de păcat n'ai cerut.

- 8 Atunci am zis: Iată, vin,
Cu sulul cărții scrise despre mine.
- 9 [Mereu] dorit-am să-ți intru în voe, Dumnezeul meu,
Și legea Ta înlăuntrul meu [stă]!
- 10 Vestit-am dreptatea în soborul cel mare;
Iată buzele mele nu se vor opri;
Doamne, Tu știi!
- 11 Dreptatea Ta n'am ascuns-o înlăuntrul inimii mele,
Adevărul Tău și mîntuirea Ta am vestit;
N'am tăgăduit mila Ta și adevărul Tău,
În soborul cel mare.
- 12 Iară, Tu Doamne, să nu-mi cruți îndurările Tale.
Mila Ta și adevărul Tău pururea să mă păzească.
- 13 Căci cuprinsu-m'au rele nenumărate,
Ajunsu-m'au păcatele mele și n'am putut să le văd.
Sunt mai multe de cît părul capului meu,
Și m'a părăsit inima mea.
- 14 Binevoește, Doamne, a mă izbăvi!
Doamne, grăbește mîntuirea mea!
- 15 Să se rușineze și să se înfrunteze împreună
Cei cari caută să piardă sufletul meu!
Să dea înapoi tremurînd și de rușine să fie
Cei cari îmi doresc rău!
- 16 Rușinea să iasă 'n calea celor cari îmi spun: „Frate!
Frate!”
- 17 Să se veselească și să se bucure în Tine,
Toți cei cari Te caută!
Iubiții mîntuirii Tale vor spune pururea:
„Prea mărit fii Tu Doamne!”
- 18 Dar eu necăjit și sărman sunt;
Dar Dumnezeu se îngrijește de mine.
Ajutorul meu și mîntuitorul meu ești Tu,
Dumnezeule nu zăbovi.

PSALMUL XLI

Mulțumește că l'a scăpat de o boală grea, de care dușmanii lui credeau că va muri în curând.

- 1 Meșterul cântăreț, un psalm al lui David.
- 2 Fericit cel care se îngrijește de cel sărman !
În ziua cea rea îl va scăpa Domnul ;
- 3 Domnul îl va păzi, și-i va păstra viața.
Fericit va fi pe pământ.
Și nu-l va preda în voia vrăjmașilor săi.
- 4 Domnul îl va sprijini pe patul durerii ;
Tot așternutul lui îl vei prefăce dintru boala lui.
- 5 Eu zis-am : „Doamne, miluește-mă,
Vinecă sufletul meu,
Căci am greșit Ție“.
- 6 Vrăjmașii mei vorbit-au rău de mine :
„Cînd va muri, și numele său va pieri“,
- 7 Și dacă vine să mă vază, în deșert vorbi-va inima lui,
Aduna-va nedreptățile sale,
Ieșind să mă hulească afară.
- 8 S'au infuriat ; asupra mea șoptesc toți vrăjmașii mei,
Asupra mea gîndesc rău ;
- 9 O boală scîrboasă a dat peste el,
Și cel ce zace nu se va mai scula !
- 10 Chiar prietenul meu, în care m'am încredințat,
[Care] mîncîncă pînea mea, se înalță [apăsînd]
călcîiul asupra mea.
- 12 Intru aceasta am cunoscut, că mă dorești,
Că nu vor triumfa vrăjmașii mei asupra mea.
- 13 Cît despre mine în desăvîrșirea mea, m'ai sprijinit,
Și așezatu-m'ai înaintea Ta în veci.
- 14 Lăudat fie Domnul, Dumnezeuul lui Israel din trecut
pînă în viitor, Amin ! Amin !

PSALMUL XLII

În psalmul acesta povestește, că a fost apăsât de nenorociri mari, dar pururea a nădăjduit în Dumnezeu și a dorit să vie în casa Domnului.

- 1 Un psalm de învățămînt. Fiilor lui Corah.
- 2 Cum dorește cerbul izvoarele apelor,
Așa sufletul meu dorește spre Tine, Dumnezeule !
- 3 Insetat [este] sufletul meu spre Dumnezeul Cel
Atotputernic, Viu
„Cînd voi veni și mă voi arăta înaintea feței lui
Dumnezeu ?“
- 4 Lacrimile îmi sunt hrană zi și noapte.
Cînd mi se spune zilnic : „Unde este Dumnezeul tău ?“
- 5 [Atunci] mi-aduc aminte mișcat în sufletul meu
[De vremea] cînd treceam în mijlocul mulțimei,
Către Casa Domnului, în cîntece de bucurie și de
laudă,
Ale norodului în sărbătoare.
- 6 Pentru ce ești mîhnit sufletul meu și pentru ce mă tulburi ?
Nădăjduiește întru Dumnezeu, și să laudăm fața Sa
izbăvitoare.
- 7 Dumnezeul meu ! asupra mea sufletul meu este mîhnit
Pentru aceasta mi-am amintit de Tine, din țara
Iordanului,
Din a Hermonului, din Muntele Mitzar *.
- 8 Un val chiamă un altul în larma streășinelor Tale **.
Toate undele Tale și valurile Tale au trecut asupra
mea.

* Micul Munte.

** Adică, o nenorocire este întovărășită de altă nenorocire, și apoi toate trec.

- 9 Ziua [mă milostea] Domnul cu mila Sa;
Iar, noaptea cîntarea Sa cu mine. *)
Învăţatam rugăciunea către Atotputernicul vieţii mele.
- 10 Să spun Atotputernicului, Stîncă mea: „Pentru ce mă
dai uitărei?”

- „Pentru ce să merg în zăbranic,
În batjocura vrăjmaşului?”
- 11 Zdrobit sunt pînă în oasele mele, ruşinat sunt de
apăsătorii mei.

- Cînd îmi spun zilnic: „Unde este Dumnezeu Tău?”
- 12 Pentru ce eşti mîhnit sufletul meu, şi pentru ce mă
turburi?

Aşteaptă pe Dumnezeu, că încă'L voi lăuda;
Mîntuirea feţii mele şi Dumnezeuul meu.

PSALMUL XLIII

Rugăciune ca să-l scape de vrăjmaşii cei mai primejdioşi şi să vie
către casa Domnului

- 1 Judecă-mă, Doamne, şi apără dreptul meu de un popor
lipsit de evlavie!

- De omul viclean şi nedrept scapă-mă!
- 2 Căci Tu eşti Dumnezeuul izbînzei mele, pentru ce m'ai
părăsit?

- Pentru ce să umblu în zăbranic,
Sub apăsarea vrăjmaşului meu?
- 3 Trimete lumina şi adevărul Tău!
Ele mă vor călăuzi şi mă vor îndrepta spre muntele
său cel sfânt la lăcaşurile Tale!

- 4 Şi voi veni la altarul Domnului.
Către Atotputernicul, bucuria, veselia mea,
Şi le voi lăuda pe harfă, Domnul, Dumnezeuul meu!

* O inspiraţie poetică.

- 5 Pentru ce eşti mîhnit sufletul meu,
Şi pentru ce te tulburi asupra mea?
Aşteaptă pe Domnul căci mereu îl voi lăuda;
Mîntuirea feţii mele şi Dumnezeuul meu.

PSALMUL XLIV

Învăţatură. Psalmistul învaţă, că omul nu învinge prin puterea sa însuşi
şi că izbînda vine numai dela Dumnezeu.

- 1 Meşterului cîntăreţ. Fiilor lui Corah. Un învăţămînt
- 2 Dumnezeule! Cu urechile noastre am auzit,
Părinţii noştri ne-au povestit
Faptele măreţe ce ai săvîrşit în zilele lor,
În vremea de demult.
- 3 Tu, cu mîna Ta, ai alungat popoarele,
Iar pe ei [părinţii noştri] i-ai sădit în locul lor,
Ai frînt neamuri şi pe dinşii i-ai răspîndit în ţara lor.
- 4 Căci nu cu sabia lor au cucerit ţara,
Nici braţul lor nu i-a dus la izbînda
Ci dreapta-Ta şi braţul-Tău şi lumina Feţii Tale,
Căci te-ai îndurat de ei.
- 5 Tu [încă] eşti acelaşi, O regele meu Dumnezeule!
Porunceşte mîntuirea lui Iacob!
- 6 Prin Tine să străpungem pe apăsătorii noştri,
Întru numele Tău să călcăm în picioare pe
protivnicii noştri.
- 7 Că nu pe arcul meu mă bizui,
Şi sabia mea nu mă va mîntui;
- 8 Căci numai Tu ne poţi scăpa de cei cari ne strîmtoarează
Şi pe cei cari ne urăsc, să-i faci de ruşine.
- 9 Atunci ne vom fâli zilnic întru Dumnezeu,
Şi vom mulţumi numelui Tău în veci vecilor.—Selah.

- 10 Dar! Acum ne-ai lepădat, ne-ai făcut de rușine,
Nu mai ești în mijlocul taberilor noastre.
- 11 Intorsu-ne-ai îndărăpt în fața dușmanului,
Astfel că vrăjmașii noștri iau prada noastră.
- 12 Ne predai ca pe niște oi de mîncare,
Și printre popoare ne risipești,
- 13 Vinzi poporul Tău pe nimic,
Și nimic nu dobîndește pentru prețul lor.
- 14 Ne faci să fim disprețul vecinilor noștri,
De rușine și batjocură celor din jurul nostru
- 15 Ne faci să fim de pomină printre popoare
Noroadete clatină din cap *[de mila noastră]*.
- 16 Zilnic am ocară înaintea mea,
Și rușinea îmi acopere fața.
- 17 Glasul batjocoritorilor și al bârfașilor,
Al dușmanului prefăcut sau răzbunător,
- 18 Toate acestea venit-au asupra noastră, și noi pre Tine
nu Te-am uitat,
- Și nici legământul Tău n-am tăgăduit.
- 19 Nu s'a întors îndărăt inima noastră,
Și pașii noștri nu s'au abătut din calea Ta.
- 20 Ca să ne fărîmîtezi în vîzuinta balaurului,
Și să ne acoperi cu umbră morții.
- 21 Dacă am fi uitat de numele Dumnezeului nostru,
Și am fi întîns, minile noastre către o zeitate străină.
- 22 Oare Dumnezeu n'ar cerceta aceasta?
Căci El cunoaște tainele inimii.
- 23 Însă zilnic suntem uciși pentru Tine,
Suntem socotiți ca oi de înjunghiere.
- 24 Deșteaptă-Te! De ce dormi, Dumnezeule meu?
Trezeste-Te! Nu *[ne]* respinge în veci!
- 25 Pentru ce ascunzi Fața Ta?
Pentru ce uii suferințele și necazurile noastre?

- 26 Căci plecatu-s'a pînă în țarină sufletul nostru,
Lipitu-s'a de pămînt trupul nostru,
- 27 Scoală-Te, o Tu! spre ajutorul nostru,
Și răscumpără-ne întru bunătatea Ta!

PSALMUL XLV

O poezie pentru nunta regelui.

- 1 Meșterului cîntăreț din Șoșanim * Fiilor lui Corah.
Un învățămînt și un cîntec de iubire
- 2 Cugetat-a sufletul meu, cuvînt bun
Spus-am: „Lucrarea-mea o închin regelui!”
Limba mea *[să fie]* condeiul scriitorului iscusit!
- 3 Ești cel mai frumos dintre fiii omului,
Vărsat-au harul pe buzele tale,
Pentru aceasta te-a binecuvîntat Dumnezeu întru vecie.
- 4 Viteazule, încinge la coapsă-ți sabia —
Strălucirea și mărirea Ta,
- 5 Și cu mărirea Ta sporește,
Stăpînește cuvîntul adevărului și smerenia și dreptatea;
Groaza improască prin dreapta ta
- 6 Săgețile tale sînt ascuțite în inima vrăjmașilor
regelui *[vor lovi;]*
- 7 Tronul Tău, Doamne, în vecii vecilor;
Scepтрul dreptății *[este]* scepтрul împărăției Tale.
- 8 Iubește dreptatea și răutatea urăște,
Pentru aceasta miruitu-te-au Domnul Dumnezeuul tău
Cu undelemn de bucurie mai mult de cît pe părtașii tăi.
- 9 De smîrnă, de odogaci și de mir, toate hainele tale miros
Cînd ești din palatele de fildes, în care te-ai veselit.

* Alt fel de ăläută cu șase strune — sau „Asupra trandafirilor” o cîntare.

** Textual — Călărește

- 10 Fiicele regilor întru cinstea Ta stau;
Soția la dreapta Ta [*impodobită*] cu aur de Ofir *
- 11 Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea-ta
Și uită poporul tău și casa părintelui tău.
- 12 Și regele va pune iubirea lui în frumusețea ta;
Căci El este Domnul tău, și te vei închina lui.
- 13 Și fiica Tirului cu daruri;
Feții Tale se vor ruga [*color*] bogați norodului.
- 14 Toată slava fiicei regelui din lăuntru [*palatului*]
Imbrăcată cu o haină țesută în aur.
- 15 În haine cusute adusă va fi regelui;
Fecioarele în urma ei, prietenele ei o vor aduce la Tine;
- 16 Aduse ție vor fi cu bucurie și veselie,
Și vor intra în palatul regelui.
- 17 În locul părinților tăi vei avea copiii tăi;
Ți vei așeza ca domni în toată țara.
- 18 Pomeni-voi numele tău din neam în neam;
Pentru aceasta neamurile te vor lăuda în vecii vecilor.

PSALMUL XLVI

** Un psalm de mulțumire pentru scăparea sfântului oraș din cutremurul cel mare.

- [1 Meșterului cîntăreț. Fiilor lui Corah. O cîntare din Alamoith ***.

* Aurul cel mai bun.

** Psalmul de față ne învață că atît fenomenele și tulburările naturii, cît și prefacerile și tulburările sociale, toate vin de la Dumnezeu, cum arată stihul 11: „Înălțat peste popoare, înălțat peste tot pămîntul este Domnul”. El a scăpat Ierusalimul de marea nenorocire a unui cutremur de pămînt, ce a fost în zilele regelui Uzzia (676 a. Chr.). El a scăpat Judeea din mina marelui cuceritor Sankerib regele Siriei, care a asediat Ierusalimul în timpul regelui Hizkiau (586 a. Chr.) Pregătindu-se să atace cetatea, într-o noapte a dat cîntărea în armata lui făcînd să piară 180.000 de oameni. Regele fu silit să fugă în țara lui, unde a fost ucis de doi III al săi într-un templu, pe cînd se închina.

*** Un alt instrument muzical.

- 2 Dumnezeu, apărarea și puterea [*noastră este*]
Și ajutor în mari nevoi găsim [*în El*].
- 3 Pentru aceasta nu ne temem, chiar cînd se clatină
pămîntul,
Și cînd alunecă munții în inimile mărilor.
- 4 Măgesc valuri mari, și spumegă,
Se cutremură munții de furia [*mărei*]. — Selah.
- 5 Un fluviu a căror brațe veselesc cetatea Domnului,
Sfîntul locaș al Celui Prea Înalt.
- 6 Dumnezeu [*stă*] în mijlocul ei [*și ea*] se clatină;
O ajută Dumnezeu dis-de-dimineață.
- 7 Turburatu-s-au neamuri, sguduitu-s-au împărații;
Sunat-a glasul Său, topitu-s'a pămîntul.
- 8 Domnul oștirilor [*este*] cu noi,
Sprijinitorul nostru Dumnezeu lui Iacob. — Selah.
- 9 Veniți și priviți faptele lui Dumnezeu,
Care pustiire au făcut pe pămînt!
- 10 Zădărnicește războaiele pînă la marginele pămîntului;
Fringe arcu și sfarmă săgeata,
Carele [*de război*] le arde prin foc.
- 11 Incetați [*luptele*] și cunoașteți, că Eu sînt Dumnezeu,
Înălțat peste popoare, înălțat peste pămînt.
- 12 Domnul oștirilor [*este*] cu noi,
Sprijinitorul nostru [*este*] Dumnezeu lui Iacob. — Selah.

PSALMUL XLVII

* Psalm compus, cînd a cuprins Ierusalimul din mina lebusenilor devenind astfel rege peste întreaga țară.

- 1 Meșterului cîntăreț. Fiilor lui Corah. Un psalm.
- 2 Toate popoarele bateți din palme!
Strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie!

- 3 Căci Domnul Cel Prea Înalt, înfricoșat [este],
Rege mare asupra întregului pământ.
- 4 Supus-au noroadele nouă,
Și neamurile sub picioarele noastre.
- 5 Ales-au El nouă moștenirea noastră,
Măreția lui Iacob, pe care-l iubește. — Selah.
- 6 Înălțatu-s'au Domnul cu strigare de bucurie,
Domnul cu glas de trâmbiță*.
- 7 Psălmuiți pre Domnul, psălmuiți,
Psălmuiți pe regele nostru, psălmuiți!
- 8 Căci rege peste tot pământul Dumnezeu [este]
Psălmuiți pe oamenii pricepuți!
- 9 Domnește Dumnezeu asupra neamurilor,
Dumnezeu șade [pre scaunul] Sfințeniei Sale.
- 10 Fruntașii poporului adunatu-s'au,
Poporul lui Dumnezeu, poporul lui Abraham;
Căci al Domnului sunt sciturile pământului; **
Înălțatu-s'a foarte mult.

PSALMUL XLVIII

S'a compus un psalm, cind mai mulți regi s'au adunat să lupte împotriva Ierusalimului și Dumnezeu a zădărnicit hotărîrea lor.

- 1 Psalmul fiilor lui Corah. O cîntare.
- 2 Mare este Domnul și proslăvit foarte în cetatea Dumnezeului nostru,
În muntele Sfințeniei Sale.
- 3 Frumos ținut, fala întregului pământ, muntele Sionului;
Coastele de miază-noapte, cetatea regelui celui mare.

* שֹׁמֵר — surlă (de argint).

** Adică cei puternici, stăpînitorii neamurilor.

- 4 Dumnezeu în palatele Sale,
[Este] cunoscut ca mîntuitor.
- 5 Că iată, regii adunatu-s'au;
Dar au trecut împreună.
- 6 Acei, cari au văzut așa, s'au ruinat;
Cutremuratu-s'au și au fugit în repegiune.
- 7 Cutremur i-a cuprins acolo,
Ca durerea de facere.
- 8 Ca un vînt de răsărit,
Sfărîmat-ai corăbiile din Tarșis.
- 9 Precum am auzit, am și văzut
În cetatea Domnului oștirilor,
În cetatea Dumnezeului nostru,
Care în vecii vecilor va dăinui. — Selah.
- 10 Asemănatu-te-am cu mila Ta, Dumnezeule!
În mijlocul templului Tău.
- 11 După numele Tău, Dumnezeule!
Așa și fala Ta pînă la marginele pământului;
De dreptate este plină dreapta Ta.
- 12 Veseli-se-va muntele Sionului
Și bucura-se-vor fiicele din Iudeia,
Pentru judecățile Tale.
- 13 Înconju-rați Sionul și cuprindeți-l,
Și numărați turnurile lui.
- 14 Puneți inimile voastre întru puterea Sa,
Cercelați palatele Sale,
Ca să povestiți neamurilor următoare.
- 15 Căci acest Dumnezeu [este] Dumnezeul nostru în vecii vecilor!.,
El ne va mîna de-asupra morții.

PSALMUL XLIX

* Morala celor cari nădăjduesc în puterea averii lor și nu pricep stărușul lor.

- 1 Meșterului cîntăreț. Fiilor lui Corah. Un psalm.
- 2 Ascultați aceasta toate neamurile,
Luăți aminte toți locuitorii lumii.
- 3 Atît pămîntenii cit și fiii de nemeși !
Împreună bogat și sărac !
- 4 Gura mea va grăi înțelepciune
Și cugetul inimii mele pricepere.
- 5 Pleca-voi spre pildă urechea mea,
Deschide-voi pe harfă ghicitoarea mea.
- 6 Pentru ce să mă tem în ziua cea rea ?
Răul păcatului, călcîile mele va ocîli
- 7 Celor cari se încredințează în puterea lor,
Și întru mulțimea bogățiilor lor se fălesc.
- 8 Un frate nu răscumpără pe altul,
Nici nu va da judecătorului bani de răscumpărare.
- 9 Și scumpă [li se pare] răscumpărarea sufletului lor,
Și s'au lipsit pentru veci ;
- 10 Și dacă va mai trăi în veci,
Nu va vedea mormîntul.
- 11 Căci văd cei înțelepți murind împreună,
Proștii și cei simpiți pier și părăsesc pentru alții
avuțiile lor.
- 12 Gîndul lor se aseamănă cu casele lor,
Că vor dăinui în veci locuințele lor, din urmași
în urmași ;
Numit-au cu numele lor pămînturile.

* Acest psalm se citește șapte zile în rînd în casă la Evrei, unde se jefeste un mort. Iben Ezra, susține că acest psalm este foarte interesant de oarece vorbește despre lumina vieții viitoare și despre nemurirea sufletului.

- 13 Dar omul în cinste n'are dănuire, se va păstra
Asemenea dobitoacelor de tîcere.
- 14 Această cale a lor este smînteală pentru ei ;
Urmașii lor vor vorbi de ei. — Selah.
- 15 Ca oile vor fi puși în groapă,
Moartea îi va păște ;
Și stăpîniți vor fi de către cei drepți,
Zorile [vieții lor] și puterea lor vor fi desăvîrșite,
în mormînt locuința morții.
- 16 Dar Dumnezeu răscumpăra-va sufletul meu din mormînt
Cînd mă va lua [sub paza lui]. — Selah.
- 17 Să nu privești cu [pismă] cînd se va îmbogăți omul,
Nici cînd se va înmulți slava casei sale.
- 18 Căci murind nu va lua nimic cu el,
Nici slava lui nu se va coborî după el.
- 19 Cu toate că în timpul vieții se va ține fericit,
Și binecuvîntat vei fi pentru bunătățile tale.
- 20 Va trece [dincolo] în lumea strămoșilor săi,
Cari în veci nu vor mai vedea lumina.
- 21 Omul care este în cinste fără a fi priceput,
Asemenea-i cu dobitoacele cari pier.

PSALMUL L

* Despre slujba dumnezeiască adevărată și fața mulțimii, care jertfește, sfințește și se curăță.

- 1 Psalm al lui Asaf.

Dumnezeul cel Atoiputernic, Domnul grăit-au și au
strigat [cître] pămînt
Dela răsăritul soarelui pînă la apusul lui.

* Acesta este al patrulea din cei șapte psalmi de ispășire.

- 2 Din Sion, în deplină frumusețe,
Domnul strălucește.
- 3 Veni-va Domnul nostru, și nu va tăcea;
Foc mistuie înaintea Sa și împrejurul Său vifor [este].
- 4 Strigă către cerurile înalte,
Și către pământ ca să judece poporul Său.
- 5 Adunați-mi prea-credincioșii mei,
Pre cei cari au statornicit legătura cu mine prin jertfă !
- 6 Și vesti-vor cerurile dreptatea Sa,
Căci Dumnezeu judecător [este] El. — Selah.
- 7 „Ascultă poporul meu ! și voi grăi :
„[Ascultă] Israel ! -îți voi mărturisi :
„Domnul Dumnezeuul tău, Eu sunt.
- 8 „Nu pentru jertfele tale te voi mustra,
„Și jertfele arse înaintea Mea [sunt] pururea.
- 9 „Nu voi lua din casa ta boul,
„Nici din stănele tale țapii.
- 10 „Căci ale Mele sunt toate fiarele pădurilor,
„Dobitoacele creierilor munților.
- 11 „Cunosc fiecare pasăre a munților,
„Și tot ce mișcă pe cîmpii, al Meu este.
- 12 „De voi flămînzii, nu ți-o voi spune,
„Căci a Mea [este] lumea și tot ce-o umple.
- 13 „Mîncă-voi oare carnea taurilor ?
„Și singele țapilor voi bea ?
- 14 „Jertfa Domnului [este] mulțumirea.
„Și plătește către Cel Prea Înalt făgăduințele tale.
- 15 „Și mă vei striga în ziua de strîmtoare;
„Scăpa-te-voi și mă vei blagoslovi.
- 16 Și celor nelegiuîți zis-au Domnul :
„Pentru ce vestești legile Mele
„Și pui legătura Mea în gura Ta ?

- 17 „Căci tu urăști dojana,
„Și dat-ai cuvîntul Meu la spate.
- 18 „Dacă ai văzut furtul și l'ai primit cu plăcere,
„la și cu preacurvitorii partea ta.
- 19 „Gura ta te azvîrle în rîu,
„Și limba ta a împletit vicleniile.
- 20 „Te așezi, împotriva fratelui tău grăești,
Pe fiul micii tale îl dai de rușine.
- 21 „Aceasta făcut-ai și am tăcut.
„Ai socotit că-ți seamăn ;
„[Dar] te voi mustra și-ți voi înșira totul înaintea
ochilor Tăi.
- 22 „Pricepeți aceasta, voi cari ați uitat pre Domnul,
„Ca nu cumva să vă sfîșii fără scăpare.
- 23 „Cine aduce jertfe de recunoștință mă cinstește,
„Și celui care păzește calea cea dreaptă
„Îi voi arăta mîntuirea Domnului.

PSALMUL LI

* David își mărturisește păcatul cu Beth Șeba și roagă pe Dumnezeu să-l ierte.

- 1 Meșterului cîntăreț. Un psalm al lui David.
- 2 Cînd venit-a spre dînsul Nathan profetul ; Cum a venit
către Bath Șeba ;
- 3 Miluește-mă, Doamne, după mila Ta !
Că mari [sunt] îndurările Tale ; șterge fără-de-legile
mele ;
- 4 De multele mele păcate spală-mă,
Și curăță-mă de nelegiuirea mea.

* La creștinii ortodocși acest psalm se cîntă pentru morții și la vecernie.

- 5 Căci fără-de-legile mele le cunosc,
Și greșala mea înaintea feții mele e veșnică ;
- 6 Tie, numai Tie greșit-am,
Căci am făcut ceea ce e rău în ochii Tăi,
Astfel că vei fi drept în graiul Tău,
Și limpede în judecata ta.
- 7 Iată în păcat am fost zămislit,
Și în păcat născutu-m'a maica mea.
- 8 Dar [Tu] voești [ca] adevărul [să fie] în suflet ;
Și înțelepciunea în taină învață-mă.
- 9 De păcat curăță-mă cu isop ; *
- 10 Spală-mă și mai mult ca zăpada mă voi albi.
Fa-mă să aud bucurie și veselie,
Ferici-se-vor oasele mele, pe care le-ai zdrobit.
- 11 Ascunde Fața Ta de greșalele mele,
Și toate păcatele mele șterge-le.
- 12 Inimă curată crețază-mi Dumnezeu !
Și spirit drept înoeste în mine.
- 13 Nu mă arunca din'naintea Feții Tale,
Și Duhul Tău cel sfânt să nu-l iei dela mine.
- 14 Dă-mi iarăși bucuria mîntuirii Tale,
Și duhul măreț să mă sprijine !
- 15 Învața-voi pre cei nelegiuîți căile Tale,
Și păcătoșii către Tine se vor întoarce.
- 16 Izbăvește-mă Doamne ! de singele vărsat [fără vină]
Dumnezeul mîntuirii mele !
Și limba mea va cînta dreptatea Ta.
- 17 Doamne ! buzele mele deschide-le,
Și gura mea să vestească slava Ta.

* Aluzie la modul cum se curăță leproșii : se stropeau cu o cracă de isop mutat în singele unei vrăbi.

- 18 Căci de ai fi voit jertfă, ași fi dat ;
Jertfă de foc [Tu] nu dorești.
- 19 Jertfa [plăcută] lui Dumnezeu [este] duhul frînt ;
Inima frîntă și zdrobită Dumnezeu nu o urgisește.
- 20 * Reversă bunurile [Tale] în bunăvoia Ta asupra
Sionului,
** Rezidește zidurile Ierusalimului !
- 21 *** Atunci dori-vei jertfa dreptății !
Prinosul prin jertfă de foc, și prin arderi depline ;
Pe altarul Tău tauri [vor fi arși].

PSALMUL LII

Vorbește despre răutatea clevetitorului Doeg și povestește sfîrșitul lui tragic.

- 1 Meșterului cîntăreț. Un învățămînt al lui David.
- 2 Cînd a venit Doeg idumeul și a povestit lui Saul zicînd :
„Venit-a David în casa lui Ahimelech“.
- 3 Ce te fălești întru răutate, viteazule ?
Mila Atotputernicului dăinuiește totdeauna.
- 4 Răutate a gîndit, limba ta ca un brici ascuțit
Uneltind viclenie.
- 5 Tu iubești [mai mult] răutatea de cît bunătatea,
Minciună grăești [mai bine] de cît dreptatea.—Selah
- 6 Iubești toate cuvintele vătămătoare,
Limbă vicleană !
- 7 Pentru aceasta, Atotputernicul te va nimici în veci,
Frînge-te-va și te va zmulge din cort
Și te va desrădăcina din pămîntul celor vii.—Selah

* Vezi explicația la psalmul XIV versetul 7.

** Idem.

*** După ritual.

- 8 Și privi-vor cei dreapți, și se vor teme,
Și vor rîde de ei.
- 9 Iată omul, care n'a pus în Dumnezeu puterea lui,
Ci s'a, crezut în marile sale bogății,
Întări-se-va întru păcatul său!
- 10 Eu însă, ca un măslin înverzît voi fi în casa Domnului,
Incredințîndu-mă în mila lui Dumnezeu în vecii vecilor.
- 11 Slăvi-Te-voi în veci, căci făcut-ai acestea,
Și voi nădăjdui în numele Tău, căci [ești] bun
În fața cuvioșilor Tăi.

PSALMUL LIII

Dumnezeu privește pe fiii omului, și vede faptele cele rele.

- 1 Meșterului cîntăreț din mahaloth *. Un învățămînt al
lui David.
- 2 Zis-a cel rău în inima sa: „Nu [este] Dumnezeu!”
Stricatu-s'au, nedreptăți grozave [au făcut];
Nimeni nu [caută] a face bine.
- 3 Dumnezeu din ceruri privește peste fiii oamenilor,
Să vadă de este vre-un înțelept,
Care strădue către Dumnezeu.
- 4 Laolaltă au rătăcit din [calea] Domnului,
Nimeni nu face bine,
Nici măcar unul.
- 5 Pierdutu-și-au mîntea făcătorii de rele?
Ei mănîncă poporul meu, cum mănîncă pînea,
Pe Dumnezeu ei nu-L cheamă?
- 6 În curînd se vor teme
Chiar fără pricină,

* Un instrument muzical — (Flaut).

Domnul [va] risipi oasele celor cari sunt împotriva Ta;
Rușinați vor fi, căci Dumnezeu i-a disprețuit.

- 7 * Cine va da din Sion mîntuirea lui Israel?
Cînd va întoarce Dumnezeu pe robiții poporului Său,
Bucura-se-va Israel.

PSALMUL LIV

◊ rugăciune a lui David către Dumnezeu să-l ajute și să răsplătească
pe dușmanii lui.

- 1 Meșterului cîntăreț din neghinoth **. Un învățămînt al
lui David
- 2 Cînd au venit Ziphimii și au spus lui Saul: Oare David
nu se ascunde între noi?
- 3 O Doamne! În numele Tău mintuește-mă,
Și în vitejia Ta fă-mi dreptate!
- 4 Dumnezeule! Ascultă rugăciunea mea;
Ia aminte vorbele gurii mele!
- 5 Căci străinii sculatu-s'au împotriva mea,
Cei puternici caută viața mea,
Cari nu pun pe Dumnezeu dinaintea [ochilor] lor.—
Selah.
- 6 Iată, Dumnezeu ajutorul meu este.
Domnul meu sprijinitorul sufletului meu.
- 7 Întoarce-va cele rele către vrăjmașii mei;
În adevărul Tău nimicește-i.
- 8 De voie bună voi jertfi Ție;
Slăvi-voi numele Tău, Doamne! căci [ești] bun.
- 9 Căci din toate strîmtorările scăpatu-m'ai,
Și în dușmanii mei, văzut-a ochiul meu [ce-a dorit.]

* Vezi nota psalmul XIV.

** Instrument muzical cu strune.

PSALMUL LV

O rugăciune, ca să-l scape de dușmanii lui de moarte, cari vorbesc bine și cugetă rău.

- 1 Meșterului cîntăreț din neghinoth *. Un învățămînt al lui David.
- 2 Ia aminte Dumnezeu rugăciunea mea !
Nu Te ascunde de tînguirea mea.
- 3 Pleacă urechea Ta spre mine și răspunde-mi !
Cum gem în cugetul meu și mă vaet.
- 4 Din pricina larmei dușmanului, și din pricina apăsării
celui rău ;
Căci întorsu-s'au asupra mea,
Cu strîmbătate și cu minie mă urăsc.
- 5 Inima mea tremură în mine,
Și groaza morții căzut-a asupra mea ;
- 6 Frică și cutremur intrat-au în mine,
Și acoperitu-m'au cu groază.
- 7 Și spus-am : „Cine mi-ar da aripi de porumbiță“ !
Ași zbura și m'ași odihni ;
- 8 Iată m'ași depărta pribeag,
Ași înopta în pustie.—Selah.
- 9 Grăbi-m'ași în apărarea mea
Mai repede de cît vîntul aprig, de cît vijelia.
- 10 Perde-i Doamne, împarte limba lor !
Căci văzut-am minie și ceartă în cetate.
- 11 Zi și noapte înconjură zidurile ei,
Și strîmbătatea și apăsarea în mijlocul lor [este].
- 12 Și nenorocire în mijlocul ei,
Și n'au lipsit din răspîntiile ei grozăvia și vicleșugul.

* Instrument muzical cu strune.

- 13 Nu vrăjmașul mă defaimă, căci așa răbda ;
Nici cel care mă urăște nu s'a ridicat împotriva mea,
Căci m'ași fi ascuns de dînsul.
- 14 Ci tu om cinstit ca mine,
Sfetnicul meu și de-aproapele meu prieten !
- 15 Cu carele împreună împărtaşiam dulcele taine.
La casa Domnului mergeam în uralele mulțimii !
- 16 Va veni moartea asupra lor !
Pogori-se-vor în mormînt de vii !
Căci răul este la vetrele lor, în mijlocul lor.
- 17 Eu însă, către Dumnezeu voi striga,
Și Domnul mă va mîntui.
- 18 Seara, dimineața și amiaza, închina-mă-voi și mă voi
plînge,
Și va auzi glasul meu.
- 19 Mă va slobozi de războiul lor și pace va da sufletului
meu,
Căci mulțimea a fost cu mine.
- 20 Auzi-va Atotputernicul, și îi va umili
Cel care din vecii vecilor stă [pe tronul lui].—Selah.
Căci ei se cred statornici [pe pămînt],
Și nu se tem de Dumnezeu.
- 21 * Intins-a minile sale, spre cei cari erau în pace
cu dînșii,
Defăimat-a legămîntul său.
- 22 Sunt mai netede decît untul vorbele gurii lui,
Însă în inima lui [e] război ;
Mai unsuroase de cît untdelemnul [sunt] cuvintele lui,
Dar ele sunt ca tăiușul săbiilor ascuțite.
- 23 Lasă Domnului grija ta și El te va îngriji.
El nu va îngădui în veci să alunece cel drept.

* Celui despre care este vorba la stihul 14.

- 24 Dar Tu, Doamne, aruncă-i în puțul stricăciunii
Pre cei cruzi și vicleni ;
Să nu ajungă la jumătatea zilelor lor.
Și eu mă încredințez [totdeauna] Ție.

PSALMUL LVI

În fața dușmanilor înverșunați l'au prins și nădejdea lui este
în Dumnezeu.

- 1 Meșterului cîntăreț, asupra ionath ilem-rehokim *.
Un juvaer al lui David, cînd Filistenii l-au prins în
Gath.
- 2 Miluește-mă, Doamne! căci omul vrea să mă înghită ;
Zilnic un vrăjmaș mă înspăimîntă.
- 3 Inghițitu-m'au iscoadele mele toată ziua,
Căci mulți mă războesc, O Prea Înalte !
- 4 În ziua cînd teama mă cuprinde,
Eu Ție mă voi încredința.
- 5 În Dumnezeu lăuda-voi cuvîntul Său ;
În Dumnezeu încredințatu-m'am, nu mă voi teme ;
Ce-mi va putea face un om ?
- 6 Toată ziua cuvintele mele sunt mîhnite,
Asupra mea toate cugetările sunt spre rău.
- 7 Se strîng, se ascund, urmele mele pîndesc,
Ca acel care așteaptă sufletul meu.
- 8 În zădar caută scăpare de furie noroadele,
Coboară Dumnezeule !
- 9 [Suferințele] mele din pribegie Tu mi le-ai numărat,
Pune lacrimile mele în plosca Ta ;
Oare nu le-ai scris în cartea Ta ?

* Alt instrument muzical — sau Porumbița — terebinții depărtați.

- 10 Atunci, întoarce-se-vor dușmanii mei îndărăt, în ziua
în care Te voi striga ;
Aceasta știu ; Domnul este cu mine.
- 11 În Dumnezeu voi lăuda cuvîntul.
În Domnul voi lăuda cuvîntul.
- 12 În Dumnezeu mă încred, nu mă tem ;
Ce-mi poate face omul mie ?
- 13 Iau asupra mea, Doamne, făgăduințele mele către Tine ;
Le voi plăti cu mulțumire.
- 14 Căci izbăvit-ai sufletul meu de moarte,
Picioarele mele de alunecare,
Ca să merg înaintea Domnului în lumina celor vii.

PSALMUL LVII

Deșteaptă pe om ca să nu se desnădărdulască, ori cîte nenorociri s'ar
abate asupra lui, Dumnezeu îl va ajuta prin marea Sa milă.

- 1 Meșterului cîntăreț asupra al-tașeth *. Un juvaer al lui
David, cînd a fugit dinaintea lui Saul și s'a ascuns
în peșteră.
- 2 Miluește-mă, Dumnezeule, miluește-mă !
Căci în Tine adăpostitu-s'a sufletul meu ;
Și la umbra aripelor Tale mă voi sălășlui,
Pînă ce va trece năpaste.
- 3 Striga-voi către Dumnezeul cel Prea Înalt,
Către Atotputernicul, care hotărăște asupra mea.
- 4 Trimete-va din ceruri rușinea și mă va mîntui de ocara
protivnicilor mei.
Trimete-va Dumnezeu mila Sa și credința Sa.

* Alt instrument muzical — sau „Nu nimic!”.

- 5 Sufletul meu [e] întru leii bătrâni ;
Locuesc într'o flacăra,
Între oameni a căror dinți sunt sulițe și săgeți,
Și limba lor, o sabie ascuțită.
- 6 Înălță-Te asupra cerurilor, o Doamne !
Deasupra întregului pământ [să fie] slava Ta !
- 7 Cursă gătit-au de multe ori picioarelor mele ;
Împilat-au sufletul meu ;
Săpat-au dinaintea mea groapă,
Dar căzut-au ei întrinsa. — Selah.
- 8 Intemeiată inima mea este, Doamne !
Intemeiată este inima mea,
Cînta-voi și voi psălmui.
- 9 Deșteaptă-te slava mea ; deșteptați-vă cimpoi și harfă !
Eu voi deștepta zorile.
- 10 Slăvi-Te-voi între noroade, Dumnezeuul meu !
Te voi psălmui între popoare.
- 11 Căci mare-i pînă în ceruri mila Ta,
Și pînă asupra cerurilor * adevărul Tău.
- 12 Înălță-Te asupra cerurilor, O Doamne !
Asupra întregului pământ slava Ta !

PSALMUL LVIII

Pe vremea cînd a fugit dinaintea fiului său Absalom, din fața judecătorilor nedrepți.

- 1 Meșterului cîntăreț din al-tașeth **. Un juvaer al lui David.
- 2 Dar într'adevăr, voi judecătorilor drept ați grăit ?
Fără vicleșug judecat-ați voi fiii oamenilor ?

* Vezi nota Ps. XXXVI.

** Vezi nota Ps. LVII. Stih. 1.

- 3 Chiar în inimă făurit-au viclenie în țară,
Furii minile voastre împletesc.
- 4 Răzvrătitu-s'au cei fără-de-lege de la naștere,
Rătăciți din pîntecele mamei, grăind minciuni.
- 5 Furia lor seamănă cu furia șarpelui,
Ei sunt ca aspida surdă, care își astupă urechea.
- 6 Ca să nu audă glasul vrăjitorilor,
Farmecul fermecătorilor mai iscusiți.
- 7 Dumnezeuule, sfărîmă dinții în gura lor !
Măselele leilor tineri zdrobește-le, Doamne !
- 8 Să se scurgă ca apa !
Să se ducă cu dinșii îndată ce va încorda arcul său !
Ca săgeata se va frînge !
- 9 Ca culbecul care se topește mergînd ;
Ca fătul pierdut, care nu vede soarele !
- 10 Mai înainte de a simți oalele voastre focul spinului arzînd,
Încă crud, încă neîncălzit îl va stînge vijelia.
- 11 Bucura-se-va cel drept, căci vedea-va răzbunarea ;
Tălpile lui va spăla în sîngele nelegiuîturii.
- 12 Și va zice fiecare : Numai omul drept [culege] roade ;
În adevăr, un Dumnezeu este judecător pe pământ !

PSALMUL LIX

David se roagă lui Dumnezeu, să-l scape de dușmanii lui de moarte și să-l răzbune.

- 1 Meșterului cîntăreț asupra al-tașeth *. Un juvaer al lui David, cînd a trimes Saul, ca să-l pîndească pentru a-l omorî.
- 2 Scapă-mă de vrăjmașii mei, Dumnezeule !
De acei cari se scoală împotriva mea, apără-mă !

* Vezi Ps. LVII stih. 1.

- 3 Scapă-mă de vrăjmașii mei, Dumnezeule !
De acei cari se scoală împotriva mea, apără-mă !
- 4 Căci iată pîndesc sufletul meu ;
Se adună împotriva mea oameni semeți .
Nici n'ain făptuit fără-de-legi, nici greșit-am o Doamne
- 5 Fără să fi păcătuit, ei aleargă și se pregătesc de luptă !
Deșteaptă-Te, ca să-i preîntîmpini, și privește !
- 6 Și Tu, o Doamne ! Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul
lui Israel,
Trezește-Te, [pune un sfîrșit], cercetînd toate
neamurile !
Nu te îndura de nici un trădător nelegiuit ! — Selah.
- 7 Întoarce-se-vor către seară, vor veni ca niște cîni,
Și vor înconjura cetatea.
- 8 Iată limba arzătoare [asupra mea] în gura lor ;
Sabie sunt buzele lor, dar cine-i aude ? *
- 9 Și Tu Doamne vei rîde de dinșii,
Îți vei bate joc de toate popoarele.
- 10 Puterea spre Tine păzi-voi,
Căci Dumnezeu [este] sprijinul meu.
- 11 Dumnezeule ! mila Ta mă întîmpină,
Dumnezeu ne va arăta [răzbunare] împotriva celor
cari mă pîndesc.
- 12 Nu-i omori de teamă să nu uite neamul meu ;
Risipește-i prin puterea Ta și pogoară-i
Doamne scutul meu !
- 13 Greșala gurii lor [este în] cuvîntul buzelor lor,
Și în lațurile lor [să se prindă prin] mîndria lor !
Și de blestem și de minciună [plîn] graiul lor !

* Cine-i aude ? — Spun cei răi.

- 14 Mistue-i în mînia Ta, mistue-i și-i nimicește !
Ca să știe că Dumnezeu stăpînește în Iacob
Pînă în colțurile pămîntului ! — Selah.
- 15 Și întoarce-se-vor către seară ; vor vui ca niște cîni,
Și vor înconjura cetatea.
- 16 Și vor umbla după hrană,
Dacă nu se satură își vor căuta sălaș.
- 17 Dar eu cînta-voi puterea Ta ;
Și lauda-voi dis-de-dimineață mila Ta,
Căci mi-ai fost sălaș și sprijin în ziua strîmătorării mele.
- 18 O puterea mea ! către Tine psălmui-voi,
Căci Dumnezeu sprijinul meu este, Dumnezeu
miluitorul meu.

PSALMUL LX

Psalmistul se plînge de multe nenorociri, cari au căzut asupra lui
și se roagă lui Dumnezeu să-l ajute.

- 1 Meșterului cîntăreț din șuşan-edith *. Un juvaer de
învățătură al lui David.
- 2 În războiul împotriva Mesopotamiei și împotriva Aran-
Zovah și Iașav întorcîndu-se, Iașav a bătut în valea
Sărei douăsprezece mii de Idumei ;
- 3 Dumnezeule ! ne-ai lepădat și ne-ai risipit,
Mîniatu-Te-ai ; o întoarce-Te către noi !
- 4 Cutremurat-ai pămîntul și răscolitu-l-ai ;
Vindecă fărîmăturile lui, căci s'a clătînat.
- 5 Arătat-ai norodului Tău asprimea,
Adăpatu-ne-ai cu vin amețitor.
- 6 Dat-ai celor cari se tem de, steag
Pentru a-l ridica înaintea adevărului. — Selah.

* Alt instrument muzical — sau „Trandafirul lîric”.

- 7 Ca să fie scăpați iubiții Tăi,
Dreapta Ta să ne mîntue, răspunde-ne!
- 8 Dumnezeu grăit-au în Sfințenia Sa; „mă voi veseli”,
împărți-voi Șechem și valea Sucoth măsura-voi.
- 9 Al meu este Galaad, al meu Manase;
Și Ephraim puterea capului meu,
Iuda, legiutorul meu.
- 10 Moav, vasul meu de spălat;
Asupra lui Edom arunca-voi papucul meu;
Din pricina mea Filistenii s'au bucurat!
- 11 Cine m'ar aduce în cetatea întărită?
Cine mă va îndruma pînă la Edom?
- 12 Oare vei fi, Tu Dumnezeule, care ne-ai lepădat,
Și care nu ai eșit, Dumnezeule, cu oștirile noastre?
- 13 Adă-ne ajutorul în strîmtorare!
Căci în zădar e mîntuirea omului.
- 14 Întru Dumnezeu vom face vitejie;
Și El va călca pe vrăjmașii noștri.

PSALMUL LXI

A compus acest psalm în timpul pîrbeției sale, rugîndu-se lui Dumnezeu să-l prelungească viața.

- 1 Meșterului cîntăreț din neghinoth *. Un psalm al lui
David.
- 2 Ascultă Dumnezeule strigătul meu,
la aminte rugăciunea mea!
- 3 Din colțul pămîntului către Tine strig, cînd mîhnită
este inima mea;
Pe o stîncă mult mai înaltă Tu mă duci!

* Un instrument muzical cu strune.

- 4 Căci făcutu-Te-ai nădejdea mea
Palanca cea tare în fața vrăjmașului.
- 5 Sălășlui-voi în cortul Tău în veci,
Adăposti-mă-voi în tainița aripilor Tale. — Selah.
- 6 Căci Tu, Dumnezeule, ascultat-ai cele juruite de mine,
Dat-ai moștenirea celor cu frică de numele Tău.
- 7 Zile peste zile regelui vei adăuga;
Și anii lui, ca din neam în neam.
- 8 Domni-va în veci înaintea lui Dumnezeu,
Mila și adevărul îl va păstra.
- 9 Așa voi lauda numele Tău în veci.
Pentru împlinirea zilnică a celor giuruite de mine.

PSALMUL LXII

Ruga omului strîmtorat și nădejdea lui în Dumnezeu, că va răsplăti pe prigonitorii lui după faptele lor.

- 1 Meșterului cîntăreț pe eduthen *. Un psalm al lui
David.
- 2 Numai întru Domnul e mîngîierea sufletului meu;
Numai dela El e mîntuirea mea.
- 3 Numai El e stîncă mea și mîntuirea mea;
O sprijinul meu; nu mă voi clăti mai mult.
- 4 Pînă cînd vă veți asvîrli asupra unui singur om?
Pînă cînd veți ucide cu toții
Ca pe un perete povîrnit,
Ca pe un gard gata de surpat?
- 5 Numai ca să-l doboare dela înălțimea lui; s'au sfătuit.
Le place minciuna,
Cu gura binecuvîntează,
În inimă blastămă. — Selah.

* Un instrument muzical.

- 6 Numai întru Domnul fii mîngîiat sufletul meu !
Că numai dela El vine nădejdea mea.
- 7 Numai El e stîncă mea și mîntuitorul meu ;
El e adăpostul meu ; nu voi aluneca.
- 8 Intru Domnul e mîntuirea mea și slava mea ;
Stîncă izbînzii mele, sprijinul îmi este în Dumnezeu
- 9 În El poporul e încredințează-te totdeauna,
Revarsă-ți înaintea Lui inima ta !
Dumnezeu [e] sprijinul nostru.—Selah.
- 10 Dar numai o suflare [sunt] fii omului.
Cei mai însemnați o deșertăciune !
Puși în cumpănă cîntăresc cît o suflare.
- 11 Nu vă dedați la jaf și pradă,
Nu urmați deșertăciunea chiar dacă sporește bogăția,
Nu vă lipiți inima de ea.
- 12 O singură dată a grăit Dumnezeu ;
Eu de două ori am auzit [aceasta] :
Că puterea este numai a lui Dumnezeu.
- 13 Și Ție, Doamne, milă-Ți este !
Căci Tu răsplătești fiecăruia după faptele lui.

PSALMUL LXIII

Aici spune cum sufletul lui se lipește de Dumnezeu și cît ar dori
să-L slăvească în sfîntul Său locaș.

- 1 Un psalm al lui David, cînd era în deșertul Iudeiei.
- 2 Dumnezeule, Dumnezeul meu ! din zori [Te caut] ;
Insetat de Tine e sufletul meu ; către Tine trupul
meu năzuiește,
Intr'o țară lîncezită și obosită, fără apă.
- 3 Așa în sfînțenie Te-am privit,
Ca să văd puterea Ta și slava Ta.

- 4 Căci mai bună este mila Ta de cît viața ;
Buzele mele Te vor lăuda.
- 5 Așa Te voi lăuda în toată viața mea,
În numele Tău voi ridica minile mele.
- 6 Ca de său și de untură săturat [este] sufletul meu.
Și buzele mele cîntă, gura mea Te laudă.
- 7 De-mi aduc aminte de Tine în așternutul meu,
Pînă la straja zorilor * cuget către Tine.
- 8 Căci fost-ai ajutorul meu,
Și la umbra aripeilor Tale mă voi bucura.
- 9 Lipitu-s'a sufletul meu de Tine ;
Căci sprijinitu-m'a dreapta Ta.
- 10 Iar ei în zădar caută sufletul meu ;
Intra-vor în adîncimile pămîntului.
- 11 Se vor nimici cu lovituri de sabie,
Pradă valpilor vor fi.
- 12 Regele însă se va bucura întru Domnul ;
Lăuda-se-va tot ce va jura întru El,
Căci [a] astupat gura celor cari grăesc minciuni.

PSALMUL LXIV

Iată dușmanii și clevețitorii, cari cad în lațul pregătit lui.

- 1 Meșterului cîntăreț. Uu psalm al lui David.
- 2 Ascultă, Dumnezeule, strigătul meu !
În obida mea, de teama vrăjmașului, păzește viața mea !
- 3 Ascunde-mă de adunarea celor răi,
De zgomotul făcătorilor de rele.
- 4 Cari ascuțit-[au] ca o sabie limba lor,
Aruncă săgețile vorbelor lor amare.

* Erau trei străji pe noapte.

- 5 Ca să săgeteze prin ascuns pe acel desăvârșit ;
Fără de veste vor săgeța, fără nici o teamă.
- 6 Intări-vor lucrurile rele ;
Vorbi-vor ca să ascundă cursa,
Spune-vor : Cine îi va vedea ?
- 7 Iscodit-au faptele lor ; știut-au a iscodi tot ce se
poate iscodi.
Și înlăuntrul omului și în adîncul inimii.
- 8 Dumnezeu săgetează,
Fără veste au fost loviți.
- 9 Dar ei făcut-[au] să cadă prin limba lor ;
Au dat din cap toți cari s'au uitat la ei.
- 10 Și înfricoșați vor fi toți oamenii.
Și vesti-vor faptele dumnezeiești,
Și lucrările Sale le vor pricepe.
- 11 Bucura-se-va cel drept întru Domnul și se va adăpostii
în El.
Și se vor fâli toți cei cu inima curată.

PSALMUL LXV

O cîntare de mulțumire lui Dumnezeu pentru binecuvîntarea holdelor,
căci țările erau pustii din pricina războiului.

- 1 Meșterului cîntăreț. Un psalm al lui David. O cîntare.
- 2 Ție se cuvine slavă, Dumnezeule în Sion,
Și Ție împlini-se-va cele giuruite.
- 3 Ascultă rugăciunea către Tine !
Toată făptura va veni [către dînsul] !
- 4 De vorbe păcătoase sunt prea încărcați ;
Fără-de-legile noastre, Tu le vei ierta.
- 5 Ferice de cel care l'ai ales,
Și pe care l'ai lăsat să se apropie ca să locuiască
în pridvorul Tău

- Să ne săturăm de bunătățile casei Tale,
Sfîntului Tău locaș.
- 6 Înfricoșător prin dreptatea Ta, răspunde-ne Doamne,
Mintuitorul nostru,
În care se încredințează toate colțurile pămîntului
și mările îndepărtate !
- 7 Cel care a întemeiat munții cu puterea Sa,
Încins de tărie ;
- 8 Cel care liniștește mugetul mării, mugetul valurilor,
Și zgomotul neamurilor.
- 9 Și înfricoșatu-s'au locuitorii hoțarelor de semnele Tale ;
Cei cari dimineața și seara Te laudă.
- 10 Cercetat-ai pămîntul și l'ai udat mult,
Îmbogățitu-l'ai ;
Rîulește, pe care Dumnezeu umplutu-le-a cu apă ;
Pregătit-au grîul lor, căci rodnic făcut-ai [pămîntul].
- 11 Brazdele lui satură, netezește bulgării lor,
Prin ploaie măruntă topește-i,
Răsădește-i, binecuvîntează sămînța.
- 12 Încununat-ai anul cu bunătățile Tale,
Și din drumul Tău picură belșug.
- 13 Picură belșug în pustii,
Și cu bucurie dealuri se încing.
- 14 Imbrăcatu-s'au pășunile cu turme,
Și văile s'au acoperit cu grîu.
Chiesc și cîntă.

PSALMUL LXVI

O cîntare de mulțumire pentru scăparea lui Israel din mina
puternicilor săi dușmani.

- 1 Meșterului cîntăreț. Un psalm de cîntat.
Strigați cu bucurie către Domnul [locuitori ai]
pămîntului.

- 2 Psălmuiți slava numelui Său,
Slăviți-L prin laudă !
- 3 Ziceți către Dumnezeu : „Cît sunt de înfricoșătoare
faptele Tale !
Mulțimea puterii Tale, Îți vor minți vrăjmașii Tăi.
4 Inchina-se-va Ție tot pământul și Îți vor cînta ;
Psălmui-vor numele Tău. — Selah.
- 5 Veniți și priviți lucrările lui Dumnezeu !
Înfricoșător în isprăvi asupra fiilor oamenilor.
6 Cel care prefăcut-au marea în uscat,
Prin rîu vor trece cu piciorul,
Și acolo ne vom veseli în El.
- 7 Stăpînește în puterile Sale lumea întreagă ;
Ochii lui între popoare privește,
Trădătorii nu se vor înălța spre El. — Selah.
- 8 Neamuri slăviți pe Dumnezeul nostru !
Și faceți să se audă glasul laudei Sale !
- 9 El este cel care a pus sufletul nostru în viață,
Și nu a lăsat să se clatine piciorul nostru.
- 10 Căci încercătu-ne-ai, Dumnezeule !
Ne-ai lămurit, cum se lămurește argintul.
- 11 Adusu-ne-ai în cursă,
Pus-ai o cingătoare la șalele noastre.
- 12 Făcut-ai să încalce oamenii pe capul nostru ;
Venit-am prin foc și prin apă,
Și ne-ai scos la loc îmbelșugat.
- 13 Intra-voi în casa Ta cu jertfe de foc,
Îți voi împlini cele giuruite de mine ;
- 14 Pe care le-au glăsuț buzele mele,
Și le-au grăit gura mea în strîmtorarea mea.
- 15 Jertfe de foc tot grase îți voi jertfi ;
Cu mirodului berbeci voi pregăti,
Vite și țapi. — Selah.

- 16 Veniți, ascultați și povesti-voi la toți cei cari se tem
de Dumnezeu,
Ce a făcut pentru sufletul meu.
- 17 Către El strigat-a gura mea
Și înălțat prin limba mea.
- 18 Nedreptate, dacă ar fi văzut în inima mea,
Nu m'ar fi ascultat Dumnezeul meu.
- 19 Atunci ascultatu-m'a Dumnezeu,
A luat aminte glasul rugăciunii mele.
- 20 Slavă Domnului,
Cari nu depărtează rugăciunea mea
Și mila Sa dela mine !

PSALMUL LXVII

* O cîntare de laudă către Domnul.

- 1 Meșterului cîntăreț din neghinoth **. Un psalm de cîntat
- 2 Dumnezeul ne va milui și ne va binecuvînta.
Lumina-se-va Fața Sa către noi. — Selah.
- 3 De s'ar ști pre pământ calea Ta,
În toate popoarele mîntuirea Ta !
- 4 Lăuda-Te-vor noroadele, Dumnezeule !
Lăuda-Te-vor toate neamurile.
- 5 Bucura-se-vor, și vor cînta popoarele,
Căci vei judeca noroadele cu dreptate,
Și neamurile în lume le vei duce. — Selah.

* Acest psalm cuprinde trei binecuvîntări față cu cele trei binecuvîntări din Sfînta Scriptură, prin care preoții binecuvîntează poporul. Psalmistul însă începe cu cea mai principală, adică Dumnezeu să ne miluiască cu știința și cu lumina înțelepciunii Sale. Cabaliștii întrebîntează fiecare cuvînt din acest psalm la numărarea „Sephirath a Omer”, care se numără începînd cu a II-a zi de Paști, cînd se aduce omer (o măsură) de orz în templu, pînă la sărbătoarea săptămînilor 49 de zile.

Și acest capitol are 49 de cuvinte, afară de Stihul întîi.

** Un instrument muzical cu strune.

- 6 Lăuda-Te-vor noroadele, Dumnezeu !
Lăuda-Te-vor noroadele toate.
7 Pământul va da rodul său ;
Ne va binecuvînta Domnul Dumnezeuul nostru.
8 Binecuvînta-ne-va Dumnezeu
Și se vor teme de El toate colțurile lumii.

PSALMUL LXVIII

* Dumnezeu alege Sionul ca locuință sfântă.

- 1 Meșterului cîntăreț. Un psalm al lui David spre cîntare.
2 Să se scoale Dumnezeu, risipise-vor vrăjmașii Săi ;
Și să fugă dinaintea Feței Sale, cei cari-L dușmănesc
3 Precum se risipește fumul, să-i risipească ;
Precum ceara se topește dinaintea focului,
Așa să piară cei răi dinaintea lui Dumnezeu.
4 Dar cei drepți se vor bucura și se vor înveseli
dinaintea lui Dumnezeu.
Și se vor desfăta cu veselie.

* Pe lângă psalmul al 18-lea și aceasta se consideră de toți comentatorii ca laurul poeziei, dar și cel mai greu. Ca și psalmul XVIII, acesta se compune din două părți, cu o introducere comună la început. Partea I-a sfîrșește cu versetul 29, căci e de remarcat că încheie cu *ברוך ה' כדרכו* precum partea II-a încheie cu *אלהים ברך*. Clădirea întreagă e simetrică (2-4), (5-7) partea I-a cuprinde (8-11) (12-15) și (25-28), (29-32), (33-36) aici se arată arta poetică. Introducerea arată în general, cum vrăjmașii Domnului dispar ca fumul și cei drepți se veselesc întru Domnul.

Partea I-a descrie cum Dumnezeu a scos pe Israeliti din Egipt, cum i-a dus la muntele Sinai și apoi cum i-a stabilit în țara făgăduită, unde sub David a ales Sionul ca locaș sfînt. Partea II-a descrie lupte crîncene cu toți dușmanii dinprejur și din cari cu ajutorul lui Dumnezeu au eșit învingători. Încheierea ca la finele părții I-a.

- 5 Cîntați Domnului, psălmuiți numele Său,
Pregătiți calea pentru cel care călărește înălțimea
cerurilor *
Cu numele de Iah și bucura-se-vor înaintea Sa !
6 Tatăl orfanilor și judecătorul văduvelor,
[Este] Dumnezeu în ținutul Sfînteniei Sale.
7 Dumnezeu face să locuiască cei singurateci în casă,
Scoate pe cei încătușați la timpul [hotărît].
Numai cei răzvrățiți locuiesc în secetă.
8 O Dumnezeule ! Cînd ai eșit dinaintea poporului Tău,
Cînd ai pășit prin pustiu. — Selah.
9 [Atunci] pământul s'a cutremurat, și cerurile au picurat
dinaintea lui Dumnezeu ;
Acest Sinai [este] dinaintea lui Dumnezeu, Dumnezeu
lui Israel.
10 O ploae cu belșug ai făcut să picure, Dumnezeule !
Moștenirea Ta obosită ai întemeiat-o.
11 Poporul Tău locuiește într'însa.
Întemeiat-ai în bunătatea Ta pe cel sărman, o Doamne !
12 Domnul a dat cuvîntul ;
Mare este oștirea vestitorilor Săi.
13 Plecat-au regii armatelor ei, plecat-au,
Și cei casnici împărțesc prada.
14 ** Dacă ați dormi printre adăpători,
Aripele porumbeșii [ar fi] poleite cu argint,
Și penele ei cu galben auriu.

* ערבות al șaptelea cer.

** Poetul evreu seamăna poporul lui Israel cu o porumbiță, care de multe ori e întrebuințată ca o figură poetică. Această frază se înțelege, dacă ne amintim că în țările calde porumbeșele lucesc în zbor ca argintul sau ca aurul. Poetul vrea să spue că dacă poporul, după izbînda celor treizeci și unu de regi, va avea liniște, totul va străluci ca aurul și argintul.

- 15 * Cînd Atotputernicul împrăștiat-a pe regi dintr'însa,
[din țara]
Înălbitu-s'a ca zăpada din umbra întunecată.
- 16 Muntele lui Dumnezeu, muntele Bașan,
Un munte cu piscuri înalte [este] muntele Bașan.
- 17 Pentru ce rîvniți munții cu piscuri,
Muntele care l-a plăcut lui Dumnezeu să-l stăpînească.
Chiar Domnul îl va locui pe vecie.
- 18 Carele Domnului sunt mii și miriade pre Șinan;
Domnul [este] în mijlocul lor;
Sinai [slujește drept] altar.
- 19 Suitu-Te-ai sus, făcut-ai rob, primit-ai daruri [de
împărțit] printre oameni;
Și chiar printre cei răzvrătiți, ca să șadă în locul
lui Iah Dumnezeu.
- 20 Slava Domnului! care zilnic ne încarcă cu belșug;
Acel Atotputernic, Mîntuitorul nostru. — Selah.
- 21 Atotputernicul [este] peste noi,
Atotputernic Mîntuitorul și Domnul Dumnezeului meu.
e scăparea de moarte.
- 22 Numai Dumnezeu zdrobi-va capul dușmanilor Săi;
Creștetul sbîrlit [are] acel care umblă în crimele sale.
- 23 Zis-a Domnul meu: „Din Bașan îi voi întoarce,
Îi voi întoarce din adîncimile „mării“.
- 24 Ca să-ți întineze piciorul-tău în sînge,
Și limba cînilor tăi de sîngele dușmanilor.
- 25 Văzut-au alaiul Tău, Dumnezeule!
Alaiurile dumnezeesti, regele meu de sfințire.

* În această frază poetul se servește de o figură persană, unde se zice despre cineva, care a înaintat în grad „că a fost înălbit“. De acela poetul zice: Cînd Dumnezeu va împrăști pe toți regii din Canaan, poporul lui Israel, care pînă acum a fost în umbră, va fi: „înălbit sau luminat“.

- 26 Înainte cîntăreșii, în urmă lăutari,
La mijloc fete doboșare.
- 27 În sborurii slăviți pe Dumnezeu,
Dumnezeul meu din obîrșia lui Israel!
- 28 Acolo, Veniamin, cel mai tînăr, îi stăpînește,
Pe principii Iudeilor i-a lepădat,
Pe principii lui Sabulon și pe principii lui Naftali
[de asemenea];
- 29 Poruncit-a Dumnezeu izbînda ta;
Întărește, Doamne, aceste lucrări a tale pentru noi!
- 30 Din templul Tău [domnești] Ierusalim;
Ție pentru jubileu, regii aduce-vor daruri.
- 31 Sperie * fiarele din trestie,
Adunarea ** taurilor printre junci, *** noroadelor,
Intinse pe covoare de argint,
**** Împrăștiat-au popoarele doritoare de război.
- 32 Veni-vor boerii mari din Egipt;
Etiopienii se vor grăbi a întinde mîinile lor către
Domnul.
- 33 Împărăția pămîntului cîntați Domnului,
Psălmuiți pe Domnul! — Selah.
- 34 Acela ce s-au suit în cerul cerurilor, mai înainte de
toți vecii,
- 35 Va da glasul său, glas puternic.
Dați slavă Domnului!
Asupra lui Israel, măreția Sa, în puterea Sa asupra
cerurilor *****.

* Crocodilul, simbolul Egiptului.

** Celor puternici.

*** Mulțimea care merge în urma celor mari.

**** Vin să plătească prinosurile.

***** Vezi adn. Ps. XXXVI, Stih 6.

- 36 Infricoșat [e] Doamne, din locașurile Tale !
Dumnezeul lui Israel, El dat-au tărie, puternicia
poporului, [Său] Slava Domnului !

PSALMUL LXIX

Aici vorbește despre umilirea sa față de dușmanii săi neimpăcați

- 1 Meșterului cîntăreț din Șuşanim, * Al lui David.
2 Mintuește-mă, Dumnezeule !
Căci străbătut-au apele pînă în sufletul [meu].
3 Infundatu-m'am în nomol adînc și fără fund ;
Venit-am întru adîncimile mării și valurile m'au
cotropit.
4 Ostenit-am strigînd, amorțit-a grumazul meu ;
Stînsus'au ochii mei așteptînd pe Dumnezeul meu.
5 Inmulțitus'au cît părul capului meu,
Cei cari mă urăsc fără vină ;
Sunt tari apărătorii mei ;
Pe nedrept mă fac, să înapoiez cu sila ce n'am
răpit.
6 Dumnezeule ! Tu ai cunoscut nepriceperea mea.
Și greșelile mele de la Tine nu sunt ascunse.
7 Să nu se rușineze prin mine, cei cari Te aștepta,
Doamne, Dumnezeul oștirilor !
Niți să se rușineze, pentru mine cel care Te caută,
Dumnezeul lui Israel !
8 Căci pentru Tine am răbdat înfruntare,
Acoperit-a de rușine obrazul meu.
9 Copil din flori printre frații mei,
Și străin printre fii maici mele,
10 Căci rîvna casei Tale m'a nimicit,

* Vezi adp. Ps. XLV Stih. 1.

- 11 Și ocările, celor ce Te ocărau căzu-l-au asupra mea.
Plîns-am în ziua de post,
Și mi-a fost de rușine ;
12 Și am luat ca îmbrăcăminte un sac de jale
Și am fost lor batjocoră.
13 Cei cari stau la poartă își bat joc de mine.
Și am ajuns de cîntec bețivilor.
14 Dar eu în rugăciunea mea către Tine, Doamne,
În timp de bună voie, Dumnezeule, în mare mila Ta,
Ascultă-mă cu adevărata Ta mîntuire !
15 Scapă-mă de tină, că să nu mă cufund !
Scapă-mă de vrăjmașii mei și din adîncimile va-
lurilor !
16 Să nu mă înece vijelia apei !
Să nu mă înghiță adîncul,
Și nici să nu se închidă asupra mea gura adînci-
milor !
17 Răspunde-mi, Doamne ! căci bună e mila Ta ;
Cu marea Ta îndurare întorcete-Te către mine !
18 Să nu ascunzi fața Ta de la rolul Tău !
Căci strîmătorat sunt, grăbește, răspunde-mi !
19 Apropie-[Te] de sufletul meu, izbăvește-l !
Impotriva vrăjmașilor mei răscumpără-mă.
20 Tu știi ocara mea, rușinea mea, și înfruntarea mea ;
În Fața-Ta sunt toți cei cari mă necăjesc.
21 Rușinea mi-a frînt inima și lăncezit sunt ;
Am așteptat pentru milă,
Dar nimeni să mă mîngie n'am găsit.
22 Și datumi-au otravă în mîncare,
Și la setea-mi, datu-mi au să beau oțet :
23 Fie mesele dinaintea lor ca laț,
Și mînia lor o cursă !

- 24 Intuneacă-se ochii lor la vedere,
 Și șelele lor veșnic să se clatine !
 25 Varsă asupra lor urgia Ta,
 Și minia urgiei Tale să-i ajungă.
 26 Fie-le palatele pustii,
 În corturile lor să nu [mai] fie locuitori !
 27 Căci acel pe care lovitul'ai să-l gonească,
 Și celor ce i-ai [străpuns cu mîhnire] vor vesti.
 28 Adună păcat peste păcatele lor,
 Ca să nu se bucure de mila Ta !
 29 Șterși vor fi din cartea vieții,
 Și printre cei dreپți numărați să nu fie !
 30 Dar eu sărac și mîhnit sunt ;
 Mîntuirea Ta, Dumnezeuule, mă va înălța !
 31 Slăvi-voi urmele Domnului prin cîntece,
 Il voi preamări cu mulțumire.
 32 Și mai mult va plăcea lui Dumnezeu, decât un taur,
 Un vițel cornut cu unghiile despicate.
 33 Vedea-vor cei smeriți și se vor veseli ;
 Cei cari caută pre Domnul, reînoivor inimile voastre !
 34 Căci ascultă Domnul pre cei sărmani,
 Pre cei încătușați nu-i urăște ;
 35 Laudat să fie de ceruri și de pămînt,
 De mări și de tot ce mișună în ele !
 36 Căci Dumnezeu mîntui-va Sionul și zidi-va orașele din
 Iudeia !
 Și locui-vor acolo și-o vor stăpîni ;
 37 Și semințiile robilor Săi il vor moșteni
 Și cei cari iubesc numele Său, locui-vor într'însul.

PSALMUL LXX

Rugăciune împotriva dușmanilor săi.

- 1 Meșterului cîntăreț al lui David, spre aducere-aminte.

- 2 Doamne, Dumnezeuule, spre ajutorul meu,
 Spre scăparea mea grăbește !
 3 Să se roșească și să se mohorească, cei ce caută
 sufletul meu !
 Și să se întoarcă înapoi și să se rușineze, cei cari
 îmi doresc răul !
 4 Intoarcă-se călcîile, celor cari rușinîndu-se spun :
 Frate ! Frate !
 5 Să se bucure și să veselească în Tine toți cei cari Te
 cercetează.
 Și să spue pururea „Preamărească-Te Domnul,
 Iubitorii mîntuirii Tale !“.
 6 Și smerit și sărman sunt,
 Dumnezeuule grăbește-Te, de a mă mîntui și scapă-mă !
 Tu Doamne nu zăbovi !

PSALMUL LXXI

Rugăciune către Dumnezeu, ca să-l scape din mîna celor răi
 și jefuitorii săi, și să nu-l părăsească la bătrînețe,
 cînd slăbesc puterile.

- 1 În Tine, Doamne am nădăjduit ! Să nu fiu de rușine în
 veci !
 2 Prin dreptatea-Ta, scapă-mă și scoate-mă !
 Pleacă spre mine urechea-Ta și mîntuește-mă !
 3 Fie-mi o stîncă de adăpost, unde să [pot] veni pururea !
 Porunca-Ta spre mîntuirea mea,
 Căci stîncă și cetatea mea ești Tu.
 4 Dumnezeuul meu scapă-mă din mîna celui fără-de-lege,
 Din palma celui rău și de asupritorul [meu] !
 5 Căci Tu ai fost nădejdea mea, Doamne Dumnezeu
 meu !
 Increderea mea din tinerețele mele.
 6 Întru Tine sprijinitu-m'am din pîntecele maicii mele ;

- Din mitra ei Tu m'ai scos;
Intru Tine lauda mea pururea.
- 7 Ca o pildă am fost multora,
Și Tu ești nădejdea mea cea tare.
- 8 Se umple gura mea de lauda Ta,
Toată ziua de strălucirea Ta!
- 9 Nu mă lepăda la bătrînețe,
Cînd sleită este puterea mea, nu mă părăsi!
- 10 Căci vorbit-au vrăjmașii de mine,
Și cei cari pîndesc sufletul meu s'au sfătuit împreună.
- 11 Zicînd: „Dumnezeu l'a părăsit! fugăriți-l și prindeți-l,
că nimeni nu-l mai scapă“.
- 12 Dumnezeu, nu Te depărta de mine!
Dumnezeul-meu spre ajutorul meu grăbește!
- 13 Să se rușineze și să se nimicească potrivnicii sufletului
meu!
Acoperiți vor fi cu rușine și cu înfruntare cei cari
caută cele rele la mine.
- 14 Dar eu pururea voi nădăjdui
Și voi adăuga spre toată lauda Ta.
- 15 Gura mea rosti-va dreptatea Ta, toată ziua mîntuirea-Ta,
Cu toate că nu știu să le număr.
- 16 Intra-voi în puterile Domnului,
Dumnezeule îmi voi aduce singur aminte de
dreptatea Ta.
- 17 Doamne! Invățați-m'ai din tinerețele mele.
Și pînă acum vestit-am minunile Tale.
- 18 Și încă pînă la bătrînețe, pînă la cărunție,
„Dumnezeule, nu mă părăsi!
Pînă ce voi povesti puterea Ta la urmași, și la toți
cei cari vor [mai] veni,
Vitejia Ta!

- 19 Și dreptatea Ta, Dumnezeule! Pînă la cele înalte
[ajunge] pre care făcutu-le-ai mărețe;
Dumnezeule! Cine este ca tine?
- 20 Cîte ai arătat nouă, strîmtorare multă și rele!
Intorcîndu-Te ne vei învia
Și din adîncurile pămîntului, ne vei scoate și ne vei
înălța.
- 21 Spori-vei mărimea mea,
Și vei adăuga mîngăerea Ta mie.
- 22 Și eu Te voi lauda cu psaltire pentru dreptatea Ta,
Doamne;
Voi psălmui Ție din harfă; Sfîntul lui Israel!
- 23 Cînta-vor de bucurie buzele mele,
Căci Te va psălmui și sufletul [meu] pre care l-ai
răscumpărat;
- 24 Chiar limba mea zilnic vestește dreptatea Ta.
Căci vor fi de rușine și se vor înfunda cei cari îmi
caută rău.

PSALMUL LXXII

Vorbește de strălucirea împărăției lui Salomon; avere și îmbelșugare-
cum vor fi în zilele lui; liniștea, judecata și dreptatea vor înflori.

- 1 Pentru Salomon.
- Dumnezeule, judecata Ta regelui dă,
Și dreptatea Ta fiului regelui!
- 2 Judeca-va poporul Tău cu dreptate,
Și pe asupriții Tăi cu judecată.
- 3 Să se înalțe munții aducători de pacea poporului,
Culmea dreptății Tale.
- 4 Să judece sărmanii din popor,
Să mîntuiască pe fiii săracilor
Și să zdrobească pe apăsător.

- 5 Se vor teme de Tine cît va fi soarele,
Și în fața lumii din neam în neam.
- 6 Se va coborî ca o ploaie pe iarba tunsă,
Și ca ploaia mărunță, care udă pămîntul.
- 7 Va înflori în zilele lui cel drept,
Și o pace curgătoare, pînă nu va mai fi lună ;
- 8 Și el va stăpîni dela mare pînă la mare,
Și rîul, pînă la marginele pămîntului.
- 9 Înaintea-lui îngenunchia-se-vor locuitorii pustiei,
Și vrăjmașii lui țărîna vor linge.
- 10 Regii din Tarșis și ai ostroavelor îi vor aduce daruri,
Regii din Șeba și din Saba cu plocane se vor apropia.
- 11 Și închina-se-vor lui toți regii,
Toate noroadele îi vor sluji.
- 12 Căci scăpa-va pe săracul care se vaetă,
Și pe cel sărman, și pe cel fără de sprijin.
- 13 Va milui pe cel scăpat și pe cel sărac,
Și sufletul sărmanilor va mîntui.
- 14 De strîmbătate și de jaf va mîntui sufletele lor,
Și scump va fi singele lor în ochii lui.
- 15 Și va trăi și se va da lui aur din Șeba ;
Și se va ruga pentru el pururea, zilnic îl vor binecuvînta.
- 16 Va crește pîne multă în țară, pînă pe vîrfurile munților,
Și va face zgîmot ca rodul Libanului,
Și [oamenii] vor înflori în cetate ca iarba pămîntului.
- 17 Fie numele lui în veci,
Cît timp va fi soarele numele lui va fi rostit
Și Te vor slăvi în el ; toate noroadele îl vor ferici.
- 18 Lăudat fii, Doamne Dumnezeule, Dumnezeul lui Israel
singur făcător de minuni !

- 19 Și slava numelui Său în veci și plină va fi de slava Sa
tot pămîntul ! Amin ! Amin !
- 20 S'a sfîrșit rugăciunile lui David, fiul lui Ieșai.

CARTEA III-a

PSALMUL LXXIII

Psalmistul arată fîrnicia a celor nelegiuți și peirea lor
precum și viitorul fericit al celor drepți, deși sufăr
cite odată mult.

- 1 Psalmul lui Asaf.
- Adevărat bun este Dum-ezeu pentru Israel,
Pentru cei curajosi la inimă.
- 2 Și eu ! Puțin a lipsit că și piciorul meu să șovăe,
Pașii mei erau cît pe aici să alunece.
- 3 Căci am început să pizmuesc pe cei smintiți,
Văzînd tihna păcătoșilor.
- 4 Căci nimic nu-i îndurerează pînă la moartea lor,
Și sunt pe deplin sănătoși.
- 5 Feriți sunt de suferințele omenești,
Și nu sunt loviți ca ori ce om.
- 6 Pentru aceasta i-a cuprins mindria,
Și ca un veștmînt îi învalue minia.
- 7 De grăsimie le ies ochii din cap ;
Și inima lor este îmbuibată *.
- 8 Putrezi sunt și cu viclenie grăesc de apărare ;
Vorbesc de sus.
- 9 Gurile lor se ridică împotriva cerurilor,
Și limba lor se pîmbă pe pămînt.
- 10 De aceia se va întoarce poporul său pînă aici

* Textual : trece legătura peste inimă.

- Și apele pline le vă sorbi.
 11 Și vor spune: „Cum va ști Atotputernicul ?”
 „Are cunoștință oare cel Prea Înalt ?”
 12 Iată așa sunt răutăcioșii, mereu norocoși,
 Iși văd crescînd bogățiile.
 13 Dar în deșert curățit-am inima mea
 Și am spălat în nevinovăție mîinile mele ;
 14 Și am fost lovit în fiecare zi,
 Și cu pedeapsa în fiecare dimineață.
 15 De-aș grăi, povesti-voi ast-fel :
 „Iată, pe urmașii fiilor tăi am trădat”.
 16 Și am gîndit, că se cunoaște această nedreptate,
 Care este în ochii mei.
 17 Pînă voi intra în lăcașul sfînt al Atotputernicului.
 Pricepe-voi urma lor.
 18 Dar i-ai netezit calea,
 Și i-ai aruncat în urgie.
 19 Cum au fost nimiciți, într'o clipă,
 Și au sfîrșit, au perit de groază !
 20 Ca un vis după deșteptare
 Dumnezeuul meu, disprețuești Tu chipul lor.
 21 Căci înăspritus'a inima mea,
 Și rărunchii mei sunt închiși.
 22 Și eu prost [am fost] și n'am știut,
 Ca niște dobitoace am fost [față] de Tine ;
 23 Dar eu pururea cu Tine [voi fi],
 M'ai apucat de mîna dreaptă ;
 24 Cu sfatul Tău mă călăuzești,
 Și în urmă cu slavă mă vei primi.
 25 Pe cine am în ceruri ?
 În afară de Tine n'am dorit [nimica] pe pămînt ;
 26 Nimicite sunt trupul meu și inima mea ;

- Stîncă inimii mele și partea mea este Domnul
 în veci.
 27 Căci iată, acei cari se depărtează de la Tine vor pieri ;
 Zdrobit este ori care se abate de la Tine.
 28 Însă pentru mine, apropierea Domnului îmi este
 un bine ;
 Pus'am în Domnul Dumnezeuul meu nădejdea,
 De a vesti toate lucrările Tale.

PSALMUL LXXIV

Psalmistul deplînge dărîmarea templului și nenorocirile cari
 au dat peste cei robiți.

- 1 Un învățămînt a lui Asaf.
 Pentru ce Dumnezeuule, ne-ai lepădat pentru vecie ?
 Fumegă mînia-Ta peste turma pășunii tale ?
 2 Adă-Ți aminte de soborul Tău dobînditu-ai din vechime,
 Răscumpărat-ai tribul moștenirii Tale :
 [Adă-Ți aminte de] muntele Sion, acesta în care
 ai locuit.
 3 Ridică pașii Tăi către dărîmăturile neperitoare !
 Tot ce a putut face rău vrăjmașul în locașul sfînt
 [a făcut]
 4 Mugesc potrivnicii Tăi, în mijlocul locașului Tău ;
 Pus-au semnele lor ca semne.
 5 S'a vestit [vrăjmașul] ca acel care vine ridicînd
 toporul,
 În pădurea încilcită ;
 6 Și acum despică împreună cu securea,
 Și cu unelte sfărîmă.
 7 Dat-au foc templului Tău,
 Pînă la pămînt pîngărit-au lăcașul numelui Tău ;
 8 Zis-au în inima lor : „Pe toți să-i asuprim !”

Ars-au toate așezămintele Atotputernicului de pe
pământ.

- 9 Semnele noastre nu le mai vedem ;
Nu mai sunt prooroci,
Și nimeni nu este ca noi, ca să știe pînă cînd...
- 10 Pînă cînd Dumnezeu ! Va ocări vrăjmașul,
Va disprețui potrivnicul numele Tău în veci !
- 11 Pentru ce întorci mîna Ta,
Și dreapta Ta ? Scoate-o din mijlocul sinului Tău
Perde-i ?
- 12 Și Domnul, regele meu de demult,
Făcut-au mîntuiri în mijlocul pămîntului.
- 13 Tu ai despărțit mările prin puterea Ta,
Înfrînt-ai capetele balaurilor din apă ;
- 14 Ai sfărîmat capetele leviatanilor,
Ai dat de mîncare noroadelor pustietății.
- 15 Tu ai despîcat izvoare și fluvii,
Tu ai uscat rîuri puternice.
- 16 A Ta este ziua și tot a Ta este și noaptea ;
Tu ai întemeiat lumina și soarele.
- 17 Tu ai hotărît toate hotarele pămîntului,
Tu ai înființat vara și iarna.
- 18 Amintește [Te] de aceasta ! Vrăjmașul a blestemat pre
Domnul.
Și un popor smintit a disprețuit numele Tău !
- 19 Să nu dai fiarelor viața porumbiței Tale,
Viața sârmanilor nu o uita în veci !
- 20 Privește la legătură ! Căci pline sunt ascunzătorile
pămîntului,
Cuiburi de hoți.
- 21 Smeritul să nu se întoarne rușinat !
Săracul și nevoiașul lauda-vor numele Tău !

- 22 Scoală-Te, Dumnezeu ! Apără-Ți dreptul Tău !
Adă-Ți aminte [cum] Te-a rușinat zilnic cel smintit !
- 23 Nu uita strigătul apărătorilor Tăi,
Pe cei tari cari se scoală împotriva Ta pururea !

PSALMUL LXXV

Mulțumire lui Dumnezeu, care umilește pe cei răi și nu-i lasă
să nimicească pe cei nevinovați.

- 1 Meșterul cîntăreț din al-tașeth *
Un psalm al lui Asaf pentru cîntat.
- 2 Mulțumim Ție, Dumnezeu ! Mulțumim Ție :
Că aproape e numele Tău ;
Povestesc minunile Tale.
- 3 Cînd va ajunge vremea hotărîită,
Eu cu dreptate voi judeca.
- 4 Topitu-s'a pămîntul cu toți locuitorii săi ;
Eu am întărit stîlpii lui.—Selah.
- 5 Zis-am celor smintiți : „Nu fiți nebuni“ !
Și celor răi : „Nu vă înălțați cornul“ ! **
- 6 Nu vă ridicați de-asupra înălțimii cornului vostru,
Și nu grăiți cu gîtlej obraznic !
- 7 Căci [înălțarea nu vine] nici de la răsărit, nici dela
apus,
Nici din pustiul munților.
- 8 Că Dumnezeu judecător este,
Pe unul îl umilește, și pe altul îl înalță.
- 9 Căci cupa este în mîna Domnului,
Cu vin roș [însă] plin de amestecături,

* Un instrument musical. Nu nlmici.

** Ebr. aici înseamnă „Capul“. Vezi și adn. Ps. XVIII Sth. 3.

- Și picură dintr'însa, dar drojdiile lui le sorb
 Și le beau toți cei răi de pe pământ.
 10 Dar eu vesti-voi pururea, voi cînta Dumnezeului lui Iacob.
 11 Chiar toate coarnele * celor nelegiuți le voi tăia.
 Și înălța-se-vor coarnele celui drept.

PSALMUL LXXVI

Cîntec de laudă pentru căderea vrăjmașilor, cari au înconjurat Ierusalimul cu o armată puternică.

- 1 Meșterului cîntăreț din neghinoth **. Un Psalm al lui Asaf. De cîntat.
 2 Cunoscut este în Iehuda Dumnezeu,
 În Israel mare este numele Său.
 3 Și a fost în Salem *** cortul Său,
 Și locașul Său în Sion.
 4 Acolo a frînt fulgerile **** arcului,
 Scutul, sabia și uneltele războiului.—Selah;
 5 Luminat ești Tu, mai puternic,
 De cît munții de pradă.
 6 Sunt orbiți cei mai puternici,
 Ațipiți de somn,
 Și nici unul din acești viteji, n'a găsit mîinile lor. *
 7 De amenințarea Ta, Dumnezeu al lui Iacob,
 Incremenit-au și călăreții și caii.
 8 Infricoșat ești! Tu!

* Ebr. puterile.

** Un instrument musical.

*** Ierusalimului.

**** Ebr. Săgețile רשפי

- Și cine va sta dinaintea Feții Tale în puterea
 urgiei Tale?
 9 Din ceruri făcut-ai să se audă judecata;
 Pămîntul s'a temut și s'a liniștit.
 10 Cînd se va scula Dumnezeu la judecată,
 Va mîntui pre toți cei umiliți de pre pămînt.—Selah.
 11 Omul chiar în furia sa, Îți aduce laudă,
 Cei rămași furioși vor fi încătușați.
 12 Făgăduiți și împliniți Domnului Dumnezeului vostru!
 Toți cei dinprejurul Său, ca să aducă daruri celui
 infricoșat!
 13 Întări-va duhul principilor și va îngrozi pe regii
 pămîntului.

PSALMUL LXXVII

Cel nenorocit se plinge de necazurile lui și se mîngie cu
 nădejdea în mîntuirea lui Dumnezeu.

- 1 Meșterului cîntăreț pe ieduthun *. Un psalm al lui Asaf.
 2 Glasul meu [ridic] către Domnul și voi striga:
 Glasul meu [ridic] către Dumnezeu și mă va auzi!
 3 În ziua mea de strîmtorare, pe Domnul îl voi căuta:
 Mîna mea noaptea am întins-o și nu slăbește,
 Nu vrea să se mîngie sufletul meu.
 4 Amintitu-mi-am de Dumnezeu și m'am întristat;
 Cuget și lincezit-a duhul meu.—Selah.
 5 Înțepenit-au pleoapele ochilor mei
 Sunt zdrobit și nu pot grăi.
 6 Cuget la zilele de demult,
 La anii de veșnicie.

* Un instrument musical.

- 7 Amintitu-mi-am noaptea de cîntecele mele,
Cu inima mea grăesc și cugetat-a sufletul meu.
- 8 Oare în veci lepădatu-m'au Dumnezeuul meu?
Și nu va urma încă buna voința Sa?
- 9 Oare sfîrșitu-s'a pentru totdeauna mila Sa?
Isprăvit-u-s'a cuvîntul pentru toate neamurile?
- 10 Oare uitat-au mila Atotputernicul?
S'au închis în urgia Sa, în durerile Sale?—Selah.
- 11 Și zis-am: aceasta [*este ruga mea*]:
Schimbă dreapta Celui Prea Înalt...
- 12 Amintitu-mi-am de isprăvile lui Iah,
Căci îmi voi aminti de la început minunile Tale;
- 13 Și voi cugeta în toate lucrările Tale
Și de isprăvile Tale voi grăi.
- 14 Dumnezeuule! Intru cele sfinte este calea Ta;
Cine este atotputernic, mare ca Domnul?
- 15 Tu ești Atotputernicul făcător de minuni;
Cunoscută este în neamuri puterea Ta.
- 16 Scăpat-ai prin brațul Tău poporul Tău,
Fii lui Iacob și a lui Iosef.—Selah.
- 17 Văzutu-Te-au apele, Doamne!
Văzutu-Te-au apele, au tremurat;
Chiar turburatu-s'au adîncurile.
- 18 Un potop de apă s'a revărsat,
Nourii glas au dat din supra ceruri,*
Săgețile Tale au fost trimise [*pretutîndeni*].
- 19 Glasul tunetului Tău.
În vârtej luminat-au fulgerile lumea,
Clătinatu-s'a și s'a cutremurat pămîntul.
- 20 Pre mare e calea Ta,

* Vezi adn. Ps. XXXVI Stih. 6.

- 21 Și cărările Tale în ape multe,
Și urmele Tale n'au fost cunoscute.
Dus-ai ca turmă poporul Tău,
Prin mîna lui Moisi și a lui Aaron.

PSALMUL LXXVIII

Povestește cele mai însemnate întimplări a lui Israel dela eșirea lui
din Egipt, pînă la domnia lui David.

- 1 Un învățămînt a lui Asaf.
- Ascultă, poporul meu, învățătura mea!
Plecați urechea voastră la vorbele gurii mele!
- 2 Deschide-voi în pildă gura mea,
Vesti-voi cugetare adîncă din început.
- 3 Cele auzite și cunoscute
Și din părinții noștrii povestite nouă.
- 4 Nu vom ascunde fiilor lor;
Vesti-vom slava Domnului neamurilor viitoare
Puterea Sa și minunile, cari le-a făcut.
- 5 El au ridicat mărturie în Iacob,
Și legile pus-au' în Israel,
Și poruncit-au părinților noștrii să le facă cunoscute
fiilor lor,
- 6 Ca să știe neamul viitor,
Copii ce vor naște,
Se vor scula și vor povesti fiilor lor.
- 7 Ca să pue în Dumnezeu nădejdea lor
Și ca să uite isprăvile Atotputernicului;
Și poruncile Sale să le păstreze,
- 8 Și să nu fie ca părinții lor
Un neam răzvrătit și stricat,
Un neam fără temei în mînia sa

Și fără credință în Atotputernicul, în duhul lui.

- 9 Fiii lui Iffraim încordînd și săgetînd cu arcurile
Intors-au spetele și au fost în ziua de luptă.
10 Nu au păzit legătura Domnului,
Și în legea Sa nu au vrut să umble.
11 Și uitat-au isprăvile Sale pe care le-au arătat lor.
- 12 În fața părinților lor făcut-au minuni,
În țara Egiptului, în cîmpia Zohan.
13 Despăcatu-au mările și au trecut,
Și au așezat apele ca un zid.
14 Și i-au dus cu un nour în pustiu,
Și au dat de băut ca dintr'o adîncime mare.
16 Și scos-au riulețe din stîncă,
Și au curs ca rîuri apa.
17 Și mai mult au păcătuit către El,
Ridicîndu-se împotriva Celui Prea înalt într'un ținut
secetos.
- 18 Și ispitit-au pre Atotputernicul intru inima lor,
Cerînd bucate după plăcerea lor ;
19 Și vorbit-au împotriva Domnului ;
Zicînd : „Oare putea-va Atotputernicul
Să gătească masă în pustiu ?“
20 Iată lovit-au stîncile și curs-a apă,
Și rîuri s'au revărsat ; Și pîne ar putea da ;
Sau să gătească cu carne masa poporului Său ?
- 21 De acestea auzit-au Domnul și s'au mîniat foarte tare
Și focul a cuprins pe Iacob,
Și urgia Sa a crescut [încă] în Israel.
22 Căci credință n'au avut în Dumnezeu,
Și n'au nădărdit în mîntuirea Sa.

- 23 Dar pornicit-a asupra cerurilor *
Și porțile s'au deschis ;
24 Și au făcut să ploaie asupra lor mana,
Le-a dat lor ca să mănînce și pîne cerească.
25 Pînea, puternicilor, mîncat-au fiecare ;
Hrană au trimes lor ca să-i sature.
- 26 Mișcat-au vînt din răsărit în ceruri ;
Și au dus cu puterea Sa un vînt din miază-zi ;
27 Și au făcut, să ploaie asupra lor ca praf carne,
Și ca nisipul mării păseri zburătoare ;
28 Și căzut-au în mijlocul taberilor,
Și împrejurul corturilor ;
29 Și au mîncat și s'au săturat foarte ;
Și dorința lor li s'a împlinit.
30 Nu a trecut pofta lor,
Încă mîncare fiind în gura lor,
31 Cînd minia Domnului s'a suit între dinșii și au ucis
pre cei mai grași dintre ei ;
Și din aleșii lui Israel s'au îngenunchiat.
- 32 Cu toate acestea păcătuit-au încă
Și n'au crezut în minunile Sale.
33 Și perdut-au în deșertăciune zilele lor,
Și anii lor în groază.
34 Cînd i-a ucis, atunci li cercetau,
Și întorsu-s'au și s'au rugat ferbînte către
Atotputernicul,
35 Și-au amintit că Dumnezeu stîncă lor este.
Și Atotputernicul, Cel Prea înalt, mîntuitor lor este.
- 36 Dar, lingușitu-L-au cu gura lor,
Și cu limba lor L-au mințit ;

* Vezi adn. Ps. XXXVI, Stih 6.

- 37 Și inima lor nu era întemeiată către El,
Și credință n'au avut în legătura Sa.
- 38 Dar El, Milostivul, iartă păcatele și nu i-a nimicit;
Și de multe ori întors-au urgia Sa și n'a deșteptat
toată mînia Sa-
- 39 Și și-au adus aminte că carne sunt ei,
Duhul ce trece și nu se întoarce.
- 40 De cîte ori l-au amărit în pustiu!
De cîte ori l-au mîniat în deșert!
- 41 Și s'au întors și-au ispitit pe Atotputernicul,
Și pe Sfîntul Israelului ațîțat-l-au.
- 42 Nu și-au adus aminte de mîna Sa,
Ziua în care i-au izbăvit de sub acei, cari îi apăsau.
- 43 De cel care a pus semnele Sale în Egipt.
Și minunile Sale în cîmpia Zohan.
- 44 Și prefăcut-au în sînge rîurile lor
Și fîntînile, ca să nu fie băute,
- 45 Au trimes asupra lor o amestecătură de dobitoace, cari
i-au mîncat,
Și broaștele cari i-au nimicit.
- 46 Și-au dat grierului holdele lor
Și osteneala lor cărbușilor.
- 47 Stricat-au prin grindină viile lor,
Și sicomorii lor prin lăcuste;
- 48 Și au dat în puterea grindinii turmele lor,
Și cirezele lor fulgerului.
- 49 Trimes-au între dînșii focul furiei mîniei Sale
Și blestem și strîmtorare,
Și o solie de îngeri făcători de rele,
- 50 Carele au făcut cărările mîniei Sale,
N'au cruțat de moarte sufletele lor.
Și viața lor au dat-o pradă ciumii.

- 51 Și bătut-au pe toți cei întăi născuți din Egipt,
Pirghia puterii în corturile lui Cham,*
- 52 Și au pornit ca pe oi poporul Său,
Și l'au dus ca turma prin pustie.
- 53 Și l'au așezat în siguranță, și nu l-au înfricoșat.
Și pe vrăjmașii lui acoperitu-i au marea.
- 54 Și dusu-i-au la hotarul său cel sfînt,
[Spre] muntele acesta dobîndit de dreapta Sa.
- 55 Și au gonit dinaintea lor popoare,
Pus-au la sorți moștenirea
Și făcut-au să locuiască în corturile lor triburile lui
Israel.
- 56 Dar încercat-au și amărit-au pe Dumnezeu,
Cel Prea Înalt și mărturiile Sale n'au păzit.
- 57 Și s'au abătut, și au păcătuit, ca și părinții lor;
S'au întors cu arcul înșelător.
- 58 Și l-au mîniat cu așezămintele lor
Și cu chipurile lor cioplite l-au întăritat.
- 59 Auzit-au Dumnezeu și s'au aprins,
Și au urgisit pe Israel.
- 60 Și au părăsit locașul din Silo,
Cortul în care au locuit între oameni;
- 61 Și dat-au în robie puterea ** Sa,
Și strălucirea ** Sa în mîna vrăjmașului.
- 62 Lăsat-a poporul Său în voia sabiei,
Și asupra moștenirii Sale s'a aprins mînia.
- 63 Pe tinerimea Sa va mistui-o focul,
Și fecioarele Sale n'au fost lăudate ***
- 64 Preoții lor prin sabie au căzut,

* Nume dat Egiptului.

** Chivotul care îl luaseră Filistenilor.

*** Adică măritate, prin urmare, nici mame care vor aduce copii
neamului n'au avut.

Și vădulele lor nu i-au plins.

- 65 Dar s'au deșteptat ca din somn Dumnezeu,
Ca un viteaz trezit din vin.
66 Și au lovit pre vrăjmașii Săi în fugă,
Li-au dat rușinea veșnică.
67 Și disprețuit-au cortul lui Iosif,
Pre tribul Ephraim n'au ales;
68 Și ales-au tribul Iudeiei,
Pre muntele Sion, care îl iubește.
69 Și a zidit pînă în înălțime Sfințenia-Sa,
Ca pămîntul întemeiat de El pentru vecie.

- 70 Și ales-au pre David robul Său,
Și l-au luat de la turmele oilor;
71 De lingă miei L-au luat,
Pentru a paște [pre tribul] Iacob poporul Său,
Și pre Israel, moștenirea Sa.
72 Și păscut în cinstea inimii Sale,
Și cu priceperea minilor sale i-a călăuzit.

PSALMUL LXXIX

Plingere asupra dărîmării Ierusalimului, a locașului celui Sfînt
și asupra nenorocirii poporului său.

- 1 Un psalm al lui Asaf.

Dumnezeule ! Venit-au popoarele în moștenirea Ta,
Pingărit-au sfîntul Tău Lăcaș,
Prefăcut-au Ierusalimul într'o movilă de piatră.

- 2 Dat-au hoiturile slugilor Tale
De mîncare păsărilor cerului,
Și carnea cuvioșilor Tăi, fiarele pămîntului ;

- 3 Vărsat-au singele ca apa,
Imprejurul Ierusalimului,
Și nimeni nu i-a îngropat.
4 Fost-am de rușinea vecinilor noștri,
De rîs și de batjocură împrejurul nostru.
5 Pînă cînd, Doamne ! Te vei minia în veci ?
Se va aprinde ca un foc pizma Ta ?
6 Varsă minia-Ta peste popoarele, cari nu vor să Te știe,
Și peste împărățiile cari numele Tău n'au chemat !
7 Căci au pierdut pre Iacob,
Și au pustiit locuințele lor.
8 Nu ne aminti păcatele de la început,
Grăbește a ne întîmpina cu îndurările Tale !
Căci slăbit-am foarte.
9 Ajutatu-m-au Dumnezeu, mîntuirea noastră, pentru
slava numelui Tău !
Și scapă-ne și iartă păcatele noastre pentru numele
Tău !
10 De ce să spuie „Unde este Dumnezeul lor ?“
Să fie cunoscut între popoare și pentru ochii noștri,
Răsbunarea singelui robilor Tăi, cel vărsat !
11 S'ajungă pînă la Tine gemetele celui încătușat !
Cu mărimea brațului Tău dezleagă pre cei sortiți
morții !
12 Răsplătește vecinilor noștri de șapte ori în sînul lor
Rușinea cu cari Te-au rușinat pe Tine,
Dumnezeul meu !
13 Dar noi, poporul Tău și turma pășunii Tale,
Îți vom mulțumi în veci ;
Din neam în neam vesti-vom lauda Ta.

PSALMUL LXXX

Rugăciune către Atotputernicul, ca să mintue pe Israel din mina vrăjmaşului şi să-l reîntoarcă în locurile întemelte dinainte.

- 1 Meşterului cîntăreţ din Şoşanim-eduth *. Un psalm
al lui Asaf.
- 2 Păstorule al lui Israel ia aminte!
Tu care călăuzeşti pe Iosif ca pe o turmă!
Locuitor între Heruvimi străluceşte.
- 3 Înaintea lui Ephraim, Veniamin şi Manase deşteaptă
puterea Ta,
Şi vino ca să ne mîntueşti!
- 4 Dumnezeuule întoarce-ne şi luminează Faţa Ta,
Şi vom fi mîntuiţi!
- 5 Doamne Dumnezeul oştirilor!
Pînă cînd vei respinge în rugăciune poporul Tău?
- 6 Oare nu i-ai hrănit cu pîne de lacrimi,
Şi adapatu-i-ai cu lacrimi o măsură plină?
- 7 Pusu-ne-ai întru prigonirea vecinilor noştri,
Şi vrăjmaşii noştri îşi bat joc de noi între ei.
- 8 Dumnezeul oştirilor întoarce-ne [în calea cea bună]
Şi luminează Faţa-Ta şi vom fi mîntuiţi!
- 9 Viţă din Egipt o ai mutat!
Gonit-ai popoare şi le-ai răsădit.
- 10 Pregătit-ai [un loc] dinaintea lor,
Şi dezrădăcinat-ai rădăcinele ei şi umplut-ai pămîntul.
- 11 Acoperit-ai munţii cu umbră,
Şi mlădiţele ei, ca cedrii puternici.
- 12 Întins-ai viţele pînă la mare
Şi pînă la riuri butaşii ei.

* Un instrument musical său „Traudafiri lirici“.

- 13 Pentru ce stricat-ai gardurile ei.
Şi cules-au dintr'însa toţi trecătorii drumului?
- 14 O rîmă mistreţul din pădure,
Şi fiarele cîmpilor o au păscut.
- 15 Dumnezeuul oştirilor, întoarce-Te, rogu-Te!
Priveşte din ceruri şi vezi
Şi cercetează viţa aceasta!
- 16 Intemeiază ce a sădit dreapta Ta
Şi pe vlăstarul pe care lai ales.
- 17 Ars-a prin foc, şi e tăiată!
Ei pier înaintea Fejii Tale ameninţătoare.
- 18 Fie mina-Ta asupra bărbatului din dreapta Ta,
Asupra fiului omului ce Ți-ai ales.
- 19 Şi nu ne vom depărta de Tine.
Reînvia-ne-vei, şi numele Tău vom chema.
- 20 Doamne, Dumnezeul oştirilor, întoarce-ne!
Luminează Faţa-Ta, şi vom fi mîntuiţi!

PSALMUL LXXXI

Psalmistul aminteşte Leviţilor, să sune din trîmbiţă în ziua de anul nou şi să amintească poporului eşirea din Egipt.

- 1 Meşterului cîntăreţ din aghitith. * Al lui Asaf.
- 2 Cîntaţi Domnului puterea noastră!
Cîntaţi Dumnezeului lui Iacob!
- 3 Înălţaţi psalmul şi luaţi toba,
Harfa plăcută cu cimpoiul!
- 4 ** Trîmbiţaţi către luna cea nouă

* Un instrument musical.

** În ziua de anul nou Israelit ראש השנה prima zi de Octombrie
חשוון

- Trîmbițați la timp hotărît, în ziua sărbătoarei noastre !
 5 Căci legea lui Israel
 E o poruncă a Dumnezeului lui Iacob.
 6 Mărturie în Iosif au pus
 La eșirea lui din țara Egiptului...
 Limbă necunoscută mie am auzit :
 7 Scos-am de sub sarcină spinarea lui,
 Mîinile lui dela lutul oalei au trecut.
 8 În strîmtorare ai țipat și izbăvit-te-am ;
 Ți-am răspuns în taina vijeliei ;
 Cercatu-te-am la apa Merivei.—Selah.
 9 Ascultă poporul Meu ! Și mărtursi-voi în fața ta Israel
 Dacă Mă vei asculta !
 10 Să nu fie întru tine Dumnezeu străin !
 Și nu te vei închina Dumnezeului străinilor !
 11 Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, cel care te-am scos
 din țara Egiptului ;
 Care lărgit-am gura ta și o voi umple.
 12 Însă n'a ascultat poporul Meu glasul Meu,
 Și Israel n-a primit [*vorbele mele*].
 13 Atunci le-am trimis după privirile inimii lor,
 Mers-au în sfaturile lor.
 14 De m'ar fi ascultat poporul Meu !
 De-ar fi umblat Israel pe căile mele !
 15 Într'o ciupă vrăjmașii lor i-ași fi zdrobit,
 Și împotriva celor cari Mă necăjesc aș fi întors
 mînia mea.
 16 Celor cari urăsc pre Domnul mințit-au Lui,
 Și va fi vremea lor [*de răsplată*] în veci ;
 17 Și i-ași fi hrănit din grăsimea grîului,
 Și cu miere din stînci te-ași fi săturat.

PSALMUL LXXXII

Aci psalmistul pune în vedere judecătorilor, să judece drept
 și să nu strimbe dreptul celor săraci.

- 1 Psalm al lui Asaf,
 Dumnezeu stă întru soborul celor puternici ;
 În mijlocul judecătorilor va judeca.
 2 Pînă cînd veți judeca strîmb,
 Și pe păcătoși veți părteni ?—Selah.
 3 Judecați [*drept*] pe sărmanul și pe orfanul
 Celui smerit și celui sărman faceți-i dreptate,
 4 Izbăviți pe cel sărman și pe cel sărac,
 Din mîna celor răi scapați-ii.
 5 Nu vor să știe nici să priceapă,
 Căci prin întuneric ei umblă ;
 Să clatină toată temeliea pămîntului.
 6 Zis-am : „Dumnezei sunteți”.
 Și fii Celui Înalt sunteți cu toții.
 7 Cu toate acestea ca oameni veți muri,
 Și ca oricare principe veți cădea.
 8 Scoală, Dumnezeule, judecă pămîntul !
 Căci Tu vei moșteni pe toate popoarele.

PSALMUL LXXXIII

- Rugăciune către Atotputernicul să stirpească vrăjmașii cei
 mulți cari se războiesc asupra lui Israel.

- 1 O cîntare ; psalm al lui Asaf.
 2 O Doamne, nu tăcea !
 Nu amuți, și nu te odihni, Dumnezeule puternic !

- 3 Căci iată vrăjmașii Tăi foiesc,
Și cei cari Te urăsc au ridicat capul.
- 4 Asupra poporului Tău ei se string în taină,
Și se sfătuiesc împotriva tainelor Tale.
- 5 Zis-au: Veniți să-i nimicim, să nu mai fie popor,
Și ca să nu se pomenească încă numele lui Israel!
- 6 Căci s'au sfătuit împreună ca un suflet,
Împotriva Ta încheiat-au legământ;
- 7 Corturile idumeilor și ismailiților,
Moabiților și agarienilor,
- 8 Gebaliții, amoniții, amaliții,
Filiștenii locuitori din Sohar;
- 9 De asemenea și așurii venit-au cu dînșii,
Dat-au ajutor fiilor lui Loth.—Selah.
- 10 Fii cu ei așisderea lui Midian,
Lui Sisra, și lui Iabin, lângă apa lui Kișon!
- 11 Nimiciți în Ein-Dohr,
Făcutu-s'au gunoiul pământului.
- 12 Pune pe frunțașii lor ca pre Oreb și pre Zeb,
Și ca Zebah și ca Zalmunah, toți domnitorii lor!
- 13 Cei cari au spus: „moșteni-vom
Strălucirea Domnului“!
- 14 Dumnezeu meu! pune-i ca o roată,
Ca paiul în fața vântului.
- 15 Cum focul arde pădurea,
Și flacăra cuprinde munții!
- 16 Așa gonește-i prin vijelia Ta,
Și prin furtuna Ta înspăimintă-i!
- 17 Acoperă obrajiilor lor de ocară,
Și cerceta-vor numele Tău, Doamne!

- 18 Să se rușineze, să se irosească în vecii vecilor!
Să se cufunde, și să piară!
- 19 Și să cunoască că Tu singur ai numele de Veșnic,
Cel Prea Înalt peste tot pământul!

PSALMUL LXXXIV

Dorința sufletului său către casa Domnului.

- 1 Meșterul cîntăreț pe ghitith. * Ai fiilor lui Corah;
Un psalm:
- 2 Cât de iubite sunt sălașurile Tale,
Domnul oștirilor!
- 3 Dorește și chiar se sfîrșește de dor sufletul meu către
pridvorurile Domnului.
Inima și trupul meu bucura-se-vor de Atotputernicul
cel viu.
- 4 Chiar și pasărea și-a găsit casa,
Și rîndunica cuibul-său în care pus-a puișorii săi...
Altarele Tale, Domnul oștirilor!
Regele și Dumnezeuul meu, [fă ca să le găsească].
- 5 Ferice de cei cari șed în casa Ta!
Care încă Te laudă.—Selah.
- 6 Ferice de bărbatul a cărui putere este în Tine!
A cărui cărare este în inima lui!
- 7 Trecători prin valea Baca **
În izvor au prefăcut-o,
Chiar cu blagoslovenie învălește învățătura lor.
- 8 Merg din putere în putere,
Arăta-se-vor către Dumnezeu în Sion.

* Un instrument muzical.

** Valea plîngerii.

- 9 Dumnezeu, Domnul oștirilor auzi rugăciunea mea !
Ascultă Dumnezeu lui Iacob !—Selah.
- 10 [Eu], Scutul vostru, vezi Dumnezeul !
Și privește fața miruitului Tău !
- 11 Căci mai bine este o zi în pridvorurile Tale, de cât
o mie [în robie].
Am ales a sta pe pragul casei Dumnezeului meu,
De cât a locui în corturile celor răi.
- 12 Căci soarele și scutul Domnului, Dumnezeului este,
Har și cinste, vă dă Domnul,
Nu va cruța binele Domnul [pentru cei] cari urmează
în desăvârșire.
- 13 Domnul oștirilor !
Ferice de omul care se încredințează în Tine !

PSALMUL LXXXV

Ruga către Domnul, ca să întoarcă mina Sa dela poporul Său
și să-l mîntuiască ca în zilele din vechime.

- 1 Meșterul cîntăreț. Al fiilor lui Corăh. Un psalm.
- 2 Bine-ai voit, Doamne, în pămîntul Tău !
Intors-ai robiții lui Iacob ;
- 3 Ertat-ai păcatele poporului Tău,
Acoperit-ai toate greșalele lor.—Selah.
- 4 Retras-ai toată urgia-Ta,
Intorsu-ai din furia miniei Tale.
- 5 Intoarce-Te Către noi, Dumnezeul mînfuirii noastre :
Și încetează furia Ta asupra noastră !
- 6 Oare în veci Te vei mînja asupra noastră ?
Vei întinde furia Ta din neam în neam ?
- 7 Oare Tu, Te vei reîntoarce, ca să ne reînviezi,
Și ca poporul-Tău să se veselească în Tine ?

- 8 Arată-ne, O Doamne, mila Ta !
Și dă-ne mîntuirea Ta !
- 9 Voi ascultă ce va zice Atotputernicul ;
Domnul va grăi de pace poporului Său și cuvio-
șilor Săi,
Să nu se mai întoarcă la nebuniile lor.
- 10 Cei cari se tem de El, sunt aproape, de mîntuirea-Sa
Și astfel Slava Sa va sălășlui în țara noastră.
- 11 Mila și adevărul întîlni-se-vor,
Dreptatea și pacea se vor săruta ;
- 12 Adevărul din pămînt răsare,
Și dreptatea din ceruri privește.
- 13 Dumnezeu va da bunătatea,
Și pămîntul nostru va da rodul său.
- 14 Dreptatea înaintea lui va merge,
Și o va pune în calea pașilor lui.

PSALMUL LXXXVI

Rugăciune mulțumire și nădejde, cînd a fugit dinaintea lui Saul.

- 1 Ruga lui David.
Pleacă Doamne urechea Ta, răspunde-mi !
Căci mîhnit și lipsit sînt eu.
- 2 Păzește sufletul meu, căci cucernic sunt !
Mîntuește pre robul Tău ! Tu Dumnezeul meu, în
care nădăjduesc !
- 3 Miluește-mă, Dumnezeul meu !
Căci către Tine voi strigă toată ziua.
- 4 Veselește sufletul robului Tău,
Căci către Tine, Dumnezeul meu, îmi înalț sufletul.
- 5 Căci Tu, Doamne, bun ești,
Și ertător și plin de mila tuturor celor cari Te chiamă,

- 6 Dar auzi Doamne, ruga mea,
Și primește glasul stăruințelor mele!
- 7 În ziua de strîmtoarea mea, Te voi chema,
Căci îmi vei răspunde;
- 8 Nimeni ca Tine întru Putere Dumnezeuul meu,
Și nimic asemenea faptelor Tale.
- 9 Toate popoarele, cari le ai făcut, veni-vor,
Și se vor închina dinaintea Ta, Dumnezeuul meu,
Și vor cinsti numele Tău;
- 10 Căci mare ești Tu, și faci minuni,
Tu Dumnezeule, Tu Unicul.
- 11 Învață-mă, Doamne, calea Ta!
Ca să merg în adevărul Tău.
Leagă inima mea de frica numelui Tău,
- 12 Te voi lăuda, Doamne, Dumnezeuul meu, cu toată inima
Și voi cinsti numele Tău în veci.
- 13 Căci mila Ta mare este asupra mea,
Și ai scăpat sufletul meu din adîncul iadului.
- 14 Dumnezeule! Sculatu-s'au trufașii asupra mea,
Și adunarea de oameni înfricoșători caută sufletul meu
Și nu Te-au pus dinaintea lor.
- 15 Dar Tu Doamne Cel Atotputernic îndurător și milostiv,
Indelung răbdător plin de milă și credință.
- 16 Intoarce-Te spre mine și miluește-mă,
Dă puterea Ta robului Tău,
Și mîntue pe fiul slugii Tale!
- 17 Fă-mi un semn spre bine!
Și să vadă cei cari mă urăsc și să se rușineze!
Căci Tu, Doamne, m'ai sprijinit și m'ai mîngăiat!

PSALMUL LXXXVII

Se vorbește de mărirea Sionului și precăderea lui față cu
celelalte cetăți mari.

- 1 Fiilor lui Corah; Un psalm de cîntare.
- L-au întemeiat pe muntele sfînt.
2 Iubește Doamne, porțile Sionului.
Mai mult decît locașurile lui Iacob.
- 3 Slăvit-au prin grăi în Tine,
Cetatea lui Dumnezeu. — Selah.
- 4 Aminti-voi de Raav și Babilonul ca de cunoscuții mei;
Iată Peleseth și Zohr și Cus,
Aceștia s'au născut acolo.*
- 5 Dar de Sion se va zice: fiecare s'a născut într'însul
Și vor fi întemeiați de Cel Prea Înalt.
- 6 Domnul va număra priu scris popoarele;
Acestea s'au născut acolo. — Selah.
- 7 Și cîntăreți și fluerașii [strig]
„Toate cugetările mele sunt în Tine“.

PSALMUL LXXXVIII

Plînge pre cei zdrobiți de boale și necazuri, și pre prietenii și cunos-
cuții cari se depărtează de el.

- 1 Un psalm cîntat pe mahaloth lehanoth. ** al fiilor lui
Corah. Un învățămînt de Hanan Ezrahitul.
- 2 Doamne Dumnezeuul mîntuirii mele!
Ziua și noaptea [strigat-am] înaintea Ta.
- 3 S'ajungă pînă la tine ruga mea!
Pleacă urechea Ta la văetele mele!

* În Sionului.

** Un alt instrument musical.

- 4 Căci sătul [este] de nenorocire sufletul meu,
Și viața mea se apropie de mormînt.
- 5 Socotit am fost printre cei cari se pogoară în groapă,
M'am făcut un bărbat fără putere.
- 6 Între morți părăsit,
Ca cei omorîți cari dorm în mormînt;
Acei cari nu se mai pomenesc,
Și sunt stîrpiți prin mîna Ta.
- 7 Pusu-m'ai în groapa cea mai josnică,
Dintre cele mai întunecoase, și mai adînci.
- 8 Asupra mea s'a întărit minia Ta,
Și toate valurile Tale ai făcut să mă chinuiască—
Selah.
- 9 Ai depărtat pre iubiți mei dela mine,
Ai făcut să fiu uriciunea lor!
Inchis am fost și nu pot eși.
- 10 Ochiul meu s'a slăbit de neaz;
Către Tine strig, Doamne!
În fiecare zi întind către tine minile mele.
- 11 Oare pentru morți minuni vei face?
Oare umbre se vor ridica, și te vor lăuda? —
Selah.
- 12 Cine va povesti în mormînt mila Ta?
Și credința Ta intru pierirea lor?
- 13 Au cunoscut în întunec minunile Tale,
Și dreptatea Ta pe pămîntul uitării?
- 14 Însă eu către Tine, Doamne am strigat,
Și diminează ruga mea Te va întîmpina.
- 15 Pentru ce dar, Doamne, lepezi sufletul meu?
Ascunzi Fața Ta de mine?
- 16 Sărman sunt eu și [sîm] tinerețea cum mi se stinge,

- Indur durerile și desnădăjduesc.
- 17 Asupra mea a trecut urgia Ta,
Spaima Ta m'a zdrobit.
- 18 Inconjuratu-m'au ca apele toată ziua,
M'au cuprins împreună.
- 19 Ai depărtat dela mine pe iubiți, pe prieteni;
Pentru cunoscuții mei pierdut sunt în negură.

PSALMUL LXXXIX

Se roagă lui Dumnezeu să nu înceteze împărăția lui David.

- 1 Un învățămînt de Ethan Ezrahitul.
- 2 Mila Domnului în veci voi cînta;
Din neam în neam cunoscut voi face credința Ta
prin gura mea.
- 3 Căci am zis: «Lumea prin milă va fi zidită,
Cerurile întemeiate cu adevărul Tău într'însele.»
- 4 Am făcut legămînt cu alesul meu;
Jurat-am lui David robul meu;
- 5 Pînă în veci voi însemna urmașii tăi,
Și zidit-am din neam în neam scaunul tău. Selah.
- 6 Și lăudate vor fi de ceruri minunile Tale, Doamne!
Chiar adevărul Tău va fi în soborul celor sfinți.*
- 7 Căci cine în cer** se va asemana cu Dumnezeu?
- Care se va potrivi cu Domnul din fii celor puternici.
- 8 Atotputernicul înfricoșător se face în adunare tainică
a sfinților,
- Mai grozav asupra tuturor celor care-L înconjoară.
- 9 Doamne, Dumnezeul oștirilor! Cine-i ca tine puternic,
Iah?

* Fii Domnului, duhuri cerești.

** Vezi adn. Ps. XXXVI Stih 6.

Și credința Ta te înconjură.

- 10 Tu stăpânești mîndria mării;
In pornirea valurilor ei tu o potolești.
- 11 Tu ai zdrobit ca un om rănit de moarte pe Rohav.*
Cu brațul Tău puternic ai împrăștiat vrăjmașii Tăi.
- 12 Ale Tale sunt cerurile, și al Tău [este] pămîntul,
Lumea și tot ce-l umple, Tu l-ai întemeiat.
- 13 Miază-noaptea și miază-zi Tu le-ai zidit;
Tabor și Hermon în numele Tău se vor bucura.
14. Al tău [este] brațul cu puterea,
Întărește mîna Ta, înalță dreapta Ta.
15. Dreptatea și judecata întemeiază scaunul Tău,
Mila și credința întîmpină Fața Ta.
- 16 Ferice de poporul care știe strigătul de bucurie!
Doamne, în lumina Feții Tale ei vor umbla!
- 17 In numele Tău se vor bucura toată ziua,
Și în dreptatea-Ta se vor înalța.
- 18 Căci strălucirea puterii lor ești Tu, și prin bunăvoința
Ta se va înalța puterea** noastră.
- 19 Căci Domnul scutul nostru [este],
Și sfințul lui Israel, regele nostru.
- 20 Atunci grăit-ai în vedenia evlavioșilor Tăi,
Și ai zis: „Nădejde am în ajutor asupra viteazului,
Înălțat-am un ales din popor;
- 21 Aflat-am pe David robul meu
Cu unt de lemnul sfînt al meu l-am miruit:
- 22 Pentru că mîna mea întemeia va cu el,
Și brațul meu îl va întări.

* Profeții numesc Egiptul „Mindru”.

** ebr. cornul nostru.

- 23 Nu-l va asupri dușmanul;
Nici cel mișel nu-l va mîhni;
- 24 Și zdrobi-voi înaintea lui pre asupritorul său,
Și pre dușmanii lui îi voi lovi.
- 25 Și credința mea, și mila mea cu dînsul vor fi,
Și în numele meu înalță-se-va puterea lui.
- 26 Și pus-am pre mare mîna sa,
Și fluviile la dreapta sa.
- 27 El mă va chema; „Tatăl meu ești Tu,
Atotputernicul, și stîncă mîntuirii mele”.
- 28 Și eu ca cel dintîi născut,
Îl voi cunoaște mai presus de cît toți regii
pămîntului.
- 29 In veci îi voi păstra lui mila mea,
Și legătura mea va fi credincioasă lui;
- 30 Și voi pune pe vecinicie urmași lui, și scaunul-său
cîte zile vor fi ceruri.*
- 31 Insa, de vor* părăsi fiii lui învățătura mea,
Și după judecățile mele nu vor urma,
- 32 Dacă legile mele vor poneгри;
Și poruncile mele nu le vor păzi,
- 33 Pedepsi-voi cu varga fără [de] legile lor,
Și cu plăgi păcatele lor;
- 34 Dar mila mea nu o voi lua înapoi dela dînsul,
Nici nu voi fi strîmb în credința mea,
- 35 Nici nu voi batjocuri legătura mea,
Și ce a eșit din buzele mele nu voi preschimba.
- 36 Un singur jurămînt făcut-am prin sfințenia mea;
Lui David, nu voi minți.
- 37 Urmașii lui în veci vor fi;

* Vezi adn. Ps. XXXVI Stilh 6.

- Și scaunul său ca soarele înaintea mea, va sta.
 38 Ca bun întemeiat va fi pururea.
 Și un martor va fi în cer * netăgăduitor.—Selah.
- 39 Cu toate că Tu l-ai părăsit și disprețuit!
 Și supăratu-Te-ai cu unsul Tău!
 40 Zădărnicit-ai legătura robului Tău;
 Batjocorit-ai la pământ coroana lui.
 41 Spărt-ai toate gardurile lui;
 Dărimat-ai cetățile lui.
 42 Prădatu-l-au toți trecătorii.
 În calea Domnului, fost-a de rușinea vecinilor-săi.
 43 Înălțat-ai dreapta apărătorilor săi,
 Bucurat-ai toți dușmanii săi;
 44 Și întors-ai vârful săbii lui;
 Și nu l-ai întărit în război.
 45 Nimicit-ai strălucirea lui;
 Și tronul său la pământ l-ai umilit;
 46 Scurtat-ai zilele tinerețelor lui,
 Acoperitul-ai cu rușine.—Selah.
- 47 Pînă cînd, Doamne, Te vei ascunde în veci?
 Pînă cînd va arde ca focul minia Tă?
 48 Amintește-Ți că sunt [din țărînă].
 Și ce este vîrsta mea?
 De ce ai făcut în deșert toată omenirea?
 49 Care este omul, care va trăi și nu va vedea moartea,
 Să-și izbăvească sufletul său din mormînt?—Selah.
 50 Unde sunt bunătățile Tale cele dela început, Dumnezeuul
 meu?
 [Cari] jurat-ai lui David credința Ta?
 1 Adă-Ți aminte, Dumnezeul meu, de rușinea robilor Tăi!
 Pus-am în sînul meu toată mulțimea popoarelor;
 52 Acei, cari au defăimat vrăjmașii Tăi, Doamne!

* Vezi adn. Ps. XXXVI Stih 6

- Acei, cari au defăimat urmele unsului-Tău.
 53 Lăudat Domnul în veci! Amin! Amin!

CARTEA IV-a.

PSALMUL XC.

Aci vorbește despre Dumnezeu, că este vecinic și că viața omului
 este scurtă și trecătoare.

- 1 Rugăciune lui Moise, omul lui Dumnezeu.
 Dumnezeuul meu! sălaș ne-ai fost Tu nouă,
 Din neam în neam.
 2 Înainte de a se naște munții,
 Și de a fi plăsmuit pămîntul și lumea,
 Din vecii vecilor, Tu ești Atotputernicul.
 3 Tu întorci omul în pulbere,
 Și zici: „Întoarceți-vă fiii ai omului“!
 4 Căci o mie de ani înaintea ochilor Tăi,
 Sunt ca ziua de eri ce a trecut, și ca o veghe de
 noapte.
 5 Ca un șiroi îi răpește, cînd ei [sunt] încă adormiți.
 dimineața; ca iarba care trece.
 6 Dimineața înflorește și crește,
 Spre seară e tăiată și se vestejește.
 7 Că nimiciți suntem întru urgia Ta,
 Și întru minia Ta suntem tulburați.
 8 Pus-ai păcatele noastre înaintea Ta,
 Tainele Tale înaintea strălucirii Feții Tale.
 9 Că toate zilele noastre trec prin urgia Ta;
 Trecem anii noștri ca un gînd.
 10 Anii vieții noastre de obicei șaptezeci [sunt]
 Și pentru cei cari sunt în putere, optzeci de ani;

- Și cea mai înflorită din zilele (lui) este osteneală și
necaz
Căci iute se taie (*firul vieții*), ș'apoi ne luăm zborul.
11 De cine este cunoscută puterea miniei Tale,
Precum și frica urgiei Tale?
12 Așa dar, învață-ne [*cum*] să întrebuițăm zilele
noastre
Și a proroci cu o inimă înțeleaptă.
13 Intoarce-Te, Doamne ! pînă cînd..... (*vei fi miniat*) ?
Și îndură-Te de robii Tăi !
14 Satură-ne dimineața cu mila Ta,
Și să cîntăm, și să ne bucurăm toate zilele
noastre.
15 Invesește-ne pentru zilele în cari ne-ai întristat,
Pentru anii în cari văzut-am numai rele.
16 Și să se arăte robului Tău lucrarea-Ta,
Și slava Ta asupra fiilor lor !
17 * Să strălucească harul Domnului Dumnezeui nostru
asupra noastră
Și lucrul minilor noastre întemeiază asupra noastră,
Și lucrarea minilor noastre întemeiază !

PSALMUL XCI

Act vorbește despre fericirea omului; care are încredere în Dumnezeu

1 ** Cel care șade în taină, Celui Prea Înalt

* Psalmul XC și XCI se atribuesc lui Moise. Stihul 17 din psalmul XC e în legătură cu psalmul XCI.

** Cu stihul 17 din psalmul precedent se începe conjurația contra duhurilor rele, și se psalmuiește la Evrei :

a) în casa mortului, numai în momentul cînd își dă sutietul ;

b) în fiecare seară înainte de culcare, și

c) în ajunul cumetriei.

- La umbra Atotputernicului sălășluiește.
2 Și spune-voi Domnului : „Adăpostul meu și stîncamea,
Dumnezeul meu încredințează-mă întru El !
3 Că el te va izbăvi de lațul întins,
De ciuma molipsitoare.
4 Cu penele Sale te va acoperi,
Și sub aripele Sale te va sălășlui ;
Scutul și pavăza [*este*] adevărul Său.
5 Nu te vei teme de spaima nopții,
Nici de săgeata care zboară ziua.
6 De omorul care prin beznă bîntue,
Nici de boalele molipsitoare, care pustiesc în namiazămare.
7 Cădea-vor alătura de tine o mie,
Și zeci de mii la dreaptata ta,
De tine nu se va apropia ;
8 Numai cu ochii tăi vei privi,
Și răsplată celor răi vei vedea
9 Căci Tu, Doamne, sălaşul meu ești !
Cel Prea Înalt pusu m-ai sub adăpostul Tău.
10 Nu te va întîmpina răul,
Nici molima nu se va apropia de cortul tău.
11 Căci îngerii Săi va porunci pentru tine,
Ca să te păzească în toate căile tale ;
12 Pe palme te vor ridica,
De teamă să nu lovești de o piatră piciorul tău.
13 Pre leu călca-vei și pre năpîrcă,
Zdrobi vei pre leul tînăr și pre balaur.
14 Căci de mine a avut dragoste și izbăvi voi pre el,
Și întări-l voi că știe numele Meu.
15 Mă vă chema și-i voi răspunde ;
Cu dînsul sunt Eu,

- 16 Din strîmtorare il voi scăpă și-l voi cinsti.
Cu zilele îndelungate il voi sătura,
Și-i voi arată mîntuirea Mea.

PSALMUL XCII.

Căile Domnului sunt de nepătruns; cum stirpește pre cei răi și ajută
pre cei cari L proslăvesc.
Laudă și cîntarea lui Adam în ziua de Simbătă.

- 1 Psalm de cîntare pentru ziua de Simbătă.
- 2 Bine este a lăudă pre Domnul,
Și a psălmui numele Tău Prea Înalt!
- 3 De-a vesti de dimineată mila Ta,
Și noaptea adevărul Tău.
- 4 Din alauta cu zece strune și din cimpoiul,
O cîntare din harfă.
- 5 Căci bucuratu-m'ai Doamne, prin faptele Tale!
Prin lucrările minilor Tale mă voi înveseli.
- 6 Cît de mărețe sunt faptele Tale, Doamne!
Adînci mult cugetărie Tale!
- 7 Omul prost nu va știi
Și cel smintit nu va pricepe aceste.
- 8 Dacă cresc, cei răi ca iarba,
Și înfloresc toți făptuitorii de rele,
Inseamnă că vor fi nimiciți în vecii veciilor;
- 9 Dar înălțat în veci ești, Doamne!
- 10 Căci iată dușmanii Tăi, Doamne!
Căci iată dușmanii Tăi peri-vor.
Imprăstieți vor fi toți făcătorii de rele.
- 11 Și vei înalța cornul meu* ca al rinocerului**
Imbătrînit-am în mir proaspăt;

* Ebr. Vezi adn. Ps. XVIII Stih. 2

** Vezi adn. Ps. XXIX stih. 6.

- 12 Și privi-va ochiul meu [peirea] dușmanilor mei,
Cînd se răzvrătesc asupra mea cei răi,
Auzi-vor urechile mele.
- 13 Cel drept ca palmierul va înflori,
Ca cedrul din Liban va crește.
- 14 Răsădit fiind în casa Domnului,
În pridvorul Dumnezeului nostru vor înflori.
- 15 Încă vor crește în adînci bătrînețe
Îngrășați și verzi vor fi,
- 16 Ca să vestească, că drept [este] Domnul,
Stîncă mea, și nu [este] nedreptate în El.

PSALMUL XCIII

Aci se vorbește de mărirea Celui care locuiește în ceruri.

- 1 Domnul domnește. De strălucire [este] îmbrăcat;
Îmbrăcat [este] Domnul întru putere
Cu care s'au încins și au întemeiat lumea ca să nu
se clatine.
- 2 Întemeiat [este] scaunul Tău, de atunci,
Din veci [ești] Tu.
- 3 Rădăcat-au fluviile Domnul!
Ridicat-au fluviile glasul lor,
Ridica-vor fluviile valurile lor.
- 4 Mai mult de cît glasurile apelor multe și puternice,
De cît valurile mării, strălucitor [este] în înălțimea
Domnului.
- 5 Mărturiile Tale [sunt] adevărate foarte;
Casei Tale se cuvine sfințenie,
Doamne, pentru ani îndelungați.

PSALMUL XCIV

Rugăciune către Dumnezeu, ca să judece pe cei răi.

- 1 Atotputernicul, răzbunărilor [este] !
Dumnezeu, Atotputernicul, răzbunărilor strălucește !
- 2 Înălță-Te judecător al pământului !
Întoarce răsplata asupra celor mindri !
- 3 Pînă cînd cei răi, Doamne !
Pînă cînd cei răi se vor făli ?
- 4 Aspru întreba-vor, și vor grăi ;
Și se vor făli făcătorii de rele.
- 5 Pre poporul Tău, Doamne, apăsatu-l-au !
Și moștenirea Ta asuprit-o-au !
- 6 Pre văduvă și pre străin au omorît,
Și pre orfani prădatu-i-au ;
- 7 Și spus-au : „Nu va vedea Iah,
Și nu va pricepe Dumnezeul lui Iacob “ !
- 8 Pricepeți voi neștiutorilor din popor !
Și voi, nătărăi, cînd veți prinde la minte ? !
- 9 Cel care au sădit urechea, oare nu va auzi ?
Cel care au plămuit ochiul, oare nu va privi ?
- 10 Cel care mustrează popoarele oare nu va certa ?
Cel care învață [pre om] știința [nu va ști] ?
- 11 Dumnezeu cunoaște cugetările omului,
Cari sunt numai deșărtăciune.
- 12 Ferice de omul pre care-l mustrează Iah !
Și pre care din învățătura Ta îl înveți.
- 13 De a-l liniști în zilele rele,
Pînă se va săpa groapa pentru cel rău !
- 14 Căci nu va lepăda Domnul pre poporul Său,
Și moștenirea Sa nu o va părăsi ;

- 15 Căci, cînd dreptatea se va întoarce la judecată,
Atunci, toți cei cu inimă dreaptă îi vor urma.
- 16 Cine se va scula pentru mine împotriva celor răi ?
Cine se va război cu mine împotriva făcătorilor de rele ?
- 17 De nu m'ar fi ajutat Dumnezeu,
Într'o clipă sufletul meu ar fi fost în mormînt.—
- 18 De am spus : „alunică piciorul meu “ ! mila Ta,
Doamne ! m'a sprijinit.
- 19 Cînd se frămîntă gîndurile în mine,
Mîngîerile Tale veselesc sufletul meu.
- 20 Oare împreunatu-s'au în Tine scaunul răutăților ?
Oare plănuitorii de rele au așezat lege ?
- 21 Se îngrămădesc asupra sufletului celui drept,
Și singele nevinovat îl vor osîndi ;
- 22 Însă mi-a fost Domnul în ajutor,
Și Dumnezeul meu stîncă sprijinului meu.
- 23 Și va întoarce asupra lor nedreptățile lor,
Și cu răutatea lor îi va zdrobi, zdrobi-i-va Domnul
Dumnezeul nostru.

PSALMUL XCV

Îndeamnă inima poporului să mulțumească lui Dumnezeu
și să-L asculte.

- 1 Veniți să cîntăm Domnului,
Să chiuim de bucurie Domnului stîncă mînfuirii
noastre !
- 2 Să întîmpinăm Fața Sa cu laudă,
În psalmi strigîndu-L !
- 3 Căci Atotputernic, mare Dumnezeu [este],
Și rege mare asupra tuturor puterilor.
- 4 Căci în mîna Sa adîncurile pămîntului [sunt],

- Și înălțimile munților *[sunt]* ale Sale.
- 5 Căci a Sa *[este]* marea ; că El însuși au făcut-o ;
Și uscatul minile Sale l-au plăsmuit ;
- 6 Veniți să ne închinăm și să ne îngenunchem,
Și să ne așternem înaintea Sa, Dumnezeu Cel care
ne-au făcut !
- 7 Căci El Dumnezeul nostru *[este]*,
Și noi suntem poporul pășunii Sale,
Și oile de sub minile Sale
Astăzi încă glasul Său de-ați putea asculta !
- 8 Nu întăriți inimele voastre ca la Meriva,
Și ca în ziua de masă în pustiu.
- 9 Unde ispititu-M'au părinții voștri,
M'au mahnit, cu toate că au văzut făpturile Mele.
- 10 Patruzeci de ani am disprețuit acest neam
Și am zis : „Un popor cu inima rătăcită *[sunt]* ei ;
Și nu cunosc căile Mele“.
- 11 De aceia jurat-am în urgia Mea,
Că nu vor intra la locul odihnei Mele !

PSALMUL XCVI

Îndeamnă poporul la laudă lui Dumnezeu

- 1 Cîntați Domnului cîntare nouă !
Cîntați Domnului, *[locuitorii]* a tot pămîntului !
- 2 Cîntați Domnului !, binecuvîntați numele Său,
Vestiți din zi în zi mîntuirea Sa !
- 3 Povestiți între popoare cinstea Sa !
În toate neamurile minunele Sale !
- 4 Căci mare *[este]* Dumnezeu și lăudat foarte,
Înficoșat *[este]* asupra tuturor Zeilor ;
- 5 Căci toți zeii popoarelor idoli sunt,
Dar Dumnezeu făcut-au cerurile.
- 6 Mărire și strălucire înaintea Sa !

- Putere și mărire în Sfîntenia-Sa.
- 7 Aduceți Domnului voi, neamurile popoarelor,
Aduceți Domnului mărire și putere !
- 8 Aduceți Domnului cinste numelui Său !
Rădicați daruri, și veniți la pridvoarele Sale !
- 9 Închinați-vă Domnului în strălucita Sa sfîntenie ! cutremurați înaintea Sa, tot pămîntul
- 10 Spuneți între popoare : „Dumnezeu domnește ;
Chiar au întemeiat lumea, care nu se va clăti ;
Judecă-va popoarele cu dreptate“.
- 11 Bucură-se-vor cerurile, și se va înveseli pămîntul ;
Mugește marea și tot ce o umple.
- 12 Înveseli-se-vor cîmpiile, și toate cele ce sunt în ele,
Atunci se vor bucura toți copacii pădurii.
- 13 *[Ești]* dinaintea Domnului, căci vine,
Căci vine, ca să judece pămîntul ;
Va judecă lumea cu dreptate,
Și popoarele cu credința Sa.

PSALMUL XCVII

Mărire Domnului și înălțarea Sa. Rușinea celor cari se închină la idoli

- 1 Domnul domnește ; înveseli-se-va pămîntul,
Bucură-se-vor ostroave multe !
- 2 Nourii și picla în jurul Său,
Dreptatea și judecata *[sunt]* temelii scaunului Său.
- 3 Focul se revărsă înaintea Sa,
Și arde împrejur pre vrăjmașii Săi.
- 4 Luminează fulgerile Sale lumea,
Vede și se cutremură pămîntul ;
- 5 Munții se topesc ca ceara dinaintea Domnului,
În fața Stăpînului a tot pămîntului.

- 6 Vestiți cerurilor dreptatea Sa,
Și să vadă toate popoarele slava Sa.
- 7 Să se rușineze toți acei cari slujesc cele cioplite,
Și care se laudă cu idoli.
Toți idolii se pleacă înaintea lui !
- 8 Ascultă și te bucură Sioane,
Și înveselească-să ficele Iudeiei
Pentru judecățile Tale, Doamne !
- 9 Căci Tu, Doamne ! ești Cel Prea Înalt peste tot pământul,
Foarte înălțat [*ești*] peste toate puterile.
- 10 Cei cari iubesc pe Domnul, urăsc relele ;
Păzește sufletul smeriților Săi,
Din mina celor răi îi va mântui.
- 11 Lumina strălucește pentru cel drept,
Și pentru cei cu inima curată, bucurie ;
- 12 Bucurați-vă cei drepti în Domnul,
Și laudați-L în amintirea Sfînțeniei-Sale !

PSALMUL XCVIII

Cîntec de mulțumire lui Dumnezeu.

- 1 Psalmul.
Cîntați, psălmuiți Domnului. O cîntare nouă !
De minuni făcută,
Mîntuitu-l-au dreapta Sa și brațul sfînțeniei Sale ;
- 2 Cunoscut au făcut Domnul mîntuirea Sa
În ochii popoarelor, descoperit-au dreptatea Sa.
- 3 Pomenit-au mila Sa și credința Sa casei lui Israel,
Au văzut toți colțurile pămîntului, mîntuirea Dumne-
zeului nostru.
- 4 Chiuiți de bucurie lui Dumnezeu,
Toți [*locuitorii*] ai pămîntului !

- Strigați, cîntați și psălmuiți !
- 5 Psălmuiți Domnului cu harfa ;
Cu harfa și cu glasul psălmuiți !
- 6 Cu surle și glasul cornului
Chiuiți de bucurie în față regelui, Domnului !
- 7 Mugească marea și tot ce o umple,
Lumea și cei care locuiesc într'însa ;
- 8 Apele bat din palme împreună,
Munții cîntă ;
- 9 Dinaintea Domnului, care vine să judece pământul
Va judeca lumea cu dreptate,
Și popoarele fără viclenie.

PSALMUL XCIX

Înălțarea Domnului ; judecata dreaptă al lui Dumnezeu, care nu caută
nici la fața profeților.

- 1 Domnul domnește, tremurați popoarelor !
Cel care șade între Heruvimi ; clatină-se pământul ;
- 2 Domnul în Sion mare este,
Și înălțat este peste toate popoarele.
- 3 Sărbători-vor numele Tău cel mare și înfricoșat !
Că sfînt este El ;
- 4 Și puterea regelui care iubește dreptatea
Ai întemeiat-o Tău,
Cu neprihănire judecata și dreptatea în Iacob Tu
ai făcut.
- 5 Ridicați [*în slava*] pre Domnul Dumnezeuul nostru
Și așterneți-vă la scaunul picioarelor Sale !
Sfînt este El !
- 6 Moise și Aarôn între preoții Săi,
Și Samuel între cei cari cheamă numele Său,

Chemat-au pre Domnul și El au auzit.

- 7 In stîlp de nourî au grăit Domnul cu dinșii,
Au păzit mărturiile Sale și lege dat-au lor.
- 8 Domnul, Dumnezeuul nostru, ești Tu; Țe-ai răspuns,
Atotputernic ertător ai fost pentru ei,
Dar răzbunător asupra faptelor lor;
- 9 Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru
Și vă așterneți Lui, la muntele Sfințeniei-Sale!
Căci sfînt este Domnul, Dumnezeuul nostru!

PSALMUL C

Laudă și povestire în fața norodului despre fala Domnului.

- 1 Psalm de laudă.
Chiuiți de bucurie Domnului toți [locuitorii] ai pămîntului!
- 2 Slujiți pe Domnul cu bucurie,
Veniți în față Sa cu cîntece,
- 3 Cunoașteți că Domnul este Dumnezeu!
Care ne-a făcut, ai Lui suntem poporul Său suntem
și oile pășunii Sale.
- 4 Intrați în porțile Sale cu laudă,
In pridvoarele cu rugă!
Lăudați-L pre El, binecuvîntați numele Său;
- 5 Căci bun este Domnul;
In veci este mila Sa și din neam în neam credința
Sa, va fi.

PSALMUL CI

Aci vorbește de însușirile cele bune și adevărate ale lui David.

- 1 * Un psalm al lui David.
Mila și judecata cînta-voi Ție;

* Acesta este al V-lea din cei șapte psalmi de ispășire.

- 2 Domnului voi cînta Ție, Domnului voi psălmui.
Voi cugeta la calea desăvîrșirii
Pînă cînd vei veni la mine — Merge-voi cu o
inimă neprihănită
In mijlocul casei mele.
- 3 Nu vei pune dinaintea ochilor mei faptele celor răi;
A face lucru nevrednic urăsc;
Și nu se va alipi de mine;
- 4 Inima stricată se va întoarce dela mine;
Răul nu-l cunosc;
- 5 Cel care clevește în ascuns pre aproapele său, pre
acela îl voi zdrobi;
Pre cel cu ochii mîndri și cu inima nesățioasă nu-l
pot [suferi];
- 6 Ochii mei asupra celor credincioși pre pămînt [voi avea],
Ca să șeadă cu mine;
Cel care merge pe calea desăvîrșită, acela mă va sluji.
- 7 Nu va șeadea în lăuntrul casei mele cel care face înșelăciuni:
Și cel care spune minciuni nu va fi întemeiat în-
aintea ochilor mei;
- 8 In fiecare dimineată voi zdrobi pre cei răi din țară,
Voi stîrpi din cetatea Domnului pe toți făcătorii de rele.

PSALMUL CII

Rugăciune către Dumnezeu să-l scape din nevoi, să se îndure de
Sion și să-l reclădească.

- 1 Rugăciune celui smerit, care lîncezește, și înaintea Dom-
nului își revărsă durerea sa;
- 2 Doamne ascultă ruga mea,
Și strigătul meu către Tine să vie!
- 3 Nu ascunde Fața Ta dela mine în ziua mea de strîmtorare

- Pleacă către mine urechea Ta, în ziua când voi striga,
Grăbește, răspunde-mi!
- 4 Căci se mistuesc ca fumul zilele mele,
Și oasele mele ca o vatră fășiesc;
- 5 Lovită a fost ca iarba și s'a uscat inima mea;
De am uitat să măninc pînea mea,
- 6 Cu glasul suspinelor mele,
Am lipit oasele mele de carnea mea;
- 7 Asemănatu-m-am cu huhurezul pustiului,
Și sunt ca o bufniță din dărîmături.
- 8 M'am deprins cu suferințele mele
Și m'am făcut ca o pasăre singuratecă de pe acoperiș;
- 9 Toată ziua mă batjocuresc vrăjmașii mei,
Și cei cari mă rîd, pre mine se jură.
- 10 Căci cenușă am mîncat drept pîne
Și băuturile mele cu plînsul meu am amestecat.
- 11 Din fața miniei Tale și urgiei Tale m'ai înălțat
Și apoi m'ai azvîrlit.
- 12 Zilele mele ca o umbră sunt, care se apleacă spre
sfârșit și eu sunt ca iarba care se usucă;
- 13 Iar Tu, Doamne! în veci rămii
Și pomenirea Ta din neam în neam.
- 14 Tu, scoală-Te! miluește Sionul;
Căci vreme este de al milostivi,
Căci venit-a timpul sorocit.
- 15 Căci iubit au robii Tăi, pietrele lui
Și țărîna lui se vor îndura de ei;
- 16 Și se vor teme popoarele de numele Domnului,
Și toți regii pămîntului de slava Ta.
- 17 Cînd Domnul zidi-va Sionul
Arăta-se-va întru slava Sa.
- 18 Se va întoarce către ruga celui nenorocit,
Și nu va disprețui rugăciunile lor;

- 19 Se va scrie aceasta pentru neamul ce urmează,
Și poporul viitor va lauda pe Iah.
- 20 Căci privit-a din înălțimea Sfînteniei Sale;
Domnul din ceruri pe pămînt s'a uitat.
- 21 Pentru a asculta suspinul celor ferecați,
Pentru a deslegă pre cei osîndiți la morțe *
- 22 Pentru a vesti în Sion numele Domnului,
Și a-L lăuda în Ierusalim.
- 23 Cînd popoarele sunt adunate laolaltă,
Și împărații slujesc pre Domnul;
- 24 Infrînt-au în cale puterea mea, scurtat-au zilele mele;
- 25 Zis-am: „Dumnezeul meu nu mă lua în mijlocul zi-
lelor mele.”
- [Tu care] din neam în neam [îți trăești] anii Tăi!
- 26 Mai de demult întemeiat-ai pămîntul,
Și cerurile [sunt] făptura minilor Tale.
- 27 Peri-vor ei, dar Tu ești întemeiat:
Și toate [se vor învechi ca o țesătură]
Și ca pre niște strae îi vei schimba și vor fi schimbați.
- 28 Dar Tu ești același,
Și anii Tăi nu se vor sfârși.
- 29 Fiii robilor Tăi yor locui [Țara-lor]
Și urmașii lor dinaintea Ta vor fi întemeiați.

PSALMUL CIII

Aici laudă și slăvește pre Tatăl cîresc pentru judecată Sa
dreaptă și cu mare milă.

- 1 Psalmul lui David.
Laudă suflete, pe Domnul!
Și tot lăuntru meu numele Său cel sfînt [să-L laude]!

* Ebr. fiii morții. כִּי מוֹתָם

- 2 Laudă suflete pe Domnul,
Și nu uita toate răsplățile Sale !
- 3 El este Cel care iartă toate păcatele tale,
El este Cel care vindecă toate boalele tale ;
- 4 El izbăvește de mormint viața ta,
Și te încunună cu milă și îndurare ;
- 5 El satură cu bunătați bătrânețele tale
Reînoește ca vulturul tinerețele tale.
- 6 Face dreptate Domnul,
Și judecăta tuturor celor apăsăți ;
- 7 Cunoscute au făcut căile Sale lui Moisi,
Fiilor lui Israel isprăvile Sale.
- 8 Indurător și milostiv este Domnul ;
Indelung răbdător și plin de milă ;
- 9 Nu veșnic se ceartă,
Și nu pururea va pizmui ;
- 10 Nu ne dă după păcatele noastre,
Și nu după fără de legile noastre ne răsplătește.
- 11 Căci cât sunt de înalte cerurile de asupra pământului,
Tot așa de mare este mila Sa, către cei cari se
tem de El.
- 12 Pe cât de depărtat este răsăritul de apus,
Depărtat-au dela noi fără de legile noastre ;
- 13 Precum este îndurător tatăl pentru copii [său]
Indurător este Domnul pentru cei cari se tem de El ;
- 14 Căci El știe plâsmuirea noastră,
Amintindu-și că țărină suntem noi ;
- 15 Omul e ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului,
Așa va înflori ;
- 16 Când vîntul trecut-a peste el și nu mai este,
Și nu-și mai recunoaște locul său ;

- 17 Dar mila Domnului [se îndreaptă] din veci în veci spre
cei cari se tem de El,
Și dreptatea Sa, spre fiii fiilor lor ;
- 18 Pentru cei cari păzesc legătura Sa,
Și cari își amintesc de poruncile Sale pentru a le face ;
- 19 Dumnezeu în ceruri, întemeiat are scaunul Său,
Și domnia Sa în toate dăinuiește.
- 20 Lăudați pre Domnul, voi îngerii lui,
Viteji în putere, care împliniți cuvîntul Său,
In auzul glasului cuvîntului Său ;
- 21 Lăudați pre Domnul voi, toate făpturile Sale,
In toate locurile stăpînirii Sale !
Laudă suflete pre Domnul !

PSALMUL CIV

Aici vestește faptele minunate a genezei și laudă pre Făptuitorul
și marea Sa milă către făpturile Sale ;

- 1 Laudă sufletul meu pe Domnul !
Doamne, Dumnezeuul meu, foarte mare ești !
Fală și strălucire, ai îmbrăcat !
- 2 Se învelește cu lumină ca într'o haină ;
Intinde cerurile ca o maramă.
- 3 El îmbină în ape bolțile Sale ;
El face din nourî carul Său,
Se plimbă pe aripele vîntului,
- 4 Din duhuri face pe îngerii Săi,
Din slugile sale, para focului ;
- 5 Întemeiat-au pămîntul pe așezămintele Sale ;
Cu nici-un chip nu se va clătina în vecii vecilor ;
- 6 Asemenea cu o haină acoperit-au adîncuri,
Asupra munților stau apele ;

- 7 La amenințarea Ta ele se vor trage,
De glasul tunetului Tău fugi-vor în grabă;
8 Înălța-se-vor munții, pogori-se-vor în văi,
În locul pre care-ai hotărît lor;
9 Pus-ai hotarul, pre care nu-l vor trece;
Nici să nu se întoarcă să acopere pământul
10 El care trimete izvoare în fluvii
Printre munți îi șerpuește
11 Adăpa-vor toate fiarele câmpului meu,
Astîmpăra-vor catirii setea lor;
12 Pe malul lor * vor locui pasările cerurilor,
De prin ramuri va răsună glasul lor.
13 Cel care adapă munții din bolțile Sale;
Din rodul făpturilor Tale se va sătura pământul.
14 Cel care înflorește iarbă [pentru] dobitoace,
Și (dă) verdeață pentru munca oamenilor,
Și scoate pînea din pămînt,
15 Și vinul veselește inima omului,
Îi strălucește fața mai mult ca unsă cu undelemnul,
și pînea întărește inima omului,
16 Sătura-se-vor copacii Domnului,
Cedrii Libanului, pre cari i-a răsădit;
17 Acolo pasările se vor încuibă;
Cocostîrcul în brazi, [are] locuința lui;
18 Munții cei înalți [adăpost sunt] caprioarelor,
Stîncile adăpostul epurilor;
19 Făcut-au luna pentru timpurile sorocite;
Soarele își cunoaște apusul său.
20 Pus-ai întunec și a fost noapte;
Într'însul mișună toate fiarele pădurii;

* Izvoarele.

- 21 Puii leilor zbiară după pradă,
Și cer dela Atotputernicul hrana lor;
22 Răsare soarele; se retrag, în vizuină, se pitulesc.
23 Omul la lucrul său,
Și la slujba sa iese pînă în seară.
24 Cît de mărețe sunt faptele Tale, Doamne!
Toate cu înțelepciune le-ai făcut,
Plin este pămîntul de stîpînirele Tale;
25 In această mare întinsă și largă,
Jivine acolo se tirăsc fără număr,
Mici cu mari;
26 Acolo corăbiile plutesc,
Și leviatanul* acesta plăsmuit-u-l-ai să sburde într'însul;
27 Toate de la tine așteaptă să le dai hrană,
La vremea lor.
28 Dă-le lor să culeagă,
Deschide mîna Ta, sătura-se-vor de bunătați.
29 De ascunzi Fața Ta, tulbură-se-vor;
De retragi duhul lor, vor muri,
Și în țărîna lor se vor întoarce.
30 Dar, dacă trimieți din nou duhul Tău, vor reînvia,
Și vor reînoi fața pămîntului;
31 Să fie slavă Domnului în veci!
Bucură-Se-va Domnul de făpturile Sale!
32 De El privește, pămîntul se cutremură,
Se atinge de munți și ei fumegă.
33 Căuta-voi pre Domnul în viața mea,
Psălmui-voi pre Domnul meu, cît voi fi.
34 Plăcută i-a fost Lui cugetarea mea,
Eu vesel-mă-voi în Dumnezeu.

* Dihăniile mării în genere.

- 35 Lincezească păcătoșii de pre pământ, și cei răi să nu
mai fie !

Laudă suflete pe Domnul !
Proslăviți pe Iah !

PSALMUL CV

Aci povestește întimplările poporului său din vremea-lui
Abraham până la intrarea israeliților în țara Canaan.

- 1 Lăudați pe Domnul, strigați numele Său !
Vestiți între popoare faptele Sale !
- 2 Cîntați-L, psălmuiți-L !
Vorbiți de toate minunile Sale !
- 3 Lădat să fie numele Sfîințeniei-Sale !
Veselească-se inima, celor care caută pre Domnul !
- 4 Cercetați pre Domnul și puterea Sa,
Căutați Fața Sa pururea !
- 5 Amintiți vă de minunile Sale care le-a făcut,
Minunile Sale și judecățile gurii Sale,
- 6 Urmașii lui Abraham robul Său,
Fiii lui Iacob aleși Săi !
- 7 El este Domnul Dumnezeuul nostru ;
Peste tot pământul judecata Sa ;
- 8 Iși amintește în veci de legătura Sa,
De cuvîntul poruncit într'o mie de neamuri ;
- 9 Pre care a închieiat-o cu Abraham și jurămîntul Său
cu Isaac ;
- 10 Și i-a îndeplinit-o lui Iacob ca lege,
Pentru Israel legătură veșnică ;
- 11 Zicînd : „Îți voi da țara Canaan
Partea mîștenirii voastre.”
- 12 Eram atunci un mic număr [de oameni],
Puțini și trecători acolo,

- 13 Mergînd de la un popor la altul
Și dela o crîie la alt norod ;
- 14 Dar nu au lăsat pe nimeni să-l asuprească,
Și au muștrat pentru ei regii ;
- 15 Nu vă atingeți de unșii mei,
Și proorocilor mei nu le faceți rău !
- 16 Și au chemat foamete asupra pămîntului,
Tot sprijin de pine au frînt ;
- 17 Trimes-au înaintea lor un om ;
Ca rob a fost vîndut Iosif,
- 18 Chinuit-au în lanțuri picioarele lui,
In fiare au pus trupul său,
- 19 Pînă cînd timpul a venit cuvîntul său,
Graiul Domnului l-a lămurit ;
- 20 Trimes-a regele și a fost deslegat,
Stăpînitor al popoarelor l-a scăpat ;
- 21 L-a pus domnul casei lui,
Și stăpînitor pe avuția sa,
- 22 De a supune cîrmuitoarii după a sa dorință,
Și pre bătrîni a îi învîta.
- 23 Și venit-a Israel în Egipt,
Și Iacob a pîbegit în țara lui Cham, **
- 24 Și înmulțit-a norodul său foarte,
Și l-a întărit mai mult de cît apăsătorii lui ;
- 25 Intors-a inima lor ca să urască poporul său,
Ca să cugete [rău] asupra robilor săi ;
- 26 Trimes-au pre Moise robul Său,
Și pre Aaron care-l-a ales,
- 27 Le-au vorbit lor despre semnele Sale,

* ebr. ori-care vargă de pine... כל מטה לרם
** Egiptului.

- 28 Și făcură minuni în țara lui Cham.
 Trimis-au întunericul și i-a întunecat,
 Și nu s'a răsculat împotriva cuvântului-Său.
 29 Prefăcut-au apele lor în sînge și au omorît peștele lor;
 30 Mișună pămîntul lor, de broaște
 Pînă în camerele regilor lor;
 31 Zis-au și-au venit amestecătură de muște vătămătoare,
 Muște în toate hotarele lor.
 32 Dat-au ploaie cu grindină,
 Foc arzînd în pămîntul lor.
 33 Și lovit-au vitele lor și smochinele lor,
 Și frînt-au toți copacii între hotarele lor.
 34 Zis-au, și au venit lăcuste,
 Și omizi fără număr.
 35 Și au mîncat toată iarba din țara lor,
 Și au mîncat rodul pămîntului lor.
 36 Și bătut-au pe toți cei întăi născuți pe pămîntul lor,
 Pîrghia întregii lor puteri.
 37 Și i-au * scos cu aur și argint,
 Și nimeni în triburile lui n'a poticnit;
 38 Veselitu-s'au Egiptenii la eșirea lor,
 Căci îi cuprinsese frica.
 39 Intins-au nourii ca perdea,
 Și foc de luminat noaptea.
 40 Cerut-a [norodul] și venit-au prepelițe,
 Și pînea cerească spre a-i sătura;
 41 Deschis-au stînci și au țîșnit apă,
 Curs-au în secetă riuri.
 42 Căci și'au amintit cuvîntul Sfințeniei Sale,
 De Abraham robul Său.
 43 Și scos-au poporul Său în veselie,

* Pe Israeliti.

- 44 Cu cîntece de bucurie pe aleșii Săi.
 Și dat-au lor țările neamurilor,
 Și osteneala neamurilor au moștenit,—
 45 Ca să păzească legile Sale,
 Și învățăturile Sale, să le păstreze.

PSALMUL CVI

Proslăviți pe Iah.

- 1 Proslăviți pe Iah, căci este bun,
 Căci vecinică este mila Sa!...
 2 Cine grăi-va de puterile Domnului?
 Cine va face să se audă lauda Sa?
 3 Fericiti acei, cari păzesc judecata,
 Cari fac dreptate în orice timp!
 4 Amintește-Ți de mine, Doamne, întru bună voie pentru
 poporul Tău!
 Amintește-Ți de mine în mintuirea Ta;
 5 Pentru a vedea bunătățile aleșilor Tăi,
 Pentru a se înveseli în bucurii poporul Tău,
 Pentru a fi lăudat cu moștenirea Ta!
 6 Greșit-am ca părinții noștrii,
 Păcătuit-am, făcut-am rău.
 7 Părinții noștrii în Egipt n'au priceput minunile Tale,
 Nu și-au adus aminte de mulțimea bunătăților Tale
 și răsvrătitu-s'au lingă mare, la marea Roșie.
 8 Dar i-a mîntuit pentru numele Său,
 Ca să vestească puterea Sa.
 9 Și strigat-au către marea Roșie și s'a uscat;
 Și i-au dus prin adîncime ca în pustiu.
 10 Și i-au mîntuit din mîna celui care i-a urît,
 Și i-au izbăvit din mîna dușmanilor;

- 11 Și acoperit-au apele pre apăsătorii lor ; dintr'înși
nici unul n'a rămas.
- 12 Și crezut-au în cuvîntul-Său, cîntat-au lauda Sa.
- 13 Curînd uitat-au faptele Sale,
Incredere n'au avut în sfatul Său.
- 14 Și dorit-au multe dorinți în pustiu,
Și ispitit-au pe Ato:puternicul în deșert.
- 15 Și au împlinit lor cererea lor ;
Dar a trimes nesațiu în sufletul lor.
- 16 Și pizmut-au pe Moise în tabără,
Pre Aaron sfîntul Domnului.
- 17 Deschisu-s'a pămîntul și a inghițit pe Dathan,
Și a acoperit în adunare pe Abiram ;
- 18 Și s'a aprins foc în adunarea lor,
Flacăra a ars pe cei răi.
- 19 Făcut-au un vițel în Horeb și s'au închinat unui zeu
turnat.
- 20 Și au schimbat slava lor
Intru asemănare de vițel care mănîncă iarbă.
- 21 Uitat-au pe Ato:puternicul, mîntuitorul lor,
Care a făcut mari fapte în Egipt,
- 22 Minune în țara lui Ham,
Și acela la marea Roșie care îi speriasc.
- 23 Și a zis ; ar fi fost stărpiți,
Dacă Moise, alesul Său, nu ar fi stat pre spărtură
înainte Sa.
- Ca să potolească urgia Sa de a-i nimici ;
- 24 Și au disprețuit țara dorită,
N'au crezut cuvîntului Său ;
- 25 Și au cîrțit în corturile lor,
N'au ascultat glasul Domnului.
- 26 Și ridicat-au mîna Sa asupra lor,
Ca să-i facă să cadă în pustiu.

- 27 Și ca să cadă urmașii lor printre popoare,
Și să-i împrăstie prin țări ;
- 28 Alipitu s'au pe Bahal-Pehor, și mincat-au jertfele
mortilor ;
- 29 Și L'au miniat cu faptele lor
Și făcut-au între dinșii spărtură ciumă.
- 30 Și s'a sculat Pinhas și a judecat,
Și oprit-a ciuma ;
- 31 Și i s'a socotit ca o virtute,
Din neam în neam pînă în veci.
- 32 Și l-au miniat la apa Meriva
Și s'a făcut rău lui Moise din pricina lor ;
- 33 Căci au amărit duhul lui,
Și a spus-o cu buzele lui.
- 34 Nu au nimicit popoarele,
După spussa sa Domnului.
- 35 Chiar amestecatu-s'au între popoare,
Și învățat-au faptele lor,
- 36 Și au slujit idolilor lor,
Cari au fost lor o cursă ;
- 37 Și au jertfit fiii lor,
Și ficele lor duhurilor rele,
- 38 Și vărsat-au sînge nevinovat,
Sîngele fiilor și ficelor lor. Cari jertfit-au idolului
lui Chanaan,
- Și spurcat-au pămîntul cu sîngele lor.
- 39 Intinatu-s'au în faptele lor,
Și cu desfrînare în lucrările lor.
- 40 Și s'a aprins minia Domnului asupra poporului Său,
Și a urît moștenirea Sa.

- 41 Și i-a predat în mîna popoarelor,
Și i-au stăpînit acei pe care îi urău.
- 42 Și i-au apăsă vrăjmașii lor,
Și i-au umilit sub mîna lor.
- 43 De multe ori i-au izbăvit :
Și s'au răzvrătit în sfatul-lor și bătuși au fost prin
păcatele-lor.
- 44 Și văzută-au strămtoarea-lor.
Și a auzit strigătele lor.
- 45 Și le-au adus lor aminte legătura Sa ;
Și s'a pocăit pentru mulțimea bunătăților Sale.
- 46 Și a făcut să se îndure de ei, cei cari i-au robî.
- 47 Mîntuiește-ne pre noi, Doamne, Dumnezeuul nostru !
Și strîngene dintre popoare,
Pentru a lăudă numele Sfințeniei Tale,
Ca să Te slăvim prin lauda Ta !
- 48 Slavă Domnului Dumnezeului lui Israel,
Din veci, și din vecii vecilor !
Și va zice tot poporul : Amin ;
Proslăviți pe Iah !

CARTEA V-a

PSALMUL CVII

Mulțumirea celor patru feluri de oameni, cari leas din primejdie la
Iimman : Cei cari trec deșertul cu caravana ; cei cari scapă din
temniță ; cei cari se vindecă de o boală grea ; și cei
cari trec marea.

- 1 Lăudați pe Domnul căci e bun,
Și vecinica e mila Sa !
- 2 Spune-vor cei mîntuiți de Domnul,
Pre cari i-a izbăvit din mîna apăsătorului.

- 3 Și din țări adunatu-l-au
Dela răsărit, dela apus, dela miază-noapte și dela
miază-zii.
- 4 Rătăcit-au în pustie în cale singuratecă,
Tîrg locuit n'au găsit.
- 5 Flăminzi și însetați,
Sufletul întîlniși lîncezește.
- 6 Și strigat-au către Domnul în strîmtoarea lor,
I-a izbăvit (de necazurile lor).
- 7 Și i-a îndrumat pe calea cea dreaptă
Să meargă spre o cetate locuită ;
- 8 Mulțumi-vor Domnului pentru îndurările Sale
Și minunile sale către fiii oamenilor.
- 9 Căci săturat-au sufletul nevoias,
Și sufletul flămînd Pau umplut de bunătăți.
- 10 Cei cari locuesc în întuneric și în umbra morții,
Pe cei ferecați în sărăcie și în fer,
- 11 Că s'au răzvrătit împotriva cuvintelor Atotputernicului
Și întăritat-au sfaturile Celui Prea Înalt.
- 12 Și au umilit munca inimile lor slăbite,
Și fără de ajutor ;
- 13 Și strigat-au către Domnul în strîmtoarea lor,
Să-i izbăvească de necazurile lor ;
- 14 I-a scăpat din întuneric și din umbra morții,
Lanțurile lor și-a rupt ;
- 15 Mulțumit-au Domnului pentru îndurările Sale,
Și minunile Sale fiilor oamenilor !
- 16 Căci frînt-au porțile de aramă,
Și zăvoare de fier au tăiat ;
- 17 Nebuni din cale se abat
De păcatele lor sunt umiliți.

- 18 Orice hrană e neplăcută pentru sufletele lor,
Și se ating de porțile morții.
- 19 Și strigat-au către Domnul în strîmtorarea lor;
De necazurile lor i-au izbăvit.
- 20 Trimes-au cuvîntul Său și i-au vindecat,
Și i-au mîntuit de mormînt;
- 21 Să laude îndurările Domnului
Și minunile Sale către fiii oamenilor;
- 22 Să jertfească jertfe de slavă,
Și să vestească faptele-Sale în cîntări de bucurie!
- 23 Cei cari se pogoară în mare cu corabia,
Și muncesc în apele întinse;
- 24 Aceia văzut-au lucrările Domnului
Și minunile Sale în adîncime,
- 25 Zis-au și se stirnește furtună mare,
Și s'au înălțat valurile ei.
- 26 Se ridică pînă în ceruri și se pogoară pînă în adîncuri
Sufletele lor în nenorocire se topesc;
- 27 Se învîrtesc și se clatină ca bețivul,
Și toată înțelepciunea lor s'a nimicit.
- 28 Și strigat-au către Domnul în strîmtorarea lor,
Și de necazurile lor i-a mîntuit;
- 29 Oprit-au viforul pentru liniște,
Și făcut-au valurile.
- 30 Și bucuratu-s'au că s'au alinat,
Și i-au dus spre ținta dorită de dînșii;
- 31 Lăudat-au pre Domnul pentru îndurările Sale și
minunile Sale către fiii omului!
- 32 L-au înălțat în adunarea poporului,
Și în sfatul bătrînilor L-au slăvit!
- 33 Prefăcut-au riurile în pustiu,
Și izvoare de apă în secete.

- 34 Pămîntul roditor în sare,
Din pricina celor răi care-l locuiesc.
- 35 A pus pustiul în iazuri de apă,
Și pămîntul secetos în izvor de apă,
- 36 Și locuiesc acolo cei flămânzi,
Și au întemeiat cetatea de locuit;
- 37 Și semănat-au cîmpuri și sădit-au vii,
Care au rodit pîrguri de roade;
- 38 Și i-a binecuvîntat și înmulțitu-s'au foarte
Și vitele lor n'au scăzut.
- 39 Iar scăzut-au și s'au încovoiat
De strîmtorare, de rele și de durere;
- 40 Revărsat-au rușinea asupra frunțașilor lui,
Rătăcesc în deșert fără cale,
- 41 Dar iar au ajutat sărmanilor în sărăcie,
Și i-au înmulțit ca pe turme cei de acelaș singe.
- 42 Vedeau-vor, cei drepți și se vor bucura,
Și cei răi rămîn cu gura astupată.
- 43 Cine este înțelept va păzi aceste,
Și va pricepe îndurările Domnului.

PSALMUL CVIII

Mulțumește lui Dumnezeu pentru izbîndă asupra dușmanilor.

- 1 Un psalm de cîntare al lui David.
- 2 Intemeiată este inima mea, Doamne!
Cînta-voi și voi psălmui; aceasta este cinstea mea!
- 3 Deșteaptă-te cimpoiule și harfa!
Voi trezi zorile.
- 4 Te voi lăuda între popoare, Doamne!
Și psălmui-te-voi întru neamuri.
- 5 Căci mare asupra cerurilor mila Ta este,

- 6 Și pînă în supra ceruri* adevărul Tău,
Înalță-Te asupra cerurilor, Dumnezeu!
Și peste tot pămîntul slava Ta!
- 7 Ca să se izbăvească cei iubiți ai Tăi,
Să se mîntuiască dreapta-Ta și răspunde-ne.
- 8 Dumnezeu grăit-au în Sfințenia Sa.
Bucura-mă-voi și voi împărți Șechem, și valea
Succoth voi măsura;
- 9 Imi aparține Galaad, imi aparține și Manase;
Ephraim nu este puterea de căpetenie,
Iuda legiuitorul meu;
- 10 Moav, vasul meu de spălat;
Asupra lui Edom svîrli-voi opinca mea
Asupra Filistenilor voi birui! —
- 11 Cine mă va duce în cetatea întărită?
Cine mă va duce pînă la Edom?
- 12 Oare, Dumnezeule, ne-ai părăsit
Și nu mai ești, Doamne, cu oștirile noastre?
- 13 Dă-ne nouă mîntuire de dușmani,
Căci deșartă este mîntuirea omului.
- 14 Întru Domnul se va face vitejie,
Și El va urgisi pe apăsătorii noștri;

PSALMUL CIX

Blestemă pre vrăjmașii săi, cei cari clevetesc; și roagă pre
Dumnezeu să-i stirpească.

- 1 Meșterul cîntăreț al lui David. Un psalm:
Dumnezeul-meu, fala mea, nu tăceă!
- 2 Căci gura celui rău și gura vicleană deschisu-s'au
împotriva mea,

* Vezi adn. Ps. XXXVI Stih 6.

- 3 Vorbitu-m'au cu limbă miinciunoasă;
Și cuvintele de ură m'au înconjurat,
Și s'au războit [*împotriva mea*] nevinovat;
- 4 Pentru iubirea mea ei mă urăsc;
Și eu sunt în rugăciune;
- 5 Și au pus asupra mea răul în loc de bine,
Și ura în locul iubirii mele;
- 6 Intocmește asupra lui răul,
Și pe Satana-il-așează la dreapta lui!
- 7 La judecată să iasă osîndit,
Și rugăciunea lui să fie ca un păcat!
- 8 Fie zilelelui puține,
Slujba lui luată de alții!
- 9 Fie copiii lui orfani,
Și soția lui văduvă!
- 10 Nemernici deplîni să fie copiii lui și să ceară;
Și cerși-vor, ieșind din dărămăturile lor!
- 11 Prin cursă cămătarii să ia tot ce este al lui,
Și să jefuiască străinii munca sa!
- 12 Să nu-i fie lui mila întinsă,
Și să nu fie îndurare pentru orfanii lui!
- 13 Să fie sfîrșitul lui spre peire,
În neamul viitor șters fie numele lui!
- 14 Amintească-se păcatul părinților lui, Domnului,
Și greșalele mamei sale să nu se șteargă!
- 15 Să fie înaintea Domnului pururea,
Și stîrpită de pre pămînt pomenirea lor!
- 16 Pentru că nu și-a adus aminte de a-fi milos,
Și fugărit-a pre omul nevoiaș și sărac,
Cu inima frîntă, ca să-l omoare!
- 17 A iubit blestemul; să vie asupra lui
Și nebucurîndu-se de binecuvîntare, să se depărteze
dela ei!

- 18 Să fie îmbrăcat de blestem ca de haină,
 Și să vie ca apă în lăuntru lui său,
 Și ca untdelemnul în oasele lui!
- 19 Să-i fie lui ca o haină, cu care se învelește, și ca
 un brîu cu care vecinic se va încinge!
- 20 Aceasta să fie răsplata Domnului celor cari clevesc,
 (impotriva mea),
 Și celor cari grăesc rău asupra sufletului meu;
- 21 Și Tu Doamne, Dumnezeuul meu! fii cu mine pentru
 numele Tău,
 Că bună este mila Ta; mîntuiește-mă!
- 22 Căci nenorocit și sărac sunt,
 Și inima mea este smintită în lăuntru meu.
- 23 Ca umbra, care pierе mă duc,
 Gonit sunt ca lăcuste.
- 24 Genunchii mei slăbiți sunt de post,
 Și carnea mea s'a subțiat în grăsime.
- 25 Și eu fost-am de rușinea lor;
 Cînd ei mă văd clatină din capul lor.
- 26 Ajută-mi Doamne, Dumnezeuul meu!
 Și izbăvește-mă după mila Ta!
- 27 Ca se știi că mina Ta e aceasta,
 Că Tu, Doamne, ai făcut-o,
- 28 Ei blestemă, dar Tu să binecuvîntezi;
 Dacă se scoală să se rușineze, și robul Tău se
 învelește.
- 29 Să se îmbrace cu rușine, cei cari mă ocărăsc,
 Și înveliți să fie într'o mantie de ură!
- 30 Lăuda-voi pre Domnul foarte cu gura mea,
 Și în mijlocul mulțimii îl voi slăvi;
- 31 Căci stat-au la dreapta sārmanului
 Pentru a izbăvi de judecatori sufletul său.

PSALMUL CX.

A fost compus în timpul războiului cu Raba capitală din Amon.
 David stă în Ierusalim și așteaptă rezultatul.

- 1 Un psalm al lui David.
- Cuvîntul Domnului către Domnul meu: Sezi la
 dreapta mea.
 Pînă voi face din vrăjmașii Tăi scăunaș pentru
 picioarele Tale. —
- 2 Toiagul puterii Tale va trimete Domnul din Sion;
 Coboară-i în mijlocul vrăjmașilor Tăi!
- 3 Poporul Tău e înflăcărat în ziua luptelor Tale; în
 marea sfîntă din sinul zorilor
 Tinereta Ta vine către mine ca roua [dimineții]
- 4 Jurat-au Domnul și nu se va răzgîndi;
 Tu preot în veci vei fi prin cuvîntul meu,
 Regele meu cel drept! —
- 5 Dumnezeuul meu la dreapta Ta,
 Sfărmă în ziua de urgie pre regi.
- 6 Judeca-va între popoare, va umplea totul de stîrvuri,
 Înfrînge-va căpetenia unei țări întinse;
- 7 Din pîrîu în drum va bea;
 Ast-fel va înălța capul.

PSALMUL CXI

Lauda Domnului

- 1 Proslăviți pre Iah! Voi lăuda pre Domnul cu toată
 inima.
 În sfatul celor drepti și în sobor;

- 2 Mari sunt faptele Domnului,
Intimpinate de toți cei, cari le doresc ;
- 3 Fala și măreția sunt faptele Sale ;
Și dreptatea Sa e întemeiată pre vecinicie ;
- 4 Fost-au de pomană minunile Sale,
Milostiv și îndurător este Domnul ;
- 5 Hrană a dat celor cari se tem de El ;
Amintire vecinică de legătura Sa.
- 6 Puterea faptelor Sale vestește poporul Său ;
Pentru a da lor moștenirea noroadelor ;
- 7 Lucrările minilor Sale adevăr și judecată sunt,
Adevărate toate așezămintele Sale,
- 8 Sprijinite în vecii vecilor,
Făcute în adevăr și curăție ;
- 9 Răscumpărare trimese-au pentru poporul Său,
Pornit-au vecinicie legământul Său ;
Sfânt și înfricoșat este numele Său.
- 10 Inceputul înțelepciunii este frica Domnului ;
Pricepere bună tuturor celor cari o au,
Lauda Sa rămîne în veci.

PSALMUL CXII

Aci vestește laudă celor drepti și fericiți și răsplata faptelor celor bune.

1 * Proslăviți pe Iah !

- Fericit bărbatul care se teme de Domnul,
In poruncile lui se bucură foarte !
- 2 Puternică pre pământ va fi sămînța Sa, urmași celor
curați se vor bine cuvînta ;
- 3 Belșug și bogăție în casa lui,
Și dreptul lui întemeiat în vecinicie,
- 4 Strălucește în întuneric lumina pentru cei fără vicleșug,

- El este milostivul îndurător și drept.
- 5 Omul cel bun se îndura și împrumută,
Intocmește cuvintele lui cu judecată !
- 6 Căci în veci nu se va clătina ;
Omenirea pururea va fi pentru cel drept.
- 7 De veste rea nu se va teme ;
Întemeiată este inima sa încredințată în Dumnezeu.
- 8 Sprijinită este inima lui, nu se va teme,
Pînă cînd va privi (căderea) vrăjmașilor săi.
- 9 Dăruit-au, dat-au sărmanilor vrednicia Sa,
Întemeiat-au slavia * lui, înălțat în cinstea sa.
- 10 Cel rău va privi și se va mînia,
Scrășni-va din dinți și se va topi,
Dorința celor răi va pieri.

PSALMUL CXIII

Mulțumire de cîntat în cor în zilele de sărbătoare.

- 1 Proslăviți pre Iah !
Lăudați voi robii Domnului,
Lăudați numele Domnului !
- 2 Fie numele Domnului slăvit,
De acum și în vecii vecilor !
- 3 Dela răsăritul soarelui pînă la apus,
Slăvit este numele Domnului.
- 4 Înălțat este peste toate noroadele Domnului,
De-asupra cerurilor este slava Sa ;
- 5 Cine este ca Domnul, Dumnezeul nostru ?
Cel care întru cele înalte locuiește ;
- 6 Care se pogoare să privească
In cer și pre pământ.

* Ebr. Vezl adn. Ps. XVIII Stil. 3.

- 7 Care ridică din praful cel smerit,
Și scoate din gunoiu pre cel sărman,
8 Ca să îi așeze printre frunțași, printre frunțași
poporului-Său.
9 Din [femeia] steapă a casei, face
O mamă veselă de copii.
Proslăviți pe Iah.

PSALMUL CXIV

Eșirea din Egipt.

- 1 Cind a eșit Israel din Egipt,
Casa lui Iacob din norodul sălbatec,
2 A fost Iehuda sfințit,
Israel stăpînirea lui;
3 Mările văzutu-l'au și au fugit,
Iordanul s'a întors înapoi
4 Munții sărit-au ca cerbi,
Și dealurile ca miei oilor.
5 Ce-ți este ție, mare, de ai fugit ?
Pentru ce Iordane te-ai tras îndărăt ?
6 Pentru ce munți sărit-au ca cerbi,
Dealurile ca miei oilor ?
7 De fața Domnului tremură pămîntul !
În fața Dumnezeului lui Iacob;
8 Care prefăce stîncă în apă,
Cremenea în izvor de apă.

PSALMUL CXV

Domnul este adevăratul Dumnezeu.

- 1 Nu nouă, Doamne, nu nouă,

- Ci numelui Tău de sfințire,
Milei Tale adăugînd Tău !
2 De ce spun pînă în ceruri
„Unde este Dumnezeuul lor ?
3 Și Dumnezeuul nostru este 'n ceruri
Tot ce dorește face.
4 Idoli lor de aur și de argint,
Faptură de mină de om.
5 Gură au, dar nu vorbesc,
Ochi au dar nu văd,
6 Urechii au dar nu aud,
Nas au dar nu mirosesc,
7 Au mină dar nu pipăie,
Au picioare dar nu umblă, n'au glas în gîtlej lor;
8 Ca dinșii să fie facuți
Toți cei, cari se încred întrînsii;
9 Israel se încrede în Dumnezeu,
Sprijinitorul și scutul lor este El.
10 Neamuri ale lui Aaron, încredeți-vă în Dumnezeu !
Sprijinul și scutul lor este El.
11 Cei cari se tem de Domnul se încred în Domnul,
Sprijinul și scutul lor este El.
12 Dumnezeu și a amintit de noi și ne va binecuvînta,
Va binecuvînta casa lui Iacob,
Va binecuvînta casa lui Aaron,
13 Va binecuvînta pre cei cari au încred în Domnul,
Cei mici și cei mari;
14 Va mai adăuga îndurările Sale Domnul asupra
voastră,
15 Asupra voastră și asupra fiilor voștri;
Binecuvîntați sunteți de Dumnezeu,

Care făcut-au cerurile și pământul;

- 16 Cerurile, sunt cerurile Domnului.
Dăr pământul l'au dat fiilor oamenilor.
17 Nu morții vor proslăvi pe Iah,
Și nici toți cei, cari se pogoară în [locul] tăcerii;
18 Inșă noi, vom slăvi pre Iah, acum și în vecii vecilor;
Proslăviți pe Iah!

PSALMUL CXVI

Mulțumire pentru izbăvire din primejdie.

- 1 Mă bucur căci auzi-va Domnul
Glasul rugăciunii mele;
2 Căci a plecat urechea Sa spre mine,
Și în zilele [vieței] mele îl voi striga.
3 Cuprinsu-m'au chinurile morții
Și strîmtoarea iadului, întîmpinatu-m'au
Necaz și ură am găsit.
4 Dar în numele Domnului strigat-am:
„Te rog, Doamne, scapă sufletul meu!”
5 Milostiv este Domnul și drept,
Și Dumnezeuul nostru îndurător.
6 Păzește, Doamne, pre cei slabi de minte,
Am fost nenorocit și m'ai mîntuîi.
7 Intoarce-te, sufletul meu, la odihnă,
Căci Domnul îți va răsplăti.
8 Căci scăpat-ai sufletul meu de moarte,
Ochii mei de lacrimi,
Piciorul meu de alunecare.
9 Pași-voi în fața Domnului,
In ținutul vieței;

- 10 Crezut-am, de aceia am grăit;
Am fost smulsi de moarte.
11 Zis-am în repezănțe, că
Fiecare om este o nimică.
12 Cu ce voi răsplăti Domnului
Pentru toată binefăcerea Sa asupra mea?
13 Cupa mîntuirii voi ridica,
Și în numele Domnului voi striga.
14 „Cele giuruite de mine Domnului voi împlini,
Înaintea întregului Său popor.”
15 Scumpă este înaintea ochilor Domnului
Moartea, cuviosilor Săi.
16 Te rog Doamne! căci robul Tău sunt,
Robul Tău fiul slugi Tale,
Rupt-ai lanțurile mele.
17 Tie voi jertfi jertfă de lauda,
Și în numele Domnului voi striga.
18 „Cele giuruite de mine Domnului voi împlini,
Înaintea întregului Său popor.”
19 Prin pridvoarele casei Domnului,
In mijlocul Ierusalimului
Proslăviți pe Iah!

PSALMUL CXVII

Îndemnarea spre lauda Domnului

- 1 „Lăudați pre Domnul toate popoarele,
Slăviți-L toate neamurile!”
2 Căci puternica Sa mîla a
Și adevărul Domnului
Proslăviți pe

PSALMUL CXVIII
PSALMUL CXVIII

Cîntare de izbîndă de cîntat în cor

- 1 Lăudați pre Domnul, căci bun este,
Căci vecinic ține mila Sa!
- 2 Israel să spui
În vecinicie Ține mila Sa!
- 3 Spune-va neamurile lui Aaron:
Căci vecinic ține mila Sa.
- 4 Zică cei cari se tem de Domnul,
Căci vecinic ține mila Sa.
- 5 În strîmtorarea mea strigat-am pre Iah,
M'a ascultat Iah și m'a scos la larg.
- 6 Domnul este cu mine nu mă tem;
Ce-mi poate face omul?
- 7 Domnul este în ajutorul meu,
Și eu mă voi bucura la vederea dușmanilor mei.
- 8 Mai bine este a nădăjdui în Dumnezeu
Decît a se încredința în oameni.
- 9 Mai bine este a nădăjdui în Dumnezeu
De cît a se încredința în frunți.
- 10 Toate popoarele m-au înconjurat,
Dar în numele Domnului le-am înfrînt.
- 11 Mă înconjură, înconjuratu-m'au chiar,
În numele Domnului, însă i-am frînt.
- 12 Înconjuratu-m'au ca albinele;
S'au stins ca focul de mărăcin.
- 13 În numele Domnului însă i-am frînt.
Am fost împins cu putere ca să cad,
Și Dumnezeu m'a sprijinit.
- 14 Tăria mea stă în lauda lui Iah;
Mîntuitorul meu va fi.

- 15 Glas de cîntare de bucurie și de mîntuire în corturile
celor drepti [se aude]
- 16 Dreapta Domnului face vitejie!
Dreapta Domnului m'a înălțat,
Dreapta Domnului face vitejie!
- 17 Nu voi să mor, ci voi să trăesc,
Povesti-voi și faptele lui Iah.
- 18 Greu m'au pedepsit Iah,
Și nu m'au dat morții.
- 19 Deschideți-mi porțile dreptății,
Întra-voi înăuntru, lauda-voi pe Iah.
- 20 Aceasta este poarta Domnului,
Cei drepti
Vor intra întrînsa.
- 21 Lăudă-te-voi căci m'ai ascultat.
Și ai fost mîntuirea mea.
- 22 Piatra nevăgată în seamă de zidari
S'a făcut piatra unghiului [de temelie].
- 23 De la Dumnezeu a fost făcută aceasta;
Este o minune în ochii noștri.
- 24 Aceasta este ziua făcută de Dumnezeu;
Să ne bucurăm și să ne veselim tot înșela.
- 25 Rogu-te Doamne, mîntuiește-mă!
Rogu-te Doamne, scapă-mă!
- 26 Binecuvîntat cel care vine în numele Domnului,
Va binecuvînta din Casa Domnului.
- 27 Atotputernic este Domnul și nu a lămurat
Legii țării sale.
- 28 Dumnezeu m'a mîntuit și m'a scuturat
Dumnezeul meu Te-voi înălța.

- 29 Lăudați pre Domnul căci e bun,
Că veșnică este mila Sa!

PSALMUL CXIX

* Morală în ordinea alfabetică

* Alef

- 1 Fericiți cei desăvârșiți,
Cari umblă în calea legii Domnului!
- 2 Fericiți cei, cari țin mărturiile Sale,
Cu toată inima îl vor cerceta!

* Acest psalm se deosebește de toți ceilalți prin numărul stihurilor, 176; cit și prin înțelesul lui.

El se împarte în 22 de părți: fiecare fiind compusă din opt stihuri. Partea I-a începe cu litera א, partea II-a cu litera ב, și a.m.d. până la sfârșitul alfabetului obișnuit.

Nu este nici o legătură între părțile cari îl alcătuiesc, și nici între stihuri. Fiecare stih este o expresiune plăcută, separată, cu înțeles deplin, care arată că drepte sunt căile Domnului; fericiți cei cari le urmează. Învățătura Domnului e plăcută; ferice de cei cari meditează. Este o rugăciune către Atotmilostivul, care aduce întărirea credinței și nădejde în inimă, ca să nu se abată omul din calea cuvenită, să nu devie îngînat cînd îl surăde steaua fericirii, dar nici, să se prea plîngă cînd nenorocirile îl inconjoară. Acestea sunt chestiunile ce se repețesc în aceste versete; de acela mai în toate se găsește unul din cuvintele următoare: calea, דרך sau învățătura

תורה, sau mărturiile, עדות, sau așezămintele מִקְוִיִּים sau porunca מִצְוָה, sau graul אמירה, sau cuvântul דְּבַר, sau judecata מִשְׁפָּט, sau dreptatea צֶדֶק, sau credința אמונה, însă numai în stihul 122, se găsește cuvîntul, jurința מסורה.

Fiecare din aceste cuvinte au desigur nu înțeles deplin; însă poetul se gîndește mai mult la înțelesul lor comun. Cîte-odată sunt în același stih două din aceste cuvinte; Redac susține că sunt stihuri pe cari David le-a scris în timp de nevoie, cînd a fost fugărit sau la alte nenorociri. Și precum acestea versete n'au eșit toate de odată din inima poetului, tot așa nu ne putem aștepta să intre în inima cititorului toate de-odată și nici nu ne putem închipui, ca deși unite într'un singur psalm să fie înțelese toate de odată; căci nu poate avea înfrîmire asupra sufletului, un șir așa de lung de versete morale, decît în urma unor meditații îndelungate.

- 3 Dar ne-făcătorii de rele,
În căile Sale umblă!
- 4 Tu ai poruncă ca așteptăminte Tale,
Să fie bine păzite.
- 5 Dă, Doamne, să se întemeieze căile mele,
Pentru a păzi legile Tale!
- 6 Atunci nu mă voi rușina,
De a privi toate poruncile Tale.
- 7 Te voi lăuda cu toată curajul,
Ca să mă înveți judecările dreptății Tale.

Dacă, însă, poetul le-a înșirat și le-a legat în un șir, cum este, ca și cum cineva formează un șir de mărgăritare, sau un fir, numai pentru frumusețea și înălțarea lor, nu putem să nu sohn despre întrebarea acestor cuvinte: de unde și în ce timp moșilor nu erau calendare. Aceasta înțelegem foarte bine, că în calendarul era însă obiceiul, ca să se numere și cu zi și cu noapte cîte au trecut. Dovada cea mai vie despre aceasta este tradiția, care vorbește despre Sephiroth a Omer, prin care s'au datat zilele, și se numenească în fiecare zi prin viu grai, cîte zile și cîte nopți au trecut din cele 50 de zile între post și ziua de Paști. În acest psalm avînd 176 versete, cari corespund cu numărul de zile jumătate de an lunar, mai puțin o zi și Evreii au observat că din punct de vedere acest psalm poate fi împărțit în două părți: prima zi n'are nevoie de număr; a doua începe cu primul verset a treia zi cu al doilea și așa pînă la sfîrșit reîncepînd apoi din nou.

Luînd a doua zi de Paști ca ziua întâia de număr, Sephiroth și spunînd în fiecare zi este un stih; cînd au ajuns la primul verset al literei י au știut că este sfîrșitul și au început din nou din urmă frază din י au știut că erau la începutul următoarei literei și ceva în toate zilele hotărîta la Evreii din acea vreme.

Folosul ce-l trăgeau Evreii din această hotărîre era înaintea întâi pentru numărarea și al doilea, ca să se poată înaintea morții unii cite unii; îndemnați să se înalțau pre Domnul și să respecte și să se alipescă de El ca toată inima și cu toată mintea.

Tot așa obișnuim să vedem în viața noastră oameni cari se spună în fiecare acasă că în curtea Domnului, și în casa Domnului, a doua zi se va sălăsi Domnul și se va depărta. Mulți cred că acceptă această înțelegere; dar orice caz Evreii s'au alipit de El pentru a număra zilele.

- 36 Pleacă inima mea către mărturiile Tale,
Și nu către mișelie !
37 Intoarce ochii mei de a vedea deșertăciunea,
În calea Ta îmi este viața !
38 Intemeiază pe robul Tău, cuvîntul Tău,
Prin care înfricoșezi !
39 Șterge ocara mea, de care mă tem !
Căci judecățile Tale bune sînt.
40 Iată iubit-am așezămintele Tale,
În dreptatea Ta voi trăi !

¶ *Pav*

- 41 Lasă mila Ta să se coboare asupra-mi, o Doamne,
Izbăvirea Ta după cuvîntul Tău !
42 Și voi răspunde celor cari mă ocărăsc prin cuvîntul lor
Căci încredere am în cuvîntul Tău.
43 Și nu scoate din gura mea cuvîntul adevărului pînă
la sfîrșit,
Căci la judecata Ta mi-a fost nădejdea.
44 Și păstra-voi învățătura Ta pururea,
În vecii vecilor ;
45 Și umbla-voi la larg,
Căci așezămintele Tale am cercetat.
46 Și grăi-voi de mărturiile-Tale în fața regilor,
Și nu mă voi rușina.
47 Și mă voi bucura pentru poruncile Tale,
Pre cari le-am iubit.
48 Și voi ridica minele mele spre poruncile Tale, pre
care le am iubit,
Și voi cugeta legile Tale.

¶ *Zain*

- 49 Amintește-Ți de cuvîntul dat robului Tău,

- Pentru care am așteptat !
50 Aceasta este mîngîierea în umilința mea,
Că vorbele Tale m'au mîngîiat ;
51 Cei mindri m'au ris foarte mult ;
De la legea Ta nu m'am abătut.
52 Mi-am amintit de judecățile Tale din vechime, o
Doamne !
Și m'am mîngîiat
53 Infiorare cuprinsu-m'a de cei răi
Cari părăsesc legea-Ta.
54 Psalmii, pentru mine au fost legile Tale,
În casa pribegiei mele.
55 Îmi amintesc noaptea de numele Tău, o Doamne !
Și păzi-voi învățătura Ta.
56 Aceasta a fost [partea] mea,
Că așezămintele Tale am păstrat.

¶ *Cheth*

- 57 Partea mea ești Tu Doamne ! zis-am,
Ca să păzesc cuvîntul Tău.
58 Rugatu-m'am Feții Tale cu toată inima ;
Miluește-mă după cuvîntul Tău !
59 Cugetat-am la căile mele,
Și am întors piciorul meu spre mărturiile Tale.
60 Grăbitu-m'am și n'am întîrziat
De a păzi poruncile Tale.
61 Ceata celor răi m'a prădat,
N'am uitat legea Ta.
62 În miezul nopții sculatu-m'am pentru a Te lăuda,
Pentru dreptele Tale judecăți.
63 Părtași sînt, tuturor celor cari se tem de Tine,
Și cari păstrează așezămintele Tale.
64 Mila Ta, Doamne, umple pămîntul, legile Tale am
învățat ;

D Teth

- 65 Bine-ai făcut cu robul Tău, o Doamne!
După cuvîntul-Tău.
- 66 Înțelepciune și știință învață-mă,
Că în poruncile Tale mă încred.
- 67 Mai înainte de a fi umilit, greșit-am,
Și acum cuvîntul Tău am păzit;
- 68 Bun ești Tu și binefăcător;
Învață-mă legile Tale!
- 69 Urzit-au asupra-mi minciuni cei trufași;
Eu cu toată inima voi păstra așezămintele Tale.
- 70 Închegatu-s-au ca grăsimea inima lor;
Pe mine legea Ta m'a bucurat.
- 71 Bine îmi este că am fost umilit,
Căci am învățat legile Tale.
- 72 Bună îmi este învățătura gurii Tale,
[Mai bună] de cît mii [de odoare] de aur și de
argint;

Iod

- 73 Minile Tale făcutu-m'au și m'au întemeiat;
Fă-mă priceput și învață-mă poruncile Tale!
- 74 Cei cari se tem de Tine mă vor vedea și bucura-se-vor,
Căci în cuvîntul Tău am nădăjduit.
- 75 Știut-am, Doamne, că dreaptă este judecata Ta;
Și credința-Ta m'a făcut smerit!
- 76 Fie, Te rog, mila Ta spre milgăderea mea,
Cu graiul Tău robului Tău!
- 77 Coboară-se asupra mea îndurarea Ta și voi trăi!
Că legea Ta mă bucură.
- 78 Să fie de rușine cei trufași și fățarnici cari păcătos
m'au făcut,
Eu cuget asupra așezămintelor Tale.

- 79 Întoarce-se da minciuni cari am tem de Tine,
Și cari știu mărturia, Tale legi dăruie!
- 80 Fie inima mea de dor după legea Tale,
Ca să nu mă răstăpînesc de la cuvîntul Tău.
- 81 Stînsu-s-au spre minciuna Ta sufletul meu,
În cuvîntul Tău am nădăjduit.
- 82 Stînsu-s-au ochii mei după cuvîntul Tău;
Zicînd: „Cînd mă vei mîngăia?”
- 83 Căci făcutu-m'am ca un bănt în fum;
Legile Tale nu le-am uitat.
- 84 Cît sunt zilele robului Tău,
Cînd vei face judecată celor cari mă gonesc?
- 85 Săpatu-mi-au groapa eu mîndrie,
Împotriva legii Tale.
- 86 Toate poruncile Tale [însușite] credință
Strîmătatea mă urmărește, izbăvește-mă!
- 87 Puțin a lipsit că nu m'au nimicit și nu m'am dus la
mormînt.
- 88 După mila Ta, viată-mea,
Și păstra-voi mărturiile gurii Tale.
- 89 În veci Doamne!
Cuvîntul-Tău rămîne în cer,
- 90 Și din neam în neam adevărul Tău,
Întemeiat-ai pămîntul și așezatu-l-ai.
- 91 [Toate acestea] sunt ei astăzi în ființă potrivit legilor Tale,
Căci toate slujesc legii Tale.
- 92 De n'ar fi fost legea Ta, bucuria mea,

- Atunci perit ași fi în umilința mea,
 93 În veci nu voi uita așezămintele Tale,
 Că printr'insele am trăit.
 94 Al Tău sunt eu; mînuște-ură.
 Căci așezămintele Tale cercetat-am.
 95 M'au așteptat cei răi, să mă piardă;
 Mărturiile Tale am priceput.
 96 La tot sfîrșitul am văzut un capăt;
 Pretutindeni se așterne porunca-Ta.

Mem

- 97 Cît am iubit învățătura-Ta!
 Toată ziua am cugetat la ea.
 98 Mai mult de cît vrăjmașii mei deșteptatu-m'au poruncile Tale,
 Că în veci mi le-am însușit.
 99 Mai mult de cît cei cari mă învăță, m'am făcut înțelept
 Că mărturiile Tale, cugetarea mea sunt.
 100 Mai mult de cît cei bătrîni am priceput,
 Căci așa jurămintele Tale am păstrat.
 101 Despre toată calea rea, oprit-am picioarele mele,
 Ca să păzesc cuvîntul Tău.
 102 Dela judecățile Tale nu m'am abătut,
 Căci Tu m'ai învățat.
 103 Cît de dulce este cuvîntul-Tău, pentru cerul gurii mele
 Mai dulce decît mierea!
 104 Prin așezămintele Tale m'am luminat, de aceia urăsc
 toate căile strimbe.

Nun

- 105 Făclie înaintea piciorului meu este cuvîntul-Tău,
 Și luminează în calea mea.

- 106 Jurat-am și voi îndeplini
 De a păzi judecata Ta de dreptăta Ta.
 107 Umilitu-m'am înaintea Ta, Doamne,
 Voi trăi după cuvîntul Tău.
 108 Jertfa gurii mele cu bucurie, Doamne,
 Și judecata Ta.
 109 Sufletul meu în mîna Ta, Doamne,
 Și legea Ta.
 110 Pus-au cei răi la mine,
 Și dela așezămintele Tale m'am răstolat.
 111 Mostenit-am mărturiile Tale în veci,
 Că bucurie inimii mele sunt.
 112 Plecat-am inima mea spre a împlini legea Ta,
 În veci vecilor.
 113 Am urît pe cei cari cugetă rău,
 Și învîntat-am.
 114 Adăpostul meu și scutul meu,
 Căci în cuvîntul Tău.
 115 Depărtat est de mine,
 Că voi.
 116 Spiritul este în gura mea,
 Și în mîna mea.
 117 Spiritul este în gura mea,
 Și în mîna mea.
 118 Căci stăpîn este cuvîntul Tău,
 Căci stăpîn este cuvîntul Tău.
 119 Că stăpîn este cuvîntul Tău,
 De aceea.
 120 Se cutremură de teamă,
 Și de mîndrie.

P Aia

- 121 Făcut-am judecata și dreptatea;
Nu mă da pe mîna prădătorilor mei!
- 122 Chizășluește bunurile robului Tău,
Nu mă lasa în ceartă cu cei mindri;
- 123 Ochii mei lincezesc după mîntuirea Ta,
Și după cuvîntul dreptății Tale.
- 124 Dă robului Tău după mila Ta,
Și legile Tale învață-mă!
- 125 Robul Tău sunt eu; fă-mă să pricep,
Și să cunosc mărturiile Tale!
- 126 *) E vremea ca Domnul să facă voia Sa;
Zădărnicit-au învățatura Ta.

* Acest stih are o foarte mare însemnătate pentru Evrei. El a dat naștere Talmudului și întregel literaturii ebraice, el au *învățatura scrisa* תורה שכתב *și învățatura orală* תורה שבעל פה; cea orală, nu era voie de a o scrie; să știe deasemenea, ca învățatura era strict obligatoare la dînsii fiindcă *învățatura precumpănește toate preceptele biblice* כללם כנגד כללם *și oprește* ca un om fără cultură se devie un *עליוולס nebul*, un fanatic, sau dacă nu este religios, se devie un *ראו*. Acuma lată înțelesul strict al stihului: *עַתָּה לְקַשֵּׁת לַיהוָה תוֹרָתְךָ*. În momentul cînd ți se prezintă o faptă bună (pentru Dumnezeu, expresie Psalm.) lasă învățatura ta, și fă fapta bună; dar acest stih are un înțeles mai adînc, mai larg, și mai general, care se cuprinde în cuvîntul (calca), *תָּרַח*.

lată înțelesul: în momentul cînd ți se prezintă o faptă bună, dar care este în contradicție cu unul din preceptele biblice, atît dogmatic cît și moral, *calca* acel precept și îndeplinește o faptă bună. Porunca a IV oprește orice lucrare în ziua de sîmbătă, însă, cînd viața unui om este în primejdie, calcă această poruncă; și la orice lucrare pentru scaparea lui. Prin o pildă se va lămuri mai bine expunerea; preceptul dogmatic: *Barbați și femei n'au voie să se scalde în un loc în aceeași cotitură*, dar dacă din întimplare în cotitura femeilor se aude un șipăt îngrozitor din cauză că una din ele se înecă, unul dintre bărbați trebuie să alerge imediat să o scape, fără a se gîndi la morală, însă în urma să se respingă luto după ce o întrecîndu-și pe femeie cui va care să o îngrijească. Acest caz și altele asemenea se înțeleg prin stihul expus. Așiderea au făcut rabinii stihul *רַבִּי הַקֹּדֶשׁ* vîzînd că Iudea merge spre cîdere, și că pe toată fața pămîntului se va uita *învățatura orală* תורה שבעל פה atuncea, ei au calcat pentru totdeauna preceptul biblic și au dat voie să se scrie cea ce era interzis să fie scris.

Așa a luat naștere Talmudul și toate comentariile biblice.

- 127 De aceia iubit-am poruncile Tale
Mai mult decît aurul, și aurul cel curat.
- 128 Pentru aceasta toate legile hotărîi, toate [găsit-le-am] drepte,
Toate căile strîmbe le-am urît.

P

- 129 Minuni sunt mărturiile Tale;
De aceia păzitu-le-a sufletul meu.
- 130 Deschide cuvintele Tale, luminează;
Înțelepțește pre cei proști.
- 131 Gura mea deschis-am și am suspinat,
Căci poruncile Tale am dorit.
- 132 Uită-Te spre mine și miluește-mă,
După judecata (Ta) ca pre cei cari iubesc numele Tău.
- 133 Pașii mei întemeiază-i după cuvîntul Tău,
Și să nu mă stăpînească toți cei păcătoși.
- 134 Izbăvește-mă de viclenia oamenilor,
Și voi păstra așezămintele Tale.
- 135 Fața Ta luminează asupra robului Tău,
Și învață-mă legile Tale!
- 136 Rîulețe de apă izvorî-au din ochii mei,
Pentru cei cari n'au păstrat învățatura Ta.

* Teade

- 137 Drept ești, Doamne!
Și curate judecățile Tale;
- 138 Poruncile Tale drepte (sunt).
Mărturiile și adevărul foarte;
- 139 Nimicitu-m'a rîvna mea,
Căci uitat-au cuvintele Tale apăsătorii mei;
- 140 Lîmpe de este cuvîntul Tău foarte,

- Și robul Tău îl iubește.
 141 Tinăr sunt și disprețuit;
 Așezămintele Tale nu le-am uitat.
 142 Dreptatea Ta, dreptate vecinică și învățătura Ta,
 adevărul.
 143 Strîmtoarea și necazul m'au aflat;
 Poruncile Tale m'au bucurat.
 144 Dreptatea mărturiilor Tale, pentru vecinicie [este]
 Dă-mi înțelepciune și voi trăi!

R. Kof

- 145 Te-am strigat cu toată inima,
 Răspunde-mi, Doamne
 Legile Tale voi păstra!
 146 Strigat-am către Tine; mintuește-mă!
 Și păzi-voi mărturiile Tale!
 147 Deșteptatu-m'am din zori și am chemat;
 Cuvîntul Tău am așteptat.
 148 Intîmpinat-au ochii mei, veghea nopții,
 În cugetarea cuvîntului Tău.
 149 Glasul meu auzi după mila Ta, Doamne!
 În judecata Ta trăesc!
 150 Apropiatu-s'au cei cari aleargă după desfriu,
 De învățătura Ta s'au depărtat.
 151 Aproape ești Tu, Doamne!
 Și toate poruncile Tale, adevărul.
 152 Din început știut-am de mărturiile Tale,
 Că pentru vecie întemeiate sunt.

R. Reș

- 153 Vezi umilirea mea și mă scoate!
 Căci învățătura Ta n'am uitat.

- 154 Sprijină pricina mea și scapă-mă;
 După cuvîntul Tău voi trăi.
 155 Departe de cei răi este mintuirea,
 Căci legile Tale n'au ceterat.
 156 Indurările Tale multe sunt, o Doamne!
 După judecările Tale voi trăi!
 157 Mulți sunt cei cari mă gonesc și mă apasă,
 Dela mărturiile Tale nu m'am abătut.
 158 Văzut-am trădătorii și uritu-i-am,
 Căci cuvîntul Tău n'am păzit.
 159 Vezi că așezămintele Tale am iubit, Doamne,
 După mila Ta să viețuiesc!
 160 Inceputul cuvîntului Tău este adevăr,
 În veci toata judecata Ta dreptate.
 W Sin
 161 Fruntașii gonitu-m'au în zadar,
 Și de cuvintele Tale înfricoșatu-s'a inima mea.
 162 Bucuros sunt asupra cuvîntului Tău
 Cu acel ce găsește pradă mare.
 163 Minciuna am urît și mă îngrozește;
 Învățătura-Ta am iubit.
 164 De șapte ori pe zi Te laud,
 Pentru judecata și dreptatea Ta;
 165 Pacea este mare pentru cei cari iubesc învățătura Ta,
 Nu este lor smînteală;
 166 Așteptat-am mintuirea Ta, Doamne!
 Și poruncile Tale am îndeplinit;
 167 Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale,
 Și iubit-le-am foarte;
 168 Păstrat-am așezămintele Tale.
 Toate căile mele înaintea Ta sunt.

Thav

- 169 Apropie ruga mea înaintea Ta, Doamne !
După cuvîntul Tău fă-mă înțelept !
- 170 Să vie ruga mea dinaintea Ta !
După cuvîntul Tău mă izbăvește !
- 171 Răspunde-vor buzele mele laudă !
Că învățatu-m'ai legile Tale.
- 172 Grăi-va limba mea cuvîntul Tău !
Căci toate poruncile Tale sunt drepte ;
- 173 Mina Ta să mă sprijinească !
Căci așezămintele Tale am ales.
- 174 Dorit-am mîntuirea Ta, Doamne !
Și legea Ta m'a bucurat ;
- 175 Viu va fi sufletul meu și Te va lauda !
Și judecățile Tale mă vor sprijini.
- 176 Rătăcit-am ca un miel perdut ; caută pe robul Tău !
Căci poruncile Tale n'am uitat.

PSALMUL CXX

Se plinge de dușmanii lui

- 1 O cîntare de treaptă ; *
- Către Domnul în strîmtoarea mea,
Am strigat și mi-au răspuns ;
- 2 Doamne, izbăvește sufletul meu dela buzele strîmbe,
Dela limba vicleană !
- 3 Ce-ți va da Ție și ce-ți va adăugi Ție
O limbă vicleană ?
- 4 ** Săgețile celui puternic ascuțite

* Cîntări în cor care se esecutau pe treptele templului.

** Poetul aseamănă limba strîmbă cu săgețile din lemnul de ieniper, care arzînd în ascuns, produce foc, unde sunt aruncate.

Cu cărbuni de ieniper ;

- 5 Vai mie că pribegesc în Mesen,
Și locuiesc în corturile lui Kedar !
- 6 Mult a locuit sufletul meu
Cu cel care urăște pacea ;
- 7 Și eu pacea caut dar cînd grăiesc : [de ea],
Ei sunt pentru luptă.

PSALMUL CXXI

Increderea în ajutorul lui Dumnezeu

- 1 O cîntare pentru treaptă.
- Rădic ochii mei către munți
De unde-mi va veni sprijinul meu ?
- 2 Sprijinul meu [vine] dela Dumnezeu
Care făcut-a cerurile și pămîntul
- 3 Nu va lăsa ca piciorul tău să se poticnească ; nici să
apăsească paznicul.
- 4 Iată, nu moțăie și nu doarme pazitorul lui Israel.
- 5 Domnul Te păzește,
Domnul este umbra mînei tale drepte.
- 6 Ziua soarele nu te va lovi,
Nici luna noaptea.
- 7 Domnul te va păzi de tot răul,
Va păzi sufletul tău.
- 8 Domnul va păzi esirea ta și venirea ta,
De acum și în veci vecilor.

PSALMUL CXXII

Un psalm pentru cei cari se duc în hagialic * la Ierusalim

- 1 O cântare de treaptă. Al lui David,
Veselitu-m'am cu cei cari mi-au zis : La casa Dom-
nului vom merge !
- 2 Stat-au picioarele noastre
La porțile tale Ierusalime !
- 3 Ierusalimul, care este zidit
Ca o cetate, [din părți] adunate împreună.
- 4 Acolo, se suie sămințele, sămânților lui Iah,
Mărturia lui Israel pentru a slăvi numele Domnului.
- 5 Căci acolo stau scaune de judecată,
Scaune pentru casa lui David.
- 6 Cereți pace Ierusalimului,
Fie norocirea celor cari te iubesc !
- 7 Fie pacea în zidurile tale,
Liniște în palaturile tale !
- 8 Pentru frații mei și tovarășii mei,
Voi găsi, cerșind pace Ție.
- 9 Pentru casa Domnului, Dumnezeului nostru,
Căutat-am binele Ție.

PSALMUL CXXIII

Suspînă de apăsarea dușmanului

- 1 O cântare de treaptă :
Către Tine ridicat-am ochii mei,
Către Acela care locuște în ceruri.
- 2 Iată, precum ochii slugilor către mîna stăpînitorilor lor,

* Călătorie la locuri sfinte.

Precum ochii slugei către mîna stăpînii sale,
Așa sunt ochii noștri către Domnul, Dumnezeul nostru,
Pînă ce ne vei milostivi.

- 3 Miluește-ne, Doamne ; miluește-ne !
Căci mult am fost săturat de rușine.
- 4 Prea mult s'a încărcat sufletul nostru,
De risul celor îndestulați, de hula celor mîndri.

PSALMUL CXXIV

Mulțumire pentru scăpare din nevoi

- 1 O cântare de treaptă al lui David ;
Dacă Domnul n'ar fi fost cu noi, o va spune
acum Israel :
- 2 Dacă Domnul n'ar fi fost cu noi,
Cînd s'au răscolat [dușmanii] ca un singur om
asupra noastră.
- 3 Atunci de vii ne-ar fi înghițit,
În văpaia urgiei lor asupra noastră.
- 4 Atunci apa ne-ar fi înecat,
Șivaoale ar fi trecut peste sufletul nostru.
- 5 Atunci trecut-a și peste sufletul nostru
Apele trufașilor.
- 6 Lăudat fie Domnul !
Care nu ne-au dat pradă dinților lor !
- 7 Sufletul nostru ca o pasere a scăpat din lațul vînă-
torilor ; lațul s'a frînt și noi am scăpat.
- 8 Ajutorul nostru este în numele Domnului,
Care a făcut cerul și pămîntul.

PSALMUL CXXV

Domnul scapă pe cei drepti

1 O cântare de treaptă ;

Cei cari se încred în Dumnezeu,
Nu se vor clăti în veci ca muntele Sionului teme-
nic așezat.

2 Munții înconjoară Ierusalimul,
Și Domnul înconjoară poporul Său,
De-acum și pînă în veci.3 Căci nu se odihnește toiagul celor răi asupra soartei
celor drepti,

Ca să nu se atingă cei drepti cu minile lor, de
tot ce e nedrept.

4 Miluește, Doamne, pre cei buni și pre cei drepti
în inima lor !5 Însă pre cei cari se duc spre căile întortocheite,
Duce-ți-va Dumnezeu cu cei făcători de păcate !
Pace peste Israel.

PSALMUL CXXVI

O rugăciune de mulțumire pentru întoarcere din robia
Babilonului

1 O cântare de treaptă ;

Cînd întorsu-ne-a Domnul robiții Sionului,
Fost-am ca în vis !

2 Atunci împlutu-s'a de rîs gura noastră,
Și limba noastră de cîntece de veselie ;
Atunci găsit-u-s'a între popoare ;
Măreție a făcut Domnul cu aceasta !3 Măreție au făcut Domnul cu noi ;
Fost-am veseli.4 Întoarce, Doamne, pe robiții noștri, ca pirălele de miază-zil
5 Cei cari seamănă cu lacrimi,
Cu cîntece de bucurie vor seceră.6 Mergînd, merge și plînge cel care duce săculețul cu
semințe,
Reîntorcîndu-se, va veni cu cîntec de veselie du-
cînd snopurile lui.

PSALMUL CXXVII

Fericirea stă în minile Domnului

1 O cântare de treaptă a lui Salomon ;

Dacă Domnul nu va zidi casa,
În zădar se trudesă zidarii ;
De nu ar păzi Domnul cetatea,
În zădar iscodesc păzitorii ;

2 În zădar pentru voi vă sculați de cu ziuă, și ve-
ghiați tîrziu,

Voi ce mîncăți pînea durerii ; că tot așa va da
[Domnul] iubitului său în somn.

3 Iată moștenirea Domnului sunt copii,
Răsplata rodului pîntecelui.4 Ca săgețile în mîna viteazului,
Așa sunt capii tineretelor.5 Fericit bărbatul, care și-a umplut tolba cu ele !
Că dinșii nu se vor rușina,
Cînd vorbi-vor cu vrăjmașii lor la poartă *.

* Judecățele se țineau la porțile tirgului.

PSALMUL CXXVIII

Fericirea celor cari se tem de Domnul

1 O cântare de treaptă ;

Fericit este cel care se teme de Domnul,
Care umblă pe căile Sale.

2 Atunci osteneala minilor tale mânca-vei,
Ești fericit și îți merge bine.3 Femeia ta ca vița roditoare,
În colțul casei tale,
Fiii tăi ca vlăstarele măslinului,
Împrejurul mesei tale.4 Iată că așa va fi binecuvântat,
Omul care se teme de Domnul ;5 [Domnul] Te va binecuvînta din Sion
Și vei vedea binele Ierusalimului
În toate zilele vieții tale.6 Și vei vedea pe fiii fiilor tăi.
Pace asupra lui Israel.

PSALMUL CXXIX

Nădejdea lui Israel *

1 O cântare de treaptă ;

Mulți strîmtoratu-m'au din tinerețele mele,
Israel poate s'o spună !

2 Mulți strîmturatu-m'au din tinerețele mele,
Dar n'au putut să mă [biruiască].3 Pe spinarea mea plugarii arat-au brazdele lor și le-au
lungit.

* Acesta este al V-lea din cele 7 psalmi de ispășire.

4 Domnul este drept ;
Tăiat² au frînghie celor răi.5 Rușina-se-vor și întoarce-se-vor îndărăt,
Toți cei cari urăsc Sionul !6 Și vor fi ca iarba de pe acoperis,
Uscată înainte de a fi smulsa.7 De care nu s'a umplut mina secerătorului,
Nici în poală n'a adus snopii.8 * Și n'au zis trecătorii :
„Binecuvîntarea Domnului asupra voastră !
Vă binecuvîntăm în numele Domnului“.

PSALMUL CXXX

Rugăciune pentru ertarea păcatelor **

1 O cântare de treaptă ;

Din adîncuri Te-am strigat, Doamne !

2 Doamne, ascultă glasul meu !
Fie Doamne urechile Tale plecate
Glasul plîngerilor mele !3 Dacă Ți-ai amînti de [loate] păcatele Tu Iah,
Doamne, cine va putea sta [dinaintea Ta] ?4 Însă Tu ții [cumpăna] iertării
Ca să fii temut.5 Nădăjduit-am în Domnul, nădăjduit-a sufletul meu,
Și în cuvîntul Tău am nădăjduit.6 Sufletul meu dorește pe Domnul,
Mai mult de cit în zorii zilei străjerii
Așteaptă dimineața.

* Așa se obișnuia a se spune secerătorilor.

** Acest psalm se cîntă la catolici pentru morți.

- 7 Așteaptă Israel pre Domnul,
Căci cu Domnul mila este,
Și multă mîntuire la El.
8 Și el răscumpăra-va pre Israel.
De toate păcatele lui.

PSALMUL CXXXI

Despre smerenția lui David

- 1 O cîntare de treaptă. Al lui David ;
Doamne ! nu s'a înălțat inima mea, nici nu s'au
înălțat ochii mei ;
Nici n'am mers în măreție, nici intru cele ascunse
de mine.
2 Dacă nu mi-am pus pre Dumnezeu înaintea mea,
Și a tăcut sufletul meu precum cel întărcat de maica lui.
Ca cel întărcat este pentru mine sufletul meu.
3 Nădăjduiească Israel către Domnul,
De acum și-n vecii vecilor.

PSALMUL CXXXII

Rugăciune în ziua tîrnosirii templului, că Dumnezeu a îndeplinit
ce a juruit lui David

- 1 O cîntare de treaptă ;
Amintește Ție, Doamne, de David,
De toată mîhnirea sa !
2 Cel care a juruit Domnului,
Implinit-ai cele juruite Celui Atotputernic al lui Iacob.
3 Nu voi intra în cortul casei mele ;
Nu mă voi sui pe patul ce-mi voi așterne.
4 Nu voi da somn ochilor mei,
Nu voi lăsa pleoapele mele ațipite,
5 Pînă cînd voi afla locul Domnului,

- Locașul Celui Atotputernic al lui Iacob.
6 Iată auzit-am în Babilon de ei.
* L'am găsit în cîmpul Iahar.
7 Intra-voiu în locașurile Sale,
Ne vom închina la scîmnanii picturilor Sale !
8 Scoală-Te, Doamne, din odihna Ta,
Tu și chivotul puterii Tale !
9 Preoții Tai vor înălța dreptățile,
Și cuvioșii Tai vor cînta de laudă.
10 Pentru David robul Tai.
Să nu întorci Fața dela unsul Tau.
11 Jurat-au Domnului lui David adevăr.
Nu se va retrage dela el,
Din rodul pîntecelui Tau voi pune pre tronul Tau.
12 Dacă vor păzi fii Tai legămîntul meu,
Și mărturiile mele aceste, îi voi înălța.
Chiar și pe fii lor în vecii vecilor voi sta pre tronul Tau.
13 Căci ales-au Domnul Sionul.
Cu precădere de a locui întru el.
14 Aceasta este odihna mea vecinică,
Aici voi ședea, căci o doresc.
15 Merindele binecuvîntînd.
Voi binecuvînta pe săracii lui,
Ii voi sătura cu pine.
16 Și preoții îi voi îmbrăca cu mîntuire,
Și cuvioșii lui cînta-vor cîntare de laudă.
17 Acolo voi face să răsară cornul lui David.
Pregăti-voi luminare unsului meu.
18 Pe dușmanii lui îi voi îmbrăca cu rusine,
Și asupra lui înflori-va coroana sa.

* Chivotul care fu adus de David din Babilon în Ierusalim.

** Ebr. adică : voi înălța puterea lui David.

Psalmul CXXXIII

Laudă iubirea frătească și liniștea

- 1 O cântare de treaptă. Al lui David.

Iată cât este de bine și cât este de dulce,
Cînd frații locuiesc la olaltă!

- 2 Ca untdelemnul cel bun ce se pogoară de pre cap,
Asupra bărbiei, de pre barba lui Aaron,
Se pogoară pe marginea hainelor sale.
- 3 Ca roua Hermonului,
Care se pogoară asupra muntelui Sion;
Căci acolo poruncește Domnul binecuvîntarea
Vieței pînă în veci.

PSALMUL CXXXIV

Cîntarea Leviților la postul lor

- 1 O cântare de treaptă.

Iată, lăudați pe Domnul toți robii Domnului,
Cari șed în casa Domnului în toate nopțile!

- 2 Rădicați mîinile voastre cu sfințenie,
Și lăudați pre Domnul;
- 3 Binecuvînta-te-va Domnul din Sion,
Cel care a făcut cerurile și pămîntul.

PSALMUL CXXXV

O cântare de laudă către Domnul. Povestește minunile celor
mari pe cari le-a făcut Israel poporului Său

- 1 Proslăviți pe Iah;

Lăudați numele Domnului,
Lăudați-L robii Domnului;

- 2 Cei cari stau în casa Domnului,
În pridvoarele casei Dumnezeului nostru.
- 3 Proslăviți pre Iah! Căci bun este Domnul;
Psălmuiți numele Său! căci este plăcut.
- 4 Căci Iacob este alesul lui Iah;
Israel ca podoba Sa.
- 5 Căci eu știu că mare este Domnul,
Și Domnul nostru stă deasupra tuturor zeilor
- 6 Tot ce dorește Domnul, face
În ceruri și pre pămînt,
În mări și în toate adîncurile;
- 7 Rădică nourii din unghiurile pămîntului,
Între fulgere și ploaie legătură au făcut,
Scos-au vîntul din visteriile lui;
- 8 Au bătut pre întâi născuții din Egipt,
Dela om pînă la dobitoc.
- 9 Trimes-au semne și minuni în mijlocul Egiptului,
Întru faraon și întru toți robii săi;
- 10 Au bătut popoare multe,
Și ucis-au regi puternici;
- 11 Pre Sihon regele Amorenilor,
Și pe Hog regele Basanului și pre toți regii din
Canaan;
- 12 Și-au dat pămîntul lor moștenire,
Moștenire lui Israel poporului Său;
- 13 Doamne! numele Tău este vecinic,
Doamne! mîntuirea Ta din neam în neam;
- 14 Căci judecă-va Domnul poporul Său,
Și asupra robilor Săi se va mîngîia.
- 15 Idolii păgînilor sunt de argint și aur,
Făptură de mîni omenesti,

- 16 Gură au și nu grăesc,
Ochi au și nu văd,
17 Urechii au și nu aud,
Nici duh nu au în gura-lor.
18 Ca dinșii să fie cei cari i-au făcut,
Toți cei cari se încred într'nșii.
- 19 Casa lui Israel lăudați pre Domnul !
Casa lui Aaron lăudați pre Domnul !
20 Casa lui Levi lăudați pre Domnul !
Cei cari se tem de Domnul, lăudați pre Domnul !
21 Lăudat fie Domnul din Sion,
Care locuște în Ierusalim !

Proslăviți pre Iah.

PSALMUL CXXXVI

Cîntare de laudă pentru Domnul

- 1 Lăudați pre Domnul, căci bun este,
Căci vecinic dăinuește mila Sa !
2 Lăudați pre Dumnezeu zeilor,
Căci vecinic dăinuește mila Sa !
3 Lăudați pre Domnul Domnilor,
Căci vecinic dăinuește mila Sa !
4 Pre cel singur care face minuni mari,
Căci vecinic dăinuește mila Sa !
5 Cel care face cerurile cu pricepere,
Căci vecinic dăinuește mila Sa !
6 Cel care pregătit-au pămîntul pe ape,
Căci vecinic dăinuește mila Sa !
7 Cel ce făcut-au pre luminătorii mari,
Căci vecinic dăinuește mila Sa !
8 Soarele pentru a stăpîni ziua,

- Căci vecinic dăinuește mila Sa !
9 Luna și stelele pentru a stăpîni noaptea,
Căci vecinic dăinuește mila Sa !
10 Să lovească Egiptul în cei întai născuți,
Căci vecinic dăinuește mila Sa !
11 Și a scos pre Israel din locul său,
Căci vecinic dăinuește mila Sa !
12 Cu mîna tare și cu brațul întins,
Căci vecinic dăinuește mila Sa !
13 A despărțit Marea Roșie în bucăți,
Căci vecinic dăinuește mila Sa !
14 Și făcut-a să treacă Israel prin mijlocul ei,
Căci vecinic dăinuește mila Sa !
15 Și aruncat-a pre faraon și oștirea lui în Marea Roșie,
Căci vecinic dăinuește mila Sa !
16 Pentru a duce poporul Său prin pustiu,
Căci vecinic dăinuește mila Sa !
17 Pentru a lovi regii mari,
Căci vecinic dăinuește mila Sa !
18 Pentru a ucide pre regii falnici,
Căci vecinic dăinuește mila Sa !
19 Și pre Sihon regele Amorenilor,
Căci vecinic dăinuește mila Sa !
20 Și pre Og regele Basanului,
Căci vecinic dăinuește mila Sa !
21 Și au dat pămîntul lor moștenire,
Căci vecinic dăinuește mila Sa !
22 Moștenirea lui Israel robul Său,
Căci vecinic dăinuește mila Sa !
23 Care întru apăsarea noastră, amintitu-S'au de noi,
Căci vecinic dăinuește mila Sa !
24 Și izbăvit-ne-a de vrăjmașii noștri,
Căci vecinic dăinuește mila Sa !
25 Dat-au hrană la toate ființele,

PSALMUL CXL

Rugăciune în fața dușmanului.

- 1 Meșterului cîntăreț. Un psalm al lui David.
- 2 Izbăvește-mă, Doamne, de omul rău,
De bărbatul crunt păzește-mă!
- 3 Cei cari gindit-au răutăți în inimă,
Toată ziua ațîță războiul!
- 4 Ascuțit-au limba lor ca șarpele,
Otravă de năpircă sub buzele lor. — Selah.
- 5 Păzește-mă, o Doamne! de mina celor răi, de
bărbatul urgisit,
Ferește-mă, de cei cari cugetă să împleticească pașii mei.
- 6 Ascunsu-mi-au laț cei mindri,
Și frînghie întins-au și mreajă lingă cărare,
Pedici, ca să mă prindă; — Selah.
- 7 Zis-am Domnului: „Dumnezeul meu ești Tu!
Ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele!
- 8 Doamne, Dumnezeule, puterea mîntuirii-mele!
Acoperit-ai capul meu în ziua de război.
- 9 Nu împlini, Doamne, dorința celor răi!
Gîndul lor, nu-l împlini ca să nu se înalțe. — Selah.
- 10 Pe frunțașii celor ce mă înconjoară,
Să-i acopere osteneala buzelor lor!
- 11 Cază asupra lor carbuni de foc!
Să cază în gropi adînci, ca să nu se mai scoale!
- 12 Bărbatul birfitor, să nu se întemeieze pe pămînt;
Bărbatul crunt și rău să fie prins spre stîrpire.
- 13 Știu, că va face Dumnezeu judecata celui umilit,

- 14 Judecata celor sărmani.
Însă cei drepti lauda-vor numele Tău,
Vor ședea cei curăți înaintea Feții Tale.

PSALMUL CXLI

Se roagă lui Dumnezeu să-l întărească întru credință și să-l păzească de făcătorii de rele.

- 1 Un psalm al lui David.
O Dumnezeule, strigatu-Te-am; grăbește-Te spre
mine!
- 2 Auzi glasul meu, cînd strig către Tine!
Să se pregătească rugăciunea mea, ca tămîierea
înaintea Ta.
- 3 Rădăcarea mînilor mele ca verșii de sărăci.
Pune, Doamne, strajă gurii mele, împotriva zădărniciilor.
- 4 Păzește poarta buzelor mele, ca să nu
Nu lăsa să se plece inima mea spre lucru rău,
Spre a lucra întru răutate cu omenei făcători de rele,
Și să nu mă hrănesc cu dele plăcute lor.
- 5 Cînd cel drept, mă zărobește, nu mă rădă,
Și cînd mă muștră, este ca unidelemnul năncetat
pe capul meu; nu mi-a lovit capul,
Însă ruga mea se va îndrepta iar întru Tine.
- 6 Să fie zvirlîți de pre stîncă judecătorii lor,
Și asculta-vor cuvintele mele, cari plăcuie sunt.
- 7 Cum se tae și se despică lemnele pe pămînt,
Așa să se risipească oasele noastre la gura mormîntului.
- 8 Căci către Tine, Doamne, Dumnezeul meu ochii
mei se înalță spre Tine;

- M'am sprijinit în Tine,
Nu perde sufletul meu !
- 9 Păzește-mă de cursa ce mi s'a întins,
Și de pedicele făcătorilor de rele !
- 10 Să cadă în mreaja lor cei răi împreună,
Pînă cînd voi trece.

PSALMUL CXLII

Se roagă Domnului să-l mîntue de dușmanii, care-l înconjoară
și de oamenii răi, cari vor să-l prindă.

- 1 Un învățămînt al lui David fiind în peșteră. O rugăciune.
- 2 Cu glasul meu către Domnul strigat-am,
Cu glasul meu către Domnul mă rog.
- 3 Aștern înaintea Lui cugetarea-meă,
Strîmtoarea mea înaintea lui povestesc.
- 4 Leșină în mine sufletul meu,
Tu, însă, cunoscut-ai cărările mele,
Pe cărarea aceasta pe care am umblat,
Ascunsu-mi-au laț.
- 5 Privit-am la dreapta și am văzut că nimeni nu m'a
recunoscut,
Perdut-am adăpostul, nimeni nu îngrijește de
sufletul meu.
- 6 Strigat-am către Tine, Doamne,
Zis-am : „Tu, adăpostul meu,
Partea mea pe pămîntul celor vii,
- 7 Ia în seamă strigarea mea ! căci slăbit sunt foarte;
Izbăvește-mă de cei cari mă gonesc !
Căci mai puternici sunt decît mine.
- 8 Scoate sufletul meu din închisoarea lui !
Pentru a lăuda, numele Tău !
Cu mine fă să se fălească cei drepti,
Căci mă vei răsplăti“.

PSALMUL CXLIII

Se roagă lui Dumnezeu să-l mîntue de dușmanii, care-l înconjoară.

- 1 Un psalm al lui David.
- Doamne ascultă rugăciunea mea,
Răspunde-mă în dreptatea Ta !
- 2 Și nu vei veni la judecată cu inimi
Căci n'ar fi dreaptă înaintea Ta.
- 3 Căci urmărește dușmanul sufletul meu,
Călcăt-a la pămînt viața mea întotdeauna,
Ca morții de veacuri.
- 4 Și s'a mîhnit în mine dușul meu,
În mine simțită este mînia Ta.
- 5 Îmi amintesc de zilele de dinainte,
Cugetat-am în toate zilele mele,
Lucrările minilor Tale.
- 6 Întins-am mîna mea către Tine,
Sufletul meu,
E ca pămîntul însetat.
- 7 Grăbește-Te a-mi răspunde, Doamne,
Nu ascunde Fața Ta de la mine,
Ca să nu mă aseman, cu cei cari mă gonesc.
- 8 Fă-mă să aud dis-de-dimineață în zău,
Căci în Tine m'am încredințat.
Am cunoscut calea aceasta pe care mă duc,
Căci Tie ridicat-am sufletul meu.
- 9 Izbăvește-mă de dușmanii mei, Doamne !

- In Tine m'am adăpostit.
 10 Învață-mă a face după voia Ta!
 Căci Tu Dumnezeuul meu ești,
 Duhul Tău cel bun, mă va duce pe pământul drept.
 11 Pentru numele Tău, Doamne, reînviază-mă!
 Prin dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu.
 12 Și în mila Ta vei zdrobi pe vrăjmașii mei,
 Și perde-vei pe toți cei cari strîmtoarează sufletul meu, căci eu sunt robul Tău.

PSALMUL CXLIV

Mulțumește lui Dumnezeu că l'a scăpat de dușmanii lui.

1 Al lui David;

- Lăudat fie Domnul, stîncă mea,
 Care învață minile mele la război,
 Și degetele mele la luptă.
 2 Miluitorul meu și stîncă mea,
 Sălașul meu și izbăvitorul meu,
 Scutul meu și într'însul e nădejdea mea,
 Cel care supune noroadele sub mine.
 3 Doamne, ce este omul, de Te-ai făcut cunoscut lui?
 Fiul omului de l'ai ținut în seamă?
 4 Omul, e asemenea deșertăciunei,
 Zilele lui sunt ca umbra care trece.
 5 Doamne, pleacă cerurile Tale și pogoară-Te!
 Și atinge munții, că vor fumea.
 6 Trăznește-i cu fulgerile (Tale) și îi împrăștie!
 Trimite săgețile Tale și îi zăpăcește! *
 7 Intinde minile Tale din înălțime;

* E vorba de dușmanii lui David.

- Scoate-mă și izbăvește-mă din multe,
 Din mina fiilor strămîntului.
 8 A căror gură grăește strîm,
 Și dreapta lor, dreapta strîm.
 9 Dumnezeuule o cîntare nouă înviată-mă,
 Pre alaută cu zece strune.
 10 Celui ce dă mîntuire regilor,
 Cel ce izbăvește pe David robul.
 11 Scoate-mă și izbăvește-mă din toate,
 A cărei gură grăește strîm,
 Și dreapta lor, dreapta strîm.
 12 Căci fiii noștri ca războiul,
 Crescuți în tinerețele lor,
 Și fiicele noastre, ca războiul,
 Crescuți în tinerețele lor.
 13 Camerele noastre sunt pline,
 Indeslate cu pînă; de numele
 14 Boii noștri sunt grași; nici o spîrîmă,
 Și nici un strigăt în străzile noastre.
 15 Fericit poporul cărui Dumnezeu este Dumnezeuul lui,
 Fericit poporul a cărui Domn este Dumnezeuul lui.

- 2 Lăuda-voi pe Domnul în viața mea,
Psalmui-voi pe Dumnezeuul meu, cît timp voi trăi.
- 3 Nu vă încredințați în frunțașii,
În fii omului, în care nu este mîntuirea.
- 4 Iese duhul său (și) se întoarce la pămîntul-său,
În ziua aceea se vor dărîma planurile lui.
- 5 Fericit e acela căruia Dumnezeuul lui Iacob îi este
ajutor,
Nădejdea lui în Domnul, Dumnezeuul său !
- 6 Cel care a făcut cerurile și pămîntul,
Marea și toate cele care sunt într'însa.
Cel care păzește adevărul în veci.
- 7 Cel care făcut-au judecata celor năpăstuiți,
Dat-au pîne celor flămînzii.
Domnul desleagă pre cei ferecați.
- 8 Domnul deschide ochii celor orbi ;
Domnul îndreaptă pre cei girboviți ;
Domnul iubește pre cei drepți ;
- 9 Domnul păzește pre cei streini.
Pre orfani, și pre văduve le întărește,
Iar din calea celor răi sucește.
- 10 Domni-va Domnul pentru veci ;
Dumnezeul Tău, Sioane ! din neam în neam !

Proslăviți pe Iah.

PSALMUL CXLVII

Ne povestește mărirea lui Dumnezeu și mila Sa față
de făpturile Sale.

- 1 Proslăviți pre Iah ;

Căci bun este de a psalmui pe Dumnezeuul nostru.

- 2 Căci plăcută este și frumoasă este lauda,
Zidita-au Domnul Ierusalimul,
Cei isgoniți din Israel îi va aduna.
- 3 Tămădui-va pre cei cu inima frîntă,
Și înfățișa-va durerile lor.
- 4 Cel care numără numărul stelelor,
Toate pe numele lor le cheamă.
- 5 Mare este Dumnezeuul nostru, cu multă tărie
înțelepciunea Sa ;
[Este] fără sfîrșit ;
- 6 Sprijinește Doamnul pe cei cucernici,
Trîntește pre cei răi la pămînt.
- 7 Răspundeți Domnului cu laudă,
Psalmuiți Dumnezeului nostru cu harfă ;
- 8 Cel care acopere cerurile cu nori,
Care pregătește ploae pămîntului ;
Cel care răsădește iarba pe munți.
- 9 Celui care dă hrană dobitoacelor
Și puilor corbului care strigă pre El.
- 10 Nu în puterea calului va voi,
Nici de sprinteneala * omului n'are plăcere ;
- 11 Pomeniște Domnul pre cei cari se tem de El,
Și pre cei cari așteaptă mila Sa.
- 12 Laudă Ierusalime pre Domnul !
Slăvește pre Dumnezeuul Tău, Sioane !
- 13 Căci întărit-au zăvoarele porților Tale,
Binecuvîntat-au pre fii tăi în mijlocul tău ;
- 14 Cel care a pus în hotarele Tale pace, untura de
grîul cel gras te va îndestula.

* Picioarele שׁוּמִי

PSALMUL CXLV

* Laudă către Domnul

- 1 א Psalm de laudă al lui David;
Te voi înălța, Dumnezeu meu!
Și slăvi-voi numele Tău în vecii vecilor.
- 2 ב In fiecare zi Te voi lăuda,
Și slăvi-voi numele Tău în vecii vecilor.
- 3 ג Mare este Domnul și laudat foarte,
Și mărirea Sa nu se poate adînci.
- 4 ד Din neam în neam se vor lăuda lucrările Tale,
Și vitejiile Tale voi vesti!
- 5 ה Strălucirea falei slavei Tale voi grăi,
Minunile Tale voi cugeta,
- 6 ו Și puterea înfricoșarea Ta vor spune,
Și mărirea Ta voi povesti.
- 7 ז Amintirea de multa Ta bunătate voi grăi
Și dreptatea Ta cu cîntări de bucurie.
- 8 ח Milostiv, și îndurător este Domnul,
Indelung răbdător și mare în milă.
- 9 ט Bun este Domnul tuturor,
Și în durerile Sale peste toate lucrările Sale.
- 10 י Te vor slăvi, Doamne, toate făpturile Tale!
Și cuvioșii Tai te vor lăuda.

* Acest psalm este alcătuit după literile alfabetului ebraic, din care lipsește ך, pentru că David prevăzînd căderea lui Israel n'a voit să scrie fraza cu ך, care ar fi sunat ca în profetul Amos V.21 unde zice: „Cădea-va și nu se va mai scula fectora lui Israel”.

נפלה ולא תוסף קום בתולת ישראל.
De acela a susținut în fraza a doua, adică cu ך, care înseamnă că Dumnezeu va sprijini pe cel căzuți.

- 11 ב Cinste împărăției Tale vor spune,
Și vitejia Ta vor vesti.
- 12 ג Ca să vestească fiilor omului vitejiile Sale,
Și slava strălucirea împărăției Tale.
- 13 ד Impărăția Ta este împărăția tuturor veacurilor,
Și Domnia Ta de neam în neam.
- *
- 14 ה Sprijină Dumnezeu pre toți cei cari cad,
Și îndreaptă pre cei gîrboviți.
- 15 ו Ochii tuturor spre Tine nădăjduesc,
Și Tu le dai hrana la timpul lui.
- 16 ז Deschide mîna Ta,
Și saturează cu bunăvoință pre tot ce este viu.
- 17 ח Drept este Domnul întru toate căile Sale.
Și milostiv în toate lucrările Sale.
- 18 ט ** Aproape este Domnul de toți cei cari î-L strigă!
De toți cei cari îl strigă întru adevăr.
- 19 י Voia celor cari se tem de El va face,
Și strigătul lor va auzi și-i va mîntui.
- 20 יא Păzăște Doamne, pre toți cei cari îl iubesc,
Și pre toți cei răi îi va perde.
- 21 יב Lauda Domnului va vesti gura mea,
Și va slăvi tot trupul numele Stînteniei Sale
În vecii vecilor.

PSALMUL CXLVI

Laudă lui Dumnezeu și încredere în El.

- 1 Proslăviți pre Iah!
Laudă sufletul meu pre Domnul!

* Vezi adn. dela începutul Ps.

** Vrea să zică, că de ori-ce lege ar fi, acel ce cheamă pe Domnul este ascultat.

- 15 Cel care trimete porunca Sa pre pământ,
lute aleargă cuvîntul Său.
- 16 Cel care dă zăpada ca lîna,
Cu praful o presoară.
- 17 Celui care trimite gheața Sa cu fărămături; dinaintea
frigului cine poate sta ?
- 18 Trimete cuvîntul Său și se topesc,
Întoarce vîntul Său și vor curge apele.
- 19 Vesteste cuvîntul Său lui Iacob,
Legile-Sale și judecățile Sale lui Israel.
- 20 N'a făcut atît nici unui popor,
Și lor judecățile [Sale] nu le-au făcut cunoscute;
Proslăviți pre Iah !

PSALMUL CXLVIII

Indeamnă poporul să laude pre Domnul.

- 1 Proslăviți pe Iah !
Lăudați pre Domnul din ceruri,
Lăudați-L din înălțime !
- 2 Lăudați-L, îngerii Săi,
Lăudați-L, toată oștirea Sa !
- 3 Lăudați-L, soare și lună !
Lăudați-L toate stelele luminoase.
- 4 Lăudați-L supra-cerurile !
Și apelor, care sunteți deasupra cerurilor.
- 5 Lăudați numele Domnului !
Căci El poruncit-au și s'au zidit.
- 6 Și le-a întemeiat din vecii vecilor, legea dată și nu
va trece.
- 7 Lăudați-L pre Domnul din pământ,

- Balaurii și toate adîncurile.
- 8 Foc și grindină, zăpadă și pîclă,
Vîntul face cuvîntul Său.
- 9 Munții și toate dealurile;
Copacii roditori și toți codrii
- 10 Fiarele și toate dobitoacele,
Tăritoare și paserile înaripate.
- 11 Regii pămîntului și toate neamurile,
Principii și toți judecătorii pămîntului.
- 12 Tinerii și chiar fecioarele,
Bătrînii cu tineretul.
- 13 Lăudați numele Domnului,
Că înălțatu-s'au numele Său,
Singura măreția Sa (este) peste pământ și ceruri.
- 14 Se va înălța cornul * poporului Său,
Lauda tuturor cuvîșilor Săi,

Fiilor lui Israel, poporul care se apropie de El,

Proslăviți pre Iah !

PSALMUL CXLIX

Indeamnă poporul să laude pre Domnul.

- 1 Proslăviți pre Iah !
Cîntați Domnului o cîntare nouă !
Lăudați-L în adunarea cuvîșilor Săi !
- 2 Veselească-să Israel în Cel care l-au făcut,
Fii-Sionului să se bucure cu regele lor !
- 3 Fie laudat numele Său în horă,
Cu timpanul și cu harfa 'L vor cînta !

* Ebr. adică puterea.

- 4 Că binevoiește Domnul poporului Său,
Făli-va pre smeriții Săi în mîntuire.
- 5 Bucura-se-vor cuvioșii în slavă,
Și cînta-vor în culcușurile lor !
- 6 Înălțarea Atotputernicului [să fie] în gîtlejul lor,
Și sabie cu două tăiușuri în mina lor !
- 7 Pentru a se răzbuna pre popoare,
Și a pedepsi neamurile [streine].
- 8 Pentru a lega regii acestor cu lanțuri
Și pre frunțașii lor cu cătușe de fer.
- 9 Pentru a face asupra lor judecata scrisă,
Slava aceasta este pentru toți cuvioșii Săi.

Proslăviți pre Iah !

PSALMUL CL

Proslăvit este numele Domnului de toată suflarea.

- 1 Proslăviți pre Iah !

Proslăviți pe Atotputernicul în Sfințenia Sa !

Lăudați-L prin întinderea puterii Sale !

- 2 Lăudați-L în vitejiile Sale !

Lăudați-L în prea mărirea Sa !

- 3 Lăudați-L cu glasul gurei !

Lăudați-L cu cimpoiul și cu harfa !

- 4 Lăudați-L cu timpanul și în horă !

Lăudați-L cu orgă și cu lăută ;

- 5 Lăudați-L cu țimbala bine răsunătoare !

Lăudați-L cu țimbale de strigare.

- 6 Toată suflarea să laude pre Iah !

Proslăviți pre Iah !

CUPRINSUL

	Pag.
<i>Dedicatie</i>	II
<i>Introducere</i>	III

CARTEA I-a

Psalmul I	Despre fericirea omului cind urmează calea cea dreaptă	9
„ II	Poetul vorbește despre dușmanii lui David, cari voiau să-l răstoarne și Dumnezeu le-a zădărnicit gîndurile lor, și i-a predat în mîna lui David	10
„ III	Increderea lui în Dumnezeu la vreme de strîmtorare.	11
„ IV	Împotriva pismașilor și răsvrătiților dintre slujbașii săi	12
„ V	Rugăciune către Dumnezeu ca să-l scape de vrajmașii lui și de cei cari-l părăsesc în mîna lui Saul	13
„ VI	Psalm compus cînd era înconjurat din toate părțile de nevoi și necazuri.	14
„ VII	Un psalm contra unora din dușmanii lui cari l'au pîrît la Saul.	15
„ VIII	Despre măreția lui Dumnezeu, despre mila Sa și bunătatea Sa	16

	Pag.
Psalmul IX Rugăciunea împotriva dușmanilor săi.	17
" X Vorbește despre răutatea oamenilor care uită pe Dumnezeu	19
" XI Răsplata celor răi, care pîndesc cei drepti	20
" XII O rugăciune împotriva creșterii răutății	21
" XIII David cere ajutor de la Dumnezeu ca să-l scape de dușmani	22
" XIV David se plînge că răutatea crește pe pămînt	23
" XV Insușirele cele drepte pentru cel care proslăvește pe Domnul	23
" XVI In care se vorbește de nemurirea și răsplata celor drepti în lumea viitoare.	24
" XVII In care se vorbește împotriva pîrîtorilor, cari spun că David este răzvrătit și împotriva regilor	25
" XVIII In acest psalm David vorbește de iubirea lui către Dumnezeu, mulțumindu-L pentru că a ascultat ruga lui și l'a scăpat din mîna vrăjmașilor săi și prin ajutorul Său i-a biruit	27
" XIX Laudă citre Domnul pentru lucrările naturii și legile ei.	31
" XX David a cugetat acest psalm, cînd cu o oștire a învis pre dușman care avea o armată foarte numeroasă	33
" XXI O cîntare de biruință asupra dușmanului	34
" XXII Ruga lui și nădejdea sa, cînd a fugit dinaintea lui Saul	35
" XXIII O cîntare de mulțumire pentru mîntuirea Domnului și pronia Sa	37
" XXIV O cîntare de mulțumire, cînd a adus chivotul legii la porțile Sionului	38

	Pag.
Psalmul XXV Rugăciune către Atotputernicul, care l'a mîntuit și l'a înălțat în căile Sale și i-a ertat păcatele lui	40
" XXVI Vorbește de desăvîrșirea și de cinstea lui și căuta că Atotputernicul să-l cerce și să-l judece după faptele lui	41
" XXVII Crede în Dumnezeu, Mîntuitorul său și sufletul lui dorește să slujească în lăcașul sfințeniei Sale	42
Psalmul XXVIII Seroagă lui Dumnezeu, ca să-l scape din mîna barbarilor pedepsindu-i	44
" XXIX Lauda către Domnul Cel slăvit și care da izbîndă poporului Său	45
" XXX Cîntare de mulțumire, după ce s'a vindicat de o boală grea	46
" XXXI Indurerat se roagă fugind de Saul; cere izbăvirea sa	47
" XXXII Ertarea păcatelor celor cari se spovedesc înaintea lui Dumnezeu cu toată inima	49
" XXXIII Dumnezeu mîntuiește pre cei drepti și tot ce El hotărăște asupra lor e cu dreptate și credință	51
" XXXIV Acest psalm l'a alcătuit fiind într-o mare desnădejde din care l'a scăpat Domnul; Aici poate învăța fiecare om să-și întărească nădejdea în Dumnezeu	52
" XXXV Rugăciune de răzbunare împotriva dușmanilor săi, care îi răsplătesc binele cu rău	54
" XXXVI Impotriva celor cari vorbesc bine și cugetă rău asupra Ta	56
" XXXVII Răsplata pentru cei drepti și pentru cei fără de lege.	57

	Pag.
Psalmul XXXVIII Dureroasă plingere a suferințelor sale, părăsit de prietini și înconjurat de vrăjmași, cere ajutorul lui Dumnezeu . . .	61
„ XXXIX Aci, vorbește despre durerile lui și despre deșertăciunea vieții omului . . .	62
„ XL Un psalm de mulțumire pentru a fi scăpat de durerile lui; se roagă lui Dumnezeu să facă de rușine pe dușmanii săi . . .	64
„ XLI Mulțumește că l'a scăpat de o boală grea de care dușmanii lui credeau că va muri în curînd.	66

CARTEA II-a

Psalmul XLII In psalmul acesta povestește, că a fost apăsător de nenorociri mari, dar pururea a nădăjduit în Dumnezeu și a dorit să vie în casa Domnului.	67
„ XLIII Rugăciune ca să-l scape de vrăjmașii cei mai primejdioși și să vie către casa Domnului.	68
„ XLIV Invățătura. Psalmistul învăța, că nu prin puterea sa însuși omul învinge și că izbînda vine numai de la Dumnezeu	69
„ XLV O poezie pentru nunta regelui	71
„ XLVI Un psalm de mulțumire pentru scăparea sfîntului oraș de cutremurul cel mare	72
„ XLVII Psalm compus cînd a cuprins Ierusalimul din mîna lebusenilor devenind astfel rege peste întreaga țară	73
„ XLVIII S'a compus un psalm cînd mai mulți regi s'au adunat să lupte împotriva Ierusalimului și Dumnezeu a zădărnicit hotărîrea lor	74

	Pag.
Psalmul XLIX Morala celor cari nădăjduesc în puterea averii lor și nu pricep sfîrșitul lor.	76
„ L Despre slujba dumnezească adevărată și fața mulțimii care jertfește, sfințește și se curăță	77
„ LI David își mărturisește păcatul cu Bath-Seba și roagă pre Dumnezeu să-l ierte	79
„ LII Vorbește despre răutatea cleveitorului Doeg și povestește sfîrșitul lui tragic	81
„ LIII Dumnezeu privește pe fiii omului și vede faptele cele rele	82
„ LIV O rugăciune al lui David către Dumnezeu să-l ajute și să răsplătească pe dușmanii lui	83
„ LV O rugăciune, ca să-l scape de dușmanii lui de moarte, cari vorbesc bine și curgetă rău	84
„ LVI In fața dușmanilor înverșunați l'au prins și nădejdea lui este în Dumnezeu	86
„ LVII Deșteaptă pre om ca să nu se desnădăduiască, ori cîte nenorociri s'ar abate asupra lui, Dumnezeu îl va ajuta prin marea Sa milă	87
„ LVIII Pe vremea cînd a fugit dinaintea fiului său Absalom, din fața judecătorilor nedrepți	88
„ LIX David se roagă lui Dumnezeu, să-l scape de dușmanii lui de moarte și să-l răsbune	89
„ LX Psalmistul se plînge de multe nenorociri cari au căzut asupra lui și roagă lui Dumnezeu să-l ajute	91

	Pag.
Psalmul LXI A compus acest psalm în timpul prigeiei sale, rugîndu-se lui Dumnezeu să-i prelungească viața	92
„ LXII Ruga omului strîmătorat, și nădejdea lui în Dumnezeu, că va răsplăti pe prigonitorii lui după faptele lor.	93
„ LXIII Aici spune cum sufletul lui se lipește de Dumnezeu și cît ar dori să-L slăvească în sfîntul Său locaș	94
„ LXIV Față fiind dușmanii și cleveitorii cari cad în lațul pregătît lui	95
„ LXV O cîntare de mulțumire lui Dumnezeu pentru binecuvîntarea holdelor, căci țările erau pustiite din pricina războiului	96
„ LXVI O cîntare de mulțumire pentru scaparea lui Israel din mîna puternicilor săi dușmani	97
„ LXVII O cîntare de laudă către Domnul	99
„ LXVIII Dumnezeu alege Sionul ca locuință sfîntă	100
„ LXIX Aici vorbește despre umilirea sa față de dușmanii săi neîmpacați	104
„ LXX Rugăciune împotriva dușmanilor săi	106
„ LXXI Rugăciune către Dumnezeu ca să-l scape din mîna celor răi și jăfuitorii săi și să nu-l părăsească la bătrînețe, cînd slăbesc puterile	107
„ LXXII Vorbește de strălucirea împărăției lui Salomon; avere și îmbelșugare cum vor fi în zilele lui, liniștea și dreptatea vor înflori	109

CARTEA III-a

	Pag.
Psalmul LXXIII Psalmistul arată fericirea fătarnică a celor nelegiuîți și pieirea lor precum și viitorul fericit al celor drepți, deși sufar cîte odată mult	111
„ LXXIV Psalmistul deplînge dărîmarea templului și nenorocirele cari au dat peste cei robîți	113
„ LXXV Mulțumire lui Dumnezeu, care umilește pre cei răi și nu-i lasă să nimească pre cei nevinovați	115
„ LXXVI Cîntec de laudă pentru căderea vrajmașilor cari au înconjurat Ierusalimul cu o armată puternică	116
„ LXXVII Cel nenorocit se plînge de necazurile lui și se mîngîie cu nădejdea în mîntuirea lui Dumnezeu	117
„ LXXVIII Povestește cele mai însemnate înfîmplări a lui Israel de la eșirea lui din Egipt, pînă la domnia lui David	119
„ LXXIX Plîngere asupra dărîmării Ierusalimului, a locașului celui Sfînt și asupra nenorocirii poporului său	124
„ LXXX Rugăciune către Atotputernicul, ca să mîntue pe Israel din mîna vrăjmașului și să-l reîntoarcă în locurile întemeiate dinainte	126
„ LXXXI Psalmistul amintește Leviților, să sune din trîmbițe în ziua de anul nou și să amintească poporului eșirea din Egipt	127
„ LXXXII Aci psalmistul pune în vedere judecătorilor să judece drept și să nu strîmbe dreptul celor saraci	129

	Pag.
Psalmul LXXXIII Rugăciune către Atotputernicul să	
stirpească vrășmașii cei mulți cari se	
războiesc asupra lui Israel	129
„ LXXXIV Dorința sufletului său către casa	
Domnului	131
„ LXXXV Rugă către Domnul ca se întoarcă	
mîna Sa de la poporul Său și să-l mîn-	
tuiască ca în zilele din vechime.	132
„ LXXXVI Rugăciune de mulțumire și nădejde,	
cînd a fugit dinaintea lui Saul	133
„ LXXXVII Se vorbește de mărirea Sionului și	
precăderea lui față cu celelalte cetăți mari.	135
„ LXXXVIII Plinge 'pre cei zdrobiți de boale și	
necazuri și pre prietenii și cunoscuții	
cari se depărtează de la el.	135
„ LXXXIX Se roagă lui Dumnezeu să nu înce-	
teze împărăția lui David	137

CARTEA IV-a

Psalmul XC Aci vorbește despre Dumnezeu că este	
vecinic și că viața omului este scurtă și	
trecătoare.	141
„ XCI Aci vorbește despre fericirea omului, care	
are încredere în Dumnezeu.	142
„ XCII Căile Domnului sunt de nepătruns, cum	
stirpește pre cei răi și ajută pre cei cari-L	
proslăvesc. Laudă și cîntarea lui Adam în	
ziua de Sîmbătă	144
„ XCIII Aici se vorbește de mărirea Celui care	
locuște în ceruri	145
„ XCIV Rugăciune către Dumnezeu, ca să judece	
pre cei răi.	146

	Pag.
Psalmul XCV Indeamnă inima poporului să mulțumească	
lui Dumnezeu și să-L asculte	147
„ XCVI Indeamnă poporul la laudă lui Dumnezeu	
148	
„ XCVII Mărirea Domnului și înălțarea Sa. Ru-	
șinea celor cari se închină la idoli	149
„ XCVIII Cîntec de mulțumire lui Dumnezeu	150
„ XCIX Înălțarea Domnului; judecata dreaptă a	
lui Dumnezeu care nu caută nici la fața	
profeților	151
„ C Laudă și povestire în fața norodului despre	
fala Domnului	152
„ CI Aci vorbește de însușirile cele bune și ade-	
vărate ale lui David.	152
„ CII Rugăciune către Dumnezeu să-l scape din	
nevoi, să se îndure de Sion și să-l recla-	
dească	153
„ CIII Aici laudă și slăvește pre Tatăl ceresc	
pentru judecata Sa dreaptă și cu mare	
milă	155
„ CIV Aici vestește fapte minunate a genezei și	
laudă pre Făptuitorul și marea Sa milă	
către făpturile Sale	157
„ CV Aci povestește întîmplările poporului său	
din vremea lui Abraham pînă la intrarea	
Israelitilor în țara Canaan	160
„ CVI Proslăviți pre Iah.	163

CARTEA V-a

Psalmul CVII Mulțumire celor patru feluri de oameni	
care ies din primejdie la liman. Cei cari	
trec deșertul cu caravana, cei cari scapă	
din temniță, cei cari se vindică de o	
boală grea și cei care trec marea	166

	Fag.
Psalmul CVIII	Mulțumește lui Dumnezeu pentru izbînda asupra dușmanilor 169
" CIX	Blestemă pre vrăjmașii săi, cei cari cle- vetesc; și roagă pre Dumnezeu să-i stîr- pească 170
" CX	A fost compus în timpul războiului cu Raba capitala din Amon. David sta în Ierusalim și așteapta rezultatul 173
" CXI	Laudă Domnului. 173
" CXII	Aci vestește laudă celor drepti și fericiti și răsplata faptelor celor buni 174
" CXIII	Mulțumire de cîntat în cor în zilele de sărbătoare. 175
" CXIV	Eșirea din Egipt 176
" CXV	Domnul este adevăratul Dumnezeu 176
" CXVI	Mulțumire pentru izbăvirea din primejdie 178
" CXVII	Indemnare spre laudă Domnului 179
" CXVIII	Cîntare de izbîndă de cîntat în cor 180
" CXIX	Morala în ordine alfabetica. 182
" CXX	Se plînge de dușmanii lui 196
" CXXI	Încredere în ajutorul lui Dumnezeu 197
" CXXII	Un psalm pentru cei cari se duc în hagialic la Ierusalim 198
" CXXIII	Suspină de apăsarea dușmanului 198
" CXXIV	Mulțumire pentru scăpare de nevoi 199
" CXXV	Domnul scapă pe cei drepti 200
" CXXVI	O rugăciune de mulțumire pentru în- toarcere din robia babilonului. 200
" CXXVII	Fericirea stă în minile Domnului 201
" CXXVIII	Fericirea celor cari se tem de Domnul. 202
" CXXIX	Nădejdea lui Israel 202

	Pag.
Psalmul CXXX	Rugăciune pentru ertarea păcatelor 203
" CXXXI	Despre smerenia lui David 204
" CXXXII	Rugăciune în ziua tîrnosirii templului, că Dumnezeu a îndeplinit ce a juruit lui David 204
" CXXXIII	Lauda, iubirea frățească și liniște 206
" CXXXIV	Cîntarea Leviților la postul lor 206
" CXXXV	O cîntare de laudă citre Domnul. Povestește minunile celor mari pe cari le-a făcut Israel poporului Său 206
" CXXXVI	Cîntare de laudă pentru Domnul 208
" CXXXVII	Aici vorbește de întristarea celor robiți în deaspora Babiloniei, cînd își aminteau de Ierusalim în pustiu 210
" CXXXVIII	Asupra mîntuirii Domnului 211
" CXXXIX	Rugăciune citre Dumnezeu care adîn- cește inimile și vorbește despre iubirea celor drepti și de ura citre cei răi. 212
" CXL	Rugăciune în fața dușmanului 214
" CXLI	Se roagă lui Dumnezeu să-i întărească inima, ca să facă ce e bine și drept și- să-l păzească de făcătorii de rele. 215
" CXLII	Se roagă Domnului să-l mîntue de duș- manii Săi, cari vor să-l prindă 216
" CXLIII	Se roagă lui Dumnezeu să-l mîntue de cei cari-l gonesc 217
" CXLIV	Mulțumește lui Dumnezeu că l'a scăpat de dușmanii lui 218
" CXLV	Laudă citre Domnul 220
" CXLVI	Laudă lui Dumnezeu și încredere în El 221

Psalmul CLXVII	Ne povestește mărirea lui Dumnezeu	
	și mila Sa față de faptele Sale . . .	222
„	CXLVIII Indeamnă poporul să laude pre Domnul	224
„	CXLIX Indeamnă poporul să laude pre Domnul	225
„	CL Proslăvit este numele Domnului de toată	
	suflarea . . .	226

PSALMUL CXXXIX

* Rugăciune către Dumnezeu care adîncește inimile și vorbește despre iubirea celor drepți și de ura către ceilalți.

1 Meșterului cîntăreț. Un psalm al lui David.

- Doamne ! cercetatu-m'ai și m'ai cunoscut.
 2 Tu știi cînd stau și cînd mă scol,
 Priceput-ai gîndul meu de departe ;
 3 Calea mea și șederea mea ai ușurat,
 Și cu toate cărările mele ești obicinuit.
 4 Căci [nu apuc] să am cuvînt pre limba mea,
 Doamne, [pre care să nu-l știu] Tu care le știi pe toate.
 5 Mă învălui [de pretutîndeni] din față, din spate,
 Și pus-ai asupra mea mîna Ta.
 6 Minune este știința [Ta] pentru mine,
 S'a înălțat așa de mult,
 Că nu pot s'o ajung.
 7 Unde mă voi duce dela duhul Tău,
 Și unde voi fugi de Fața Ta ?
 8 Dacă mă voi sui în ceruri, acolo ești,
 Dacă mă voi pogori în iad, acolo ești.
 9 De voi lua aripile zorilor,
 Mă vor sălăslui pe marginile mării,
 10 Chiar și acolo mă va duce mîna Ta,
 Și mă va ține dreapta Ta,
 11 Și zis-am : doar întunericul mă va acoperi,
 Și noaptea este lumină pentru mine.

* După Iben Ezra acest psalm este cel mai însemnat pentru că dovedește că sufletul pricepe căile Domnului și în toate mișcărilor afirmă înfățișarea Domnului.

- 12 Chiar întunericul nu Te va întuneca,
 Și noaptea va lumina ca ziua.
 Precum este întuneric așa și lumină.
 13 Căci Tu ai dobîndit rărunchii mei,
 Invelitu-m'ai în pîntecele maicei mele.
 14 Te laud pentru înfricoșările Tale, minunatu-m'au minunile fapturilor Tale,
 Și sufletul meu le cunoaște foarte.
 15 Nu s'au ascuns oasele mele dela Tine,
 Care făcutu-m'ai prin ascuns ca o cusătură,
 În adîncimile pămîntului.
 16 Prunc, [în pîntecele mamei] m'ai văzut cu ochii Tăi,
 Și în cartea Ta toate scrise au fost
 În zilele plămuirii cînd niciuna din ele [nu erau].
 17 Și cit de scumpi îmi sunt prietenii Tăi,
 Atotputernice !
 Cît s'au întărit frunții lor.
 18 I-aș număra pre ei,
 Dar sunt mai mulți decît nisipul,
 Trezitu-m'am și încă sunt cu Tine.
 19 Dumnezeuul meu ! de ai ucide pre cel rău !
 Oamenii doritori de sînge depărtați-vă de la mine !
 20 Ei vorbit-au de Tine cu gînd strîmb,
 Spre deșărtăciune se ridică dușmanii Tăi.
 21 Oare cei cari Te urăsc, Doamne, nu-i voi urî ?
 Și prei cari să scoală împotriva Ta, să nu-ți urgisesc ?
 22 Cu desăvîrșită ură îi urăsc,
 Au fost dușmanii mei.
 23 Cercetează-mă, Atotputernice, și cunoaște inima mea,
 Încearcă-mă și vei cunoaște gîndurile mele.
 24 Și vezi, dacă este cale de durere în mine !

- 26 Căci vecinic dăinuiește mila Sa !
Lăudați pre Atotputernicul cerurilor,
Căci vecinic dăinuiește mila Sa !

PSALMUL CXXXVII

Se vorbește de întristarea celor robiți în deaspora Babiloniei, cind își aminteau de Ierusalim în pustiu.

- 1 Lîngă apele Babilonului,
Acolo șezut-am și chiar am plîns,
Amintindu-ne de Sion.
- 2 În mijlocul lor,
Am atîrnat de sâlcii harfele noastre.
- 3 Acolo ne-au cerut cei cari ne-au robit,
Cuvinte de cîntare ;
Cei cari 'și bat joc de noi [au cerut] veselie,
„Cîntați-ne din cîntările Sionului“ ;
- 4 Cum să cîntăm cîntările Sionului
Pe pămînt străin ?
- 5 Dacă te voi uita Ierusalime,
Uitată fie dreapta mea !
- 6 Lipită să fie limba mea de cerul gurii mele,
Dacă nu-mi voi aminti [de tine],
Și dacă nu voi năzui spre Ierusalim,
În toiul veseliei mele.
- 7 Amintește-Ți Doamne, de fiii lui Edom,
În ziua Ierusalimului,
Cînd ziceau : „Dărîmați, dărîmați
Pînă chiar temelii sa“ !
- 8 Fiică a Babilonului care prădată ai fost,

- Ferice de cel care te va răsplăti,
Cu răsplata cu care răsplătitu-ne-ai !
Fericit cel care va apuca pe pruncii tăi, și-i va zdrobi
de stîncă !

PSALMUL CXXXVIII

Asupra mîntuirii Domnului

- 1 Al lui David :
Îți mulțumesc cu toată inima ;
Înaintea lui Dumnezeu te voi psălmui.
- 2 Închina-mă-voi în locașul Sfințeniei Tale,
Și lăuda-voi numele Tău întru mila Ta și adevărul
Tău,
- 3 Că mărit-ai peste tot numele Tău prin cuvîntul Tău.
În ziua în care Te-am chemat, răspunsu-mi-ai ;
Mîndrit-ai sufletul meu cu puterea.
- 4 Lăuda-Te-vor, Doamne, toți regii pămîntului,
Cînd auzi-vor cuvintele gurii Tale ;
- 5 Și cînta-vor căile Domnului,
Căci mare este slava Domnului.
- 6 Căci înălțat este Domnul ; și la cele de jos privește
Și cele înalte de departe le cunoaște.
- 7 Dacă merg în mijlocul năcazului mă 'nsufletești,
Asupra miniei dușmanilor mei întinde mina Ta,
Și mîntuește-mă cu dreapta Ta.
- 8 Dumnezeu va isprăvi pentru mine,
Doamne, mila Ta pururea este !
Făptura minilor Tale nu o vei părăsi.

PSALMUL CXL

Rugăciune în fața dușmanului.

- 1 Meșterului cîntăreț. Un psalm al lui David.
- 2 Izbăvește-mă, Doamne, de omul rău,
De bărbatul crunt păzește-mă!
- 3 Cei cari gîndit-au răutăți în inimă,
Toată ziua ațîță războiul!
- 4 Ascuțit-au limba lor ca șarpele,
Otravă de năpircă sub buzele lor. — Selah.
- 5 Păzește-mă, o Doamne! de mina celor răi, de
bărbatul urgisit,
Ferește-mă, de cei cari cugetă să împleticească pașii mei.
- 6 Ascunsu-mi-au laț cei mîndri,
Și frînghie întins-au și mreajă lîngă cărare,
Pedici, ca să mă prindă; — Selah.
- 7 Zis-am Domnului: „Dumnezeul meu ești Tu!
Ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele!
- 8 Doamne, Dumnezeule, puterea mîntuirii-mele!
Acoperit-ai capul meu în ziua de război.
- 9 Nu împlini, Doamne, dorința celor răi!
Gîndul lor, nu-l împlini ca să nu se înalțe“. — Selah.
- 10 Pe frunțașii celor ce mă înconjoară,
Să-i acopere osteneala buzelor lor!
- 11 Cază asupra lor cărbuni de foc!
Să cază în gropi adînci, ca să nu se mai scoale!
- 12 Bărbatul birfitor, să nu se întemeieze pe pămînt;
Bărbatul crunt și rău să fie prins spre stîrpire.
- 13 Știu, că va face Dumnezeu judecata celui umilit,

- Judecata celor sărmani.
- 14 Însă cei drepecți lăuda-vor numele Tău,
Vor ședea cei curați înaintea Feții Tale.

PSALMUL CXLI

Se roagă lui Dumnezeu să-i întărească inima ca să facă ce e bine și drept și să-l păzească de făcătorii de rele.

- 1 Un psalm al lui David.
- O Dumnezeule, strigatu-Te-am; grăbește-Te spre mine!
- Auzi glasul meu, cînd strig către Tine!
- 2 Să se pregătească rugăciunea mea, ca tămîierea
înaintea Ta,
Rădicarea mînilor mele ca jertfă de sară!
- 3 Pune, Doamne, strajă gurii mele,
Păzește poarta buzelor mele!
- 4 Nu lăsa să se plece inima mea spre lucru rău,
Spre a lucra întru răutate cu oameni făcători de rele,
Și să nu mă hrănesc cu cele plăcute lor!
- Cînd cel drept, mă zdrobește, mă miluește,
Și cînd mă mustră, este ca untdelemnul neîncetat
pe capul meu; nu mi-a lovit capul,
Însă ruga mea se va îndrepta iar împotriva
răutății lor
- 6 Să fie zvirlîți de pre stîncă judecătorii lor,
Și asculta-vor cuvintele mele, cari plăcute sunt,
- 7 Cum se tae și se despică lemnele pe pămînt,
Așa să se risipească oasele noastre la gura mormîntului.
- 8 Căci către Tine, Doamne, Dumnezeu, meu ochii
mei se înalță spre Tine;

- M'am sprijinit în Tine,
Nu perde sufletul meu !
- 9 Păzește-mă de cursa ce mi s'a întins,
Și de pedicele făcătorilor de rele !
- 10 Să cadă în mreaja lor cei răi împreună,
Pînă cînd voi trece.

PSALMUL CXLII

Se roagă Domnului să-l mintue de dușmanii, care-l înconjoară
și de oamenii răi, cari vor să-l prindă.

- 1 Un învățămînt al lui David fiind în peșteră. O rugăciune.
- 2 Cu glasul meu către Domnul strigat-am,
Cu glasul meu către Domnul mă rog.
- 3 Aștern înaintea Lui cugetarea-meă,
Strîmtoarea mea înaintea lui povestesc.
- 4 Leșină în mine sufletul meu,
Tu, însă, cunoscut-ai cărările mele,
Pe cărarea aceasta pe care am umblat,
Ascunsu-mi-au laț.
- 5 Privit-am la dreapta și am văzut că nimeni nu m'a
recunoscut,
Perdut-am adăpostul, nimeni nu îngrijește de
sufletul meu.
- 6 Strigat-am către Tine, Doamne,
Zis-am : „Tu, adăpostul meu,
Partea mea pe pămîntul celor vii,
- 7 la în seamă strigarea mea ! căci slăbit sunt foarte ;
Izbăvește-mă de cei cari mă gonesc !
Căci mai puternici sunt decît mine.
- 8 Scoate sufletul meu din închisoarea lui !
Pentru a lăuda, numele Tău !
Cu mine fă să se fălească cei drepti,
Căci mă vei răsplăti“.

PSALMUL CXLIII

Se roagă lui Dumnezeu să-l mintue de cei cari-l gonesc.

- 1 Un psalm al lui David.

Doamne ascultă rugăciunea mea, auzi cererea
mea în credința Ta !

- 2 Răspunde-mă în dreptatea Ta !
Și nu vei veni la judecată cu robul Tău !
Căci n'ar fi dreptă înaintea Ta nici o ființă.
- 3 Căci urmărește dușmanul sufletul meu,
Călcăt-a la pămînt viața mea, întorsu-m'am în besnă.
Ca morții de veacuri.
- 4 Și s'a mîhnit în mine duhul meu,
În mine uimită este inima mea.
- 5 Imi amintesc de zilele dela început,
Cugetat-am în toate făpturile Tale,
Lucrărilor minilor Tale m'am închinat.
- 6 Întins-am mîna mea către Tine,
Sufletul meu,
E ca pămîntul înșetăt către Tine. — Selah.
- 7 Grăbește-Te a-mi răspunde, Doamne ! se strige su-
fletul meu,
Nu ascunde Fața Ta ! dela mine,
Ca să nu mă asemăn, cu cei cari se pogoară în
groapă.
- 8 Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta !
Căci în Tine m'am încredințat,
Am cunoscut calea aceasta, pe care voi merge,
Căci Tie ridicat-am sufletul meu.
- 9 Izbăvește-mă de dușmanii mei, Doamne !

- 7 Așteaptă Israel pre Domnul,
Căci cu Domnul mila este,
Și multă mintuire la El.
- 8 Și el răscumpăra-va pre Israel.
De toate păcatele lui.

PSALMUL CXXXI

Despre smerenia lui David

- 1 O cântare de treaptă. Al lui David ;
Doamne! nu s'a înălțat inima mea, nici nu s'au
înălțat ochii mei;
Nici n'am mers în măreție, nici întru cele ascunse
de mine.
- 2 Dacă nu mi-am pus pre Dumnezeu înaintea mea,
Și a tăcut sufletul meu precum cel înțărcat de maica lui.
Ca cel înțărcat este pentru mine sufletul meu.
- 3 Nădăjduiească Israel către Domnul,
De acum și-n vecii vecilor.

PSALMUL CXXXII

Rugăciune în ziua tîrnoșirii templului, că Dumnezeu a îndeplinit
ce a juruit lui David

- 1 O cântare de treaptă ;
Amintește Ție, Doamne, de David,
De toată mîhnirea sa!
- 2 Cel care a juruit Domnului,
Implinit-ai cele juruite Celui Atotputernic al lui Iacov.
- 3 Nu voi intra în cortul casei mele;
Nu mă voi sui pe patul ce-mi voi așterne.
- 4 Nu voi da somn ochilor mei,
Nu voi lăsa pleoapele mele ațipite,
- 5 Pînă cînd voi afla locul Domnului,

- 6 Locașul Celui Atotputernic al lui Iacov.
Iată auzit-am în Eufрата de el,
* L'am găsit în cîmpul lahar.
- 7 Intra-voiu în locașurile Sale,
Ne vom închina la scăunașul picioarelor Sale!
- 8 Scoală-Te, Doamne, [vino] la odihna Ta,
Tu și chivotul puterii Tale!
- 9 Preoții Tăi vor îmbrăca dreptatea,
Și cuvioșii Tăi vor cînta de veselie.
- 10 Pentru David robul Tău,
Să nu întorci Fața dela unsul Tău.
- 11 Jurat-au Domnului lui David adevăr,
Nu se va retrage dela el,
Din rodul pîntecelui tău voi pune pre tronul tău.
- 12 Dacă vor păzi fii tăi legămîntul meu
Și mărturiile mele aceste, îi voi învăța
Chiar și pe fii lor în vecii vecilor vor sta pre tronul tău.
- 13 Căci ales-au Domnul Sionul,
Cu precădere de a locui într'însul.
- 14 Aceasta este odihna mea vecinică,
Aici voi ședea căci o doresc.
- 15 Merindele binecuvîntînd,
Voi binecuvînta pe săracii lui,
li voi sătura cu pîne.
- 16 Și preoții îi voi îmbrăca cu mintuire,
Și cuvioșii lui cînta-vor cîntăce de bucurie.
- 17 Acolo voi face să răsără cornul lui David **,
Pregăti-voi lumînare unsului meu.
- 18 Pe dușmanii lui îi voi îmbrăca cu rușine,
Și asupra lui înflori-va coroana sa.

* Chivotul care fu adus de David din Kirjath Ierim la Ierusalim.
** Ebr. adica : voi înalța puterea lui David.

- 29 Lăudați pre Domnul căci e bun,
Că veșnică este mila Sa!

PSALMUL CXIX

* Morală în ordinea alfabetică

* Alef

- 1 Fericiți cei desăvârșiți,
Cari umblă în calea legii Domnului!
- 2 Fericiți cei, cari țin mărturiile Sale,
Cu toată inima îl vor cerceta!

* Acest psalm se deosebește de toți ceilalți prin numărul stihurilor, 176; cit și prin înțelesul lui.

El se împarte în 22 de părți: fiecare fiind compusă din opt stihuri. Partea I-a începe cu litera א, partea II-a cu litera ב, și a.m.d. până la sfârșitul alfabetului obișnuit.

Nu este nici o legătură între părțile cari îl alcătuiesc, și nici între stihuri. Fiecare stih este o expresiune plăcută, separată, cu înțeles deplin, care arată că dreptele sunt căile Domnului; fericiți cei cari le urmează. Învățătura Domnului e plăcută; ferice de cei cari meditează. Este o rugăciune către Atotmilostivul, care aduce întărirea credinței și nădejde în inimă, ca să nu se abată omul din calea cuvenită, să nu devie îngînat cînd îl surăde steaua fericii, dar nici, să se prea plîngă cînd nenorocirile îl înconjoară. Acestea sunt chestiunile ce se repetă în aceste versete; de acela mai în toate se găsește unul din cuvintele următoare: calea דרך, sau învățătura תורה, sau mărturiile עדות, sau așezămintele מצוות sau porunca מצוה, sau graiul אמירה, sau cuvîntul דבור, sau judecata משפט, sau dreptatea צדק, sau credința אמונה. Însă numai în stihul 122, se găsește cuvîntul, jurînta מְסֻרָה.

Fiecare din aceste cuvinte au desigur un înțeles deplin; însă poetul se gîndește mai mult la înțelesul lor comun. Cîte-odată sunt în același stih două din aceste cuvinte; Redac susține că sunt stihuri pe cari David le-a scris în timp de nevoile, cînd a fost fugărit sau la alte nenorociri. Și precum acestea versete n'au eșit toate de odată din inima poetului, tot așa nu ne putem aștepta să între în inima cititorului toate de-odată și nici nu ne putem închipui, ca deși unii într'un singur psalm să fie înțelese toate de odată; căci nu poate avea înfrîmire asupra sufletului, un șir așa de lung de versete morale, decît în urma unor meditații îndelungate.

- 3 Dar ne-făcătorii de rele,
În căile Sale umblă!
- 4 Tu ai poruncit ca așezămintele Tale,
Să fie bine păzite.
- 5 Dă, Doamne, să se întemeieze calea mea,
Pentru a păzi legile Tale!
- 6 Atunci nu mă voi rușina,
De a privi toate poruncile Tale.
- 7 Te voi lăuda cu inima curată,
Ca să mă înveți judecățile dreptății Tale.

Dacă, însă, poetul le-a înșirat și le-a legat în un singur psalm este, ca și cum cineva formează un șirag de mărgăritare pe același fir, numai pentru frumuseța și valoarea lor. Iată ce crede Mendelsohn despre întrebuintarea acestor cuvinte. Se știe că în zilele strămoșilor nu erau calendare. Aceasta îngreua foarte mult stabilirea sărbătorilor și deslegarea altor chestiuni civile însemnate. În loc de calendare era însă obiceiul, ca să se număre zi cu zi și să se însemne cîte au trecut. Dovada cea mai vie despre aceasta este tradiția, care vorbește despre Sephiroth a Omer, prin care erau datori Evreii să pomenească în fiecare zi prin viu graiu, cîte zile și cîte săptămîni au trecut din cele 50 de zile între paști פסח, și Rusali שבועות. În acest psalm avînd 176 versete, cari corespund cu numărul zilelor de jumătate de an lunar, mai puțin-o zi, și Evreii au observat că din acest punct de vedere acest psalm poate fi întrebuintat drept calendar. Întîia zi n'are nevoile de număr; a doua zi a început cu primul verset, a treia zi cu al doilea și așa pînă la sfîrșit reîncepînd apoi din nou;

Luînd a doua zi de Paști ca ziua întîia de număr, ca la Sephiroth și spunînd în fiecare zi cîte un stih; cînd au ajuns la primul verset al literei א au știut că este שבועות; iar cînd au ajuns la cea din urmă frază din ת au știut că intră în sărbătorile corturilor סוכות și ceva în toate zilele hotărîte își aveau stihul lor.

Folosul ce-l trăgeau Evreii din acest mod de numărare era îndoit: întîi pentru numărare și al doilea, că se întipăreau în inimă versetele morale unul cîte unul; indemnîndu-i să iubească pre Domnul, să-L respecte și să se alipească de El cu toată inima și cu tot sufletul.

Tot așa obișnuiau învățații Evreilor cu psalmul LXVII din care se spune în fiecare seară cîte un cuvînt, Exemplu: Prima zi se zicea: Dumnezeu אלהים, a doua zi ne va milui רחמי, și așa mai departe.

Mulți cred că acești psalmi ascund mistere cabalistice; în orice caz Evreii s'au slujit de ei pentru a număra zilele.

- Atunci perit ași fi în umilința mea,
 93 În veci nu voi uita așezămintele Tale,
 Că printr'insele am trăit.
 94 Al Tău sunt eu; mintuește-mă.
 Căci așezămintele Tale cercetat-am.
 95 M'au așteptat cei răi, să mă piardă;
 Mărturiile Tale am priceput.
 96 La tot sfârșitul am văzut un capăt;
 Pretutindeni se așterne porunca-Ta.

D. Mem

- 97 Cît am iubit învățătura-Ta!
 Toată ziua am cugetat la ea.
 98 Mai mult de cît vrăjmașii mei deșteptatu-m'au poruncile Tale,
 Că în veci mi le-am însușit.
 99 Mai mult de cît cei cari mă învață, m'am făcut înțelept
 Că mărturiile Tale, cugetarea mea sunt.
 100 Mai mult de cît cei bătrini am priceput,
 Căci așa jurămintele Tale am păstrat;
 101 Despre toată calea rea, oprit-am picioarele mele,
 Ca să păzesc cuvîntul Tău.
 102 Dela judecățile Tale nu m'am abătut,
 Căci Tu m'ai învățat.
 103 Cît de dulce este cuvîntul-Tău, pentru cerul gurii mele
 Mai dulce decît mierea!
 104 Prin așezămintele Tale m'am luminat, de aceia urăsc
 toate căile strimbe.

J. Nun

- 105 Făclie înaintea piciorului meu este cuvîntul-Tău,
 Și luminează în calea mea.

- 106 Jurat-am și voi îndeplini
 De a păzi judecățile Tale de dreptatea Ta.
 107 Umilitu-m'am foarte mult Doamne;
 Voi trăi după cuvîntul Tău.
 108 Jertfa gurii mele cu bună voie [primește] rogu-te Doamne,
 Și judecățile Tale învață-mă!
 109 Sufletul meu în mina mea pururea [va fi]
 Și legea Ta n'am uitat-o.
 110 Pus-au cei răi laț mie,
 Și dela așezămintele Tale n'am rătăcit.
 111 Moștenit-am mărturiile Tale în veci,
 Că bucurie inimii mele sunt.
 112 Plecat-am inima mea spre a împlini legile Tale,
 În veci vecilor.

D. Samech

- 113 Am urît pe cei cari cugetă rău,
 Și învățătura Ta am iubit-o.
 114 Adăpostul meu și scutul meu ești Tu,
 Căci în cuvîntul Tău am nădăjduit.
 115 Depărtați să fie de mine cei răi
 Și voi păstra poruncile Domnului meu!
 116 Sprijinește-mă în cuvîntul Tău și voi trăi,
 Și nu mă rușină în nădejdea mea!
 117 Sprijinești-mă și voi fi mîntuit,
 Și mă voi îndeletnici cu porunca legilor Tale în veci.
 118 Călcăt-ai pe toți cei cari s'au abătut dela legile Tale,
 Căci strîmb este gîndul-lor viclean.
 119 Ca zgura ai svîrlit pe toți cei răi de pe pămînt.
 De-aceia iubit-am mărturiile Tale.
 120 Se cutremură de frica Ta carnea mea,
 Și de judecățile Tale mă tem.